

(Foreløpig utgave)

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 181 S

(2020–2021)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til deltakelse i en beslutning
i EØS-komiteen om innlemmelse
i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 2021/523
om opprettelse av programmet InvestEU
(2021–2027)

(Foreløpig utgave)

Utenriksdepartementet

Prop. 181 S

(2020–2021)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 2021/523 om opprettelse av programmet InvestEU (2021–2027)

Prop. 181 S

(2020–2021)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 2021/523 om opprettelse av programmet InvestEU (2021–2027)

*Tilråding fra Utenriksdepartementet 23. april 2021,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Solberg)*

1 Bakgrunn

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 2021/523 av 24. mars 2021 om opprettelse av programmet InvestEU (2021–2027), regulerer EUs program for å utløse samfunnsøkonomisk lønnsomme investeringer i nyskapende og bærekraftig næringsliv. InvestEU er en sentral del av EUs programsamarbeid for årene 2021–2027. InvestEU avløser låne-, garanti- og egenkapitalvirkemidler fra 13 tidligere program, herunder de tidligere programmene Horisont 2020, COSME og Det europeiske fondet for strategiske investeringer (EFSI).

Regjeringen legger opp til en bred deltakelse i EUs programsamarbeid fremover, dette inkluderer deltakelse i Horisont Europa, EU4Health, Digital Europe, Det europeiske forsvarsfond, Romprogrammet og COSME. De finansielle virkemidlene i disse programmene vil primært bestå av tilskudd, mens InvestEU vil inneholde låne-, garanti- og egenkapitalvirkemidlene knyttet til satsingene. I tillegg er virkemidler fra InvestEU relevant for både nasjonale satsinger og satsinger på europeisk nivå, som europeiske satsinger for innovasjons- og industrisamarbeid (IPCEI), Innovasjonsfondet knyttet til EUs klimavotesystem og utvikling og trygging av verdikjeder for å sikre tilgang til innsatsfaktorer og varer på det europeiske markedet.

EØS-avtalen sikrer Norge en anledning til å delta i de ulike finansielle virkemidlene i InvestEU på like vilkår som medlemsstatene. Innlemmelse av forordningen i EØS-avtalen vil gi Norge rettigheter til å delta i virkemidlene under InvestEU, gitt at Norge oppfyller de tilhørende forpliktelsene. Forordningen åpner for at Norge kan velge hvilke virkemidler norske aktører skal ha tilgang til. Den endelige utformingen av virkemidlene og dermed også hvilke økonomiske forpliktelser en norsk deltakelse vil innebære, er ikke endelig klar fra EUs side. Det er ventet at dette vil bli avklart sommeren 2021 med gjennomføring av virkemidlene fra slutten av 2021 eller tidlig i 2022.

Forordningen vil bli innlemmet i EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter.

En innlemmelse av forordningen i EØS-avtalen vil i seg selv ikke innebære økonomiske forpliktelser for Norge. Nærmere forslag til hvilke virkemidler Norge skal delta i og budsjettmessige konsekvenser av dette, vil bli fremmet for Stortinget i tilknytning til statsbudsjettet. Selv om Norge i utgangspunktet ikke binder seg til konkrete økonomiske forpliktelser ved deltakelse i programmet InvestEU (2021–2027), innebærer deltakelse i virkemidlene under InvestEU økonomiske konsekvenser. Stortingets samtykke til deltakelse i EØS-komiteens beslutning er derfor nødvendig i medhold av Grunnlovens § 26 andre ledd. For at Norge skal kunne delta i programmet fra oppstart, legges det opp til å innhente Stortingets samtykke før det er truffet beslutning i EØS-komiteen. EØS-komiteens beslutning ventes juni/juli 2021. Det ventes ingen vesentlige endringer i utkastet til EØS-komitebeslutning. Dersom det likevel skulle bli vesentlige endringer, vil saken bli fremlagt for Stortinget på nytt.

Utkast til EØS-komiteens beslutning i uoffisiell norsk oversettelse samt forordning (EU) nr. 2021/523 om opprettelse av programmet InvestEU (2021-2027) i dansk språkversjon følger som trykte vedlegg til proposisjonen.

2 Generelt om InvestEU

Siden 2010 har EU lansert en rekke strategier og programmer for å utvikle det indre markedet og for å stimulere til bærekraftig og inkluderende vekst. InvestEU er et nytt program som samler og videreutvikler finansieringsvirkemidler som lån, garantier og egenkapitalinvesteringer knyttet til disse strategiene. Dette er virkemidler som tidligere har vært organisert innenfor de enkelte rammeprogrammene og strategiene. Samlingen under InvestEU skal utnytte og styrke synergier mellom strategiene gjennom å stimulere til investeringer og tilgang på finansiering. EU gir en garanti for investeringene gjennom programmet på 26,2 mrd. euro. Programmet skal utløse offentlige og private investeringer for over 372 mrd. euro. Det er en sterk vektlegging av at programmet skal bidra til omstilling til bærekraftig, klimavennlig og inkluderende verdiskaping.

EU har i dag flere låne-, garanti- og egenkapitalvirkemidler under blant andre Horisont 2020, COSME og EFSI som forvaltes av Den europeiske Investeringsbanken (EIB) eller datterselskapet det europeiske investeringsfondet (EIF). Norge har hatt tilgang til flere av disse virkemidlene gjennom deltakelsen i Horisont 2020. Eksempler på resultater av norsk deltakelse er ordninger hvor EIB garanterer for lån gjennom norske banker til små og mellomstore bedrifter (SMB) som ikke kan stille nødvendig sikkerhet, opprettelsen av venturefond og såkornfond i Norge og direkte lån til norske bedrifter. Norsk næringsliv har også nytt godt av at Norge har vært inkludert i nedslagsfeltet for ulike europeiske investeringsfond og andre finansieringsaktører med midler fra EU.

EU har hatt en sterk satsing på finansielle virkemidler. Virkemidlene er prioritert i Horisont 2020, og i 2016 lanserte Europakommisjonen en ytterligere styrking av slike virkemidler gjennom den såkalte investeringsplanen for Europa og opprettelsen av EFSI. InvestEU viderefører og videreutvikler denne innsatsen. Målene gjenspeiler at programmet skal bidra til og styrke innsatsen innenfor mange områder i EU, som det grønne skiftet, helse, utvikling av distrikter, inkluderende økonomisk utvikling og digitalisering. Det ligger som en premiss for programmet at innsatsen skal rettes mot områder hvor markedet selv ikke bidrar med tilstrekkelig finansiering for å realisere samfunnsøkonomisk lønnsomme investeringer, og det er lagt stor vekt på å utløse privat kapital i tråd med dette. InvestEU er delt inn i komponentene InvestEU fondet, InvestEU rådgivningsplattformen og InvestEU portalen. Selve virkemidlene vil ligge under InvestEU fondet, og det er også i denne komponenten tredjeland som Norge kan delta i. De to andre komponentene skal støtte gjennomføringen i EU-stater med henholdsvis rådgivning om finansielle virkemidler og oversikter over tildelinger fra programmet.

De 26,2 mrd. euro som er satt av i garanti fra EU til InvestEU fondet, blir allokert etter fire politikkvinduer a) Bærekraftig infrastruktur (38 pst.), b) Forskning, innovasjon og digitalisering (25 pst.), c) SMB (26 pst.) og d) Sosiale investeringer og humankapital (11 pst.). EU kommisjonen har fullmakt til å avvike fra denne fordelingen med inntil 15 pst uten å konsultere parlamentet. De konkrete virkemidlene under InvestEU fondet (omtales som finansielle produkter i forordningen) kan adressere mål under flere av vinduene, og det er egne regler for å allokere kostnadene mellom vinduene. Under vinduene er det ulike virkemidler. Ett virkemiddel kan hente finansiering fra flere vinduer. I forordningen er det lagt opp til at Norge skal velge hvilke virkemidler vi skal knytte oss til. Kostnadene knyttet til deltakelse i de ulike virkemidlene ventes avklart nærmere i løpet av andre kvartal 2022. Midlene Norge bidrar med i finansieringen vil komme i tillegg til garantien fra EU.

Vinduet for bærekraftig infrastruktur finansierer virkemidler for utvikling av transportsektoren, fornybar energi, miljøvennlige bygg og utvikling av energisystemet i EU. Digital infrastruktur er også en del av programmet. Virkemidlene under vinduet vil rette seg mot oppskalering og industriell produksjon av mer moden teknologi enn eksempelvis vinduet for forskning, innovasjon og digitalisering. Vinduet vil også rette seg mot større og mer kapitalkrevende prosjekter enn vinduet for SMB. Det legges også vekt på å styrke tilgangen på miljøvennlige råmaterialer, sirkulær økonomi, bærekraftig reiseliv og turisme.

Vinduet for forskning, innovasjon og digitalisering viderefører sammen med SMB-vinduet mange av investeringsvirkemidlene fra Horisont 2020, og EUs satsing på å bedre tilgangen på risikokapital i senere år. Vinduene representerer en utvikling av denne politikken, og en ytterligere vektlegging av bærekraft og tilknytning til EUs grønne giv. Vinduet vil rette seg mot kommersialisering av prosjekter med høyt forskningsinnhold, og er det vinduet som er tettest knyttet til Horisont Europa og virkemidler Norge tidligere har vært medlem i der.

Vinduet for SMB finansierer virkemidler rettet mot å bedre tilgangen på kapital for små og mellomstore bedrifter (SMB). I forordningen pekes det særlig på innovative SMB og virksomheter i kulturelle og kreative næringer. Vinduet kan også finansiere virksomheter som er noe større enn SMB.

Vinduet for sosiale investeringer og ferdigheter, retter seg mot å bedre finansieringen av sosiale virksomheter og å bedre forholdene for læring og utdanning i unionen, herunder å bedre forholdene for studenter og integrering av sårbare grupper i samfunnet.

InvestEU skal bidra til strategiske satsinger i EU og å finansiere prosjekter knyttet til IPCEI-er, som er partnerskap mellom land og hvor reglene for statsstøtte gir rom for særskilte tiltak. Norge er så langt med i en IPCEI for hydrogen.

Virkemidlene under InvestEU fondet vil bli forvaltet av ulike finansieringsinstitusjoner, såkalte gjennomførende partnere. Den mest framtrædende gjennomførende partneren er den Europeiske investeringsbanken (EIB), som også har en overordnet rolle overfor andre gjennomførende partnere. Datterselskapet til EIB, det europeiske investeringsfondet (EIF), vil gjennomføre en stor del av egenkapitalvirkemidlene i tråd med at det allerede i dag er den desidert største investoren i europeiske venturefond, og er tiltenkt en sentral rolle i å utvikle det europeiske markedet for tidligfase- og vekstkapital videre. Foruten direkte engasjement fra EIB og EIF er det aktuelt at virkemidler gjennomføres gjennom den Nordiske Investeringsbanken. I Norge har Innovasjon Norge tidligere hatt en slik rolle i å gjennomføre virkemidler fra EIB i Norge, og det er i senere år åpnet for at Investinor kan ha en tilsvarende rolle for virkemidler fra EIF.

3 Nærmere om innholdet i forordningen

Forordningen om etableringen av InvestEU gir overordnede føringer for programmet. Forordningen er delt inn i ti kapitler, med til sammen 37 artikler. Forordningen inneholder referanser EUs budsjettregler¹.

I kapittel I artiklene 1-7, gjelder overordnede føringer for programmet. *Artikkel 1* fastslår at forordningen etablerer InvestEU fondet, InvestEU rådgivningsplattformen og InvestEU portalen. Videre fastslår artikkel 1 at målene og rammene for finansieringen av programmet i perioden 2021 til 2027 fastsettes i denne forordningen.

Artikkel 2 angir definisjoner og *artikkel 3* fastsetter hvilke overordnede politikk mål programmet skal bidra til og hvilke spesifikke mål programmet har. *Artikkel 4* fastsetter

¹ Regulation (EU, Euratom) 2018/1046

hvordan programmet skal finansieres, herunder hvor store beløp EU skal garantere for innenfor programmet og betingelsene for bidrag fra deltakende tredjeland. Artikkelen regulerer også hvordan midlene skal fordeles mellom "European recovery Instrument", de ulike spesifikke målene for InvestEU, og til InvestEU rådgivningsplattformen og InvestEU portalen. En nærmere fordeling gis i vedlegg 1 til forordningen. Kommisjonen gis handlingsrom til å avvike fra denne fordelingen med 15 pst.

Artikkel 5 angir vilkårene for deltakelse fra tredjeland, herunder EØS-medlemmer. Tredjeland kan bidra økonomisk til og delta i virkemidler under InvestEU fondet i tråd med vilkårene i EØS-avtalen.

Artikkel 6 gir bestemmelser for gjennomføringen av programmet gjennom ulike aktører, og hvilke form for finansiering som kan komme fra programmet (eksempelvis lån, garantier og egenkapital), og hvordan dette kan kombineres med tilskudd fra andre program (blending). Det slås fast at programmet skal gjennomføres gjennom organisasjonene nevnt i artikkel 62 (1) bokstav c romertall ii, iii, v og vi i EUs budsjettregler. Aktørene som omfattes er blant andre EIB og regionale og nasjonale utviklingsbanker.

Artikkel 7 slår fast at midler fra tidligere rammeprogram, herunder tilbakebetalte midler fra investeringer, utlån mv. kan brukes i virkemidler i regi av EIB og EIF. Midlene kan også brukes til å dekke tap.

I kapittel II artikkel 8-10 reguleres InvestEU fondet nærmere, herunder inndelingen i fire politikkvinduer, og at investeringene skal innrettes mot områder med markedssvikt og sub-optimale investerings situasjoner, politikkvinduer og nærmere føringer for investeringsvirksomheten. De fire politikkvinduene er a) Bærekraftig infrastruktur, b) Forskning, innovasjon og digitalisering, c) Små og mellomstore bedrifter og d) Sosiale investeringer og ferdigheter. Det reguleres også inn et horisontalt program for rettferdig omstilling (just transition) til en bærekraftig, klimanøytral økonomi. Det åpnes for at alle politikkvinduene kan inkludere viktige prosjekter av felles europeisk interesse (IPCEI). Videre regulerer artikkelen hvordan man skal kategorisere prosjekter som faller inn under flere politikkvindu, og det stilles krav til at alle prosjekter som mottar finansiering skal gjennomgå med tanke på å unngå negative miljøkonsekvenser og maksimere positive bidrag til miljøet. Det skal også opprettes investeringsretningslinjer i tråd med dette. Artikkelen regulerer særskilt investeringer som kan være viktige for europeisk sikkerhet.

Artikkel 9 regulerer at hvert politikkvindu skal bestå av en EU-del (compartment), som er relevant for Norge og en del hvor medlemsstater i EU bidrar med midler rettet mot prosjekter i en stat. Det fastsettes felles føringer for begge delene som sier at innsatsen skal rettes inn mot markedssvikter mv. som kan gjelde hele EU, enkelte stater eller som krever utvikling av nye eller avanserte virkemidler.

Kapittel III *artikkel 11* regulerer partnerskapet mellom EU-kommisjonen og Den europeiske investeringsbanken, herunder at målet for partnerskapet er å gjennomføre InvestEU. Det gis adgang til at EIB kan gjennomføre programmet gjennom nasjonale

institusjoner og det gis føringer for hvordan EIB skal delta i InvestEU rådgivningsplattformen.

Artikkel 12 regulerer håndtering av interessekonflikter både knyttet til EIB og andre gjennomførende partnere og hvordan disse skal håndteres.

Kapittel IV *artikkel 13* regulerer hvordan EU garantien skal stilles overfor gjennomførende partnere og hvordan den skal beregnes, og fordelingen av EU-garantien mellom EIB og andre gjennomførende partnere, henholdsvis 75 og 25 pst. *Artikkel 14* regulerer hva som kan få finansiering fra InvestEU-fondet, herunder at prosjektene må bidra til EUs politikk og geografiske nedslagsfelt (EU og deltakende stater).

Artikkel 15 regulerer valg av gjennomførende partnere utover EIB. *Artikkel 16* regulerer hvilke typer finansiering som kan tilbys, herunder lån, garantier og egenkapital.

Artikkel 17 -19 regulerer hvordan avtalene om garantier for gjennomførende partnere skal utformes, betingelser for å benytte EU garantien og betingelser for å få dekning fra EU-garantien.

Kapittel V *artikkel 20-24* regulerer styringen av programmet, herunder styringskomiteer, indikatorer på måloppnåelse, undersøkelser fra Kommisjonen om lovligheten av gjennomføringsforslag fra gjennomførende partnere og investeringsprosedyrer.

Kapittel VI *artikkel 25* regulerer etableringen og driften av InvestEU rådgivningsplattformen som skal bidra med råd og kunnskap til aktører som er med på gjennomføringen av programmet og offentlige og private aktører som utvikler prosjekter med tanke på å søke finansiering. Denne delen av InvestEU-programmet retter seg mot medlemsstatene.

Kapittel VII *artikkel 26* regulerer en InvestEU portalen som skal gi oversikt over prosjekter i de ulike medlemsstatene som har fått støtte under programmet.

Kapittel VIII *artikkel 27- 31* regulerer overordnet ansvar for programmet, overvåking, rapportering, evaluering og revisjon. Under artikkel 31 slås det fast at Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF), skal kunne føre kontroll og undersøkelser med midler brukt tredjeland i tråd med EUs bestemmelser om dette.

Kapittel IX *artikkel 32* regulerer åpenhet, transparens og spredning av informasjon om programmet.

Kapittel X *artikkel 33* regulerer EUs innskudd i Det europeiske investeringsfondet, EIF. Kapittel XI *artikkel 34-37* regulerer overgangsordninger og ikrafttredelse.

Artikkel 37 fastslår at forordningen trer i kraft når den er publisert i Den europeiske unions tidende. Forordningen har i tillegg fem vedlegg som utdyper bestemmelsene over.

4 Konstitusjonelle forhold

Ettersom norsk deltakelse i programmet reelt sett innebærer økonomiske forpliktelser over flere år, fordi deltakelse i virkemidlene under programmet vil innebære økonomiske forpliktelser, må Stortinget gi sitt samtykke til deltakelse i avgjørelsen i EØS-komiteen, jf.

Grunnloven § 26 annet ledd. For å bidra til en rask avgjørelse og for å gjøre det mulig for EØS/EFTA-statene å ta del i programmet så tidlig som mulig, foreslår regjeringen at Stortinget gir sitt samtykke før avgjørelsen fattes i EØS-komiteen. Det vil dermed ikke bli nødvendig for Norge å ta forbehold om konstitusjonelle prosedyrer ved avgjørelsen i EØS-komiteen. Det er ikke ventet at det vil komme endringer i utkastet til avgjørelse i EØS-komiteen. Dersom den endelige avgjørelsen avviker vesentlig fra det utkastet som er lagt frem i denne proposisjonen, vil saken legges frem for Stortinget på nytt. Beslutningen i EØS-komiteen er ventet i juni/juli 2021.

5 Beslutningen i EØS-komiteen

Utkastet til beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse av InvestEU i EØS-avtalen består av en innledning og tre artikler. I *innledningen* blir det vist til at det anses som formålstjenlig å utvide samarbeidet mellom partene til også å omfatte InvestEU, samt til at betingelsene for EØS/EFTA-statenes deltakelse i programmet er nedfelt i EØS-avtalen og da særlig avtalens artikkel 81.

Artikkel 1 slår fast at protokoll 31 artikkel 7 nr. 5 får en tilføyelse om at samarbeidet blir utvidet til også å omfatte Europaparlaments- og rådsforordning (EU) om opprettelse av og regler for deltakelse i InvestEU.

Artikkel 2 fastslår at beslutningen trer i kraft dagen etter at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt, og at beslutningen skal få anvendelse fra 1. januar 2021.

Artikkel 3 slår fast at beslutningen i EØS-komiteen skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og i EØS-tillegget til *Den europeiske unionens tidende*.

6 Økonomiske og administrative konsekvenser

InvestEU-forordningen tilsier en total EU-garanti på 26,2 mrd. euro. Garantien har som mål å utløse over 372 mrd. euro fra offentlige og private kilder til prosjekter under InvestEU. Garantien er videre fordelt mellom de fire politikkvinduene a) Bærekraftig infrastruktur (38 pst.), b) Forskning, innovasjon og digitalisering (25 pst.), c) SMB (26 pst.) og d) Sosiale investeringer og humankapital (11 pst.). Under de fire vinduene er det ulike virkemidler som kan hente finansering fra ett eller flere vinduer. Norge har mulighet til å delta på virkemiddelnivå.

Inndelingen av programmet i fire vinduer kombinert med den angitte allokeringen av budsjettmidler til hvert vindu gir et utgangspunkt for vurderinger av kostnadene ved deltakelse i programmet, men regjeringen vil komme tilbake med nærmere økonomiske anslag etter at det blir klarere hvilke virkemidler som vil bli gjennomført i programmet, og også hvilke økonomiske midler som må settes av som en garanti for deltakelse i de ulike virkemidlene. Vinduet for bærekraftig infrastruktur har en anslått årlig kostnad for norsk deltakelse på 145 mill. kroner. Vinduet for forskning, innovasjon og digitalisering og vinduet for SMB har hver for seg en anslått årlig kostnad på om lag 95 mill. kroner. Vinduene inneholder flere av virkemidlene fra Horisont 2020 og COSME som videreføres

under InvestEU. Vinduet for sosiale investeringer og humankapital fremstår som det vinduet hvor merverdien av medlemskap vil være minst for Norge. Kostnaden for deltakelse anslås til under 45 mill. kroner årlig.

Den endelige utformingen av virkemidlene og dermed også hvilke økonomiske forpliktelser norsk deltakelse vil innebære, er ikke endelig klar fra EUs side. Det er ventet at dette vil bli klarere sommeren 2021, med mulig gjennomføring på slutten av 2021 eller tidlig i 2022. Regjeringen vil komme tilbake til Stortinget med et forslag til hvilke virkemidler under programmet Norge bør slutte seg til, og dermed også de tilhørende økonomiske forpliktelsene knyttet til programmet i de årlige budsjettproposisjonene.

Gjennomføring av programmet krever ikke lov- eller forskriftsendring.

7 Vurdering

Norge og norsk næringsliv har i økende grad tatt i bruk de mulighetene som tilknytningen til EUs ulike rammeprogram gir. Dette gjelder også de finansielle virkemidlene. InvestEU vil delvis være en videreføring av eksisterende virkemidler Norge har deltatt i, eksisterende virkemidler Norge ikke har deltatt i og nyutviklede virkemidler. Evalueringen av norsk deltakelse i Horisont 2020 konkluderte med at Norge hadde hatt godt utbytte av deltakelsen. Konklusjonen virker dekkende også for de finansielle virkemidlene selv om evalueringen ikke analyserer enkeltvirkemidler.

Deltakelse i InvestEU kan gi norsk næringsliv tilgang på samme virkemidler som partnere og konkurrenter i EU. Deler av effektene ved disse virkemidlene kan være vanskelig å realisere ved nasjonal virkemiddelbruk, herunder satsinger som skal utvikle og sikre europeiske verdikjeder, gjøre norske aktører til attraktive partnere i samarbeid over landegrensene, og prosjekter som krever finansieringsrammer som er høyere enn rammene for enkelttildelingen i nasjonale virkemidler.

Erfaringen med deltakelsen i investeringsvirkemidler i Horisont 2020 er gode. Det norske bidraget til de finansielle virkemidlene i perioden 2014-2021 er beregnet til 700 mill. kroner. Bevilgningsbehovet for en tilsvarende nasjonal innsats anslås å være om lag 50 pst. høyere. Deltakelsen i foregående periode har gitt minst 5,3 mrd. kroner i målrettet innsats mot norske bedrifter, blant annet etter samarbeid mellom Innovasjon Norge og EIB. Det er god grunn til å tro at Norge og norsk næringsliv vil ha gode muligheter til å utnytte mulighetene en delvis deltakelse i InvestEU gir.

Nærings- og fiskeridepartementet tilrår deltakelse i EØS-komiteens beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen av forordningen som regulerer InvestEU.

Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Utenriksdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 2021/523 om opprettelse av programmet InvestEU (2021–2027).

Vi HARALD, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 2021/523 om opprettelse av programmet InvestEU (2021–2027), i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

til vedtak om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 2021/523 om opprettelse av programmet InvestEU (2021–2027)

I

Stortinget samtykker i deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 2021/523 om opprettelse av programmet InvestEU (2021–2027).

Draft (24.3.2021)

Doc. No. 21/00207-1

Case No. 21/00207

EØS-KOMITEENS BESLUTNING

nr. [...]

av [...]

om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt EØS-avtalen, særlig artikkel 86 og 98,

og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Samarbeidet mellom partene i EØS-avtalen bør utvides til å omfatte [europaparlaments- og rådsforordning [...] av [...] om opprettelse av programmet InvestEU]⁽¹⁾.
- 2) Vilkårene for deltakelsen til EFTA-statene og deres institusjoner, foretak, organisasjoner og statsborgere i Den europeiske unions programmer er fastsatt i EØS-avtalen, særlig i artikkel 81.
- 3) EØS-avtalens protokoll 31 bør derfor endres for å gjøre et slikt utvidet samarbeid mulig fra 1. januar 2021 –

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

I EØS-avtalens protokoll 31 artikkel 7, etter nr. 5a, skal nytt nummer lyde:

”5b. **32021 R xxxx**: [Europaparlaments- og rådsforordning [...] av [...] om opprettelse av programmet InvestEU] (EUT L [...]).
[...].”

Artikkel 2

Denne beslutning trer i kraft dagen etter at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt(*).

Den får anvendelse fra 1. januar 2021.

⁽¹⁾ EUT L [...] (COM(2020) 403 final).

(*) [Ingen forfatningsrettslige krav angitt.] [Forfatningsrettslige krav angitt.]

Artikkel 3

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel [...]

For EØS-komiteen

Formann

[...]

EØS-komiteens

sekretærer

[...]

UOFFISIELL OVERSETTELSE

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2021/523**af 24. marts 2021****om oprettelse af InvestEU-programmet og om ændring af forordning (EU) 2015/1017**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 173 og artikel 175, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Covid-19-pandemien er et stort chok for den globale økonomi og Unionens økonomi og har en stor social og økonomisk indvirkning i alle medlemsstater og regioner. Som følge af de nødvendige inddæmningsforanstaltninger er den økonomiske aktivitet i Unionen faldet betydeligt. Faldet i EU's BNP i 2020 forventes at blive omkring 7,4 %, hvilket er langt mere end under finanskrisen i 2009. Investeringsaktiviteten er faldet betydeligt. Sårbarheder såsom de strategiske industriers overdrevne afhængighed af ikkediversificerede eksterne forsyningskilder og mangel på kritisk infrastruktur skal afhjælpes, navnlig for små og mellemstore virksomheder (SMV'er), herunder mikrovirksomheder, for eksempel ved at diversificere og styrke strategiske værdikæder, for at Unionen kan styrke sit katastrofeberedskab og hele økonomiens robusthed og samtidig bevare sin åbenhed over for konkurrence og handel i overensstemmelse med sine regler. Selv før pandemien, hvor der ganske vist kunne konstateres en stigning i investeringskvoterne i Unionen, var niveauet fortsat lavere, end man kunne forvente i en periode med kraftigt opsving, og det var ikke tilstrækkeligt til at opveje flere års underinvestering efter 2009-krisen. Endnu vigtigere er det, at de aktuelle investeringsniveauer og fremskrivninger heraf ikke kan dække Unionens behov for strukturelle investeringer, der kan genskabe og opretholde vækst på lang sigt i lyset af den teknologiske udvikling og den globale konkurrenceevne, herunder på områderne innovation, færdigheder, infrastruktur, SMV'er, og i betragtning af nødvendigheden af at imødegå vigtige samfundsmæssige udfordringer såsom bæredygtighed og befolkningsaldring. For at opfylde Unionens politiske mål og støtte en hurtig, bæredygtig, inklusiv, vedvarende og sund økonomisk genopretning er det derfor nødvendigt at bidrage til at afhjælpe markedssvigt og suboptimale investeringsforhold og reducere det investeringsunderskud, der er i bestemte sektorer.
- (2) Diverse evalueringer har understreget, at de mange forskellige finansielle instrumenter, der blev oprettet under den flerårige finansielle ramme for 2014-2020, har medført visse overlapninger med hensyn til deres anvendelsesområde. Mangfoldigheden af instrumenter har også skabt vanskeligheder for formidlerne og de endelige modtagere, som har skullet opfylde mange forskelligartede støtteberettigelses- og rapporteringsregler. Manglen på indbyrdes kompatible regler har desuden gjort det vanskeligt at kombinere midler fra forskellige EU-fonde, skønt en sådan kombination ville have været gavnlig for projekter med behov for forskellige former for finansiering. Der bør derfor oprettes én enkelt fond, InvestEU-Fonden, som bygger på erfaringerne med Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSD), der blev oprettet under investeringsplanen for Europa. Den nye fond skal sikre en mere effektiv støtte til de endelige modtagere ved at integrere og forenkle den finansiering, der tilbydes, under en enkelt budgetgarantiordning. Dette vil give Unionens støtte større gennemslagskraft og samtidig reducere de omkostninger, der skal dækkes af Unionen via budgettet.

⁽¹⁾ EUT C 364 af 28.10.2020, s. 139.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 9.3.2021 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 17.3.2021.

- (3) I de senere år har Unionen vedtaget en række ambitiøse strategier for at fuldføre det indre marked og fremme bæredygtig og inklusiv vækst og beskæftigelse. Sådanne strategier omfatter bl.a. »Europa 2020 — En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst« af 3. marts 2010, »Handlingsplan for etablering af en kapitalmarkedsunion« af 30. september 2015, »Kredsløbet lukkes — en EU-handlingsplan for den cirkulære økonomi« af 2. december 2015, »En europæisk strategi for lavemissionsmobilitet« af 20. juli 2016, »En rumstrategi for Europa« af 26. oktober 2016, »Ren energi til alle europæere« af 30. november 2016, »En europæisk forsvarshandlingsplan« af 30. november 2016, »Oprettelse af Den Europæiske Forsvarsfond« af 7. juni 2017, »Interinstitutionel proklamation om den europæiske søjle for sociale rettigheder af 13. december 2017«, »En ny europæisk kulturdagsorden« af 22. maj 2018, »En europæisk grøn pagt« af 11. december 2019, »Investeringsplan for den europæiske grønne pagt« af 14. januar 2020, »Et stærkt, socialt Europa for retfærdig omstilling« af 14. januar 2020, strategien »Europas digitale fremtid i støbeskeen«, »En europæisk strategi for data« og hvidbogen »Kunstig intelligens — en europæisk tilgang til ekspertise og tillid« af 19. februar 2020, »En ny industristrategi for Europa« af 10. marts 2020 og »En SMV-strategi for et bæredygtigt og digitalt Europa« af 10. marts 2020. InvestEU-Fonden bør udnytte og øge synergierne mellem disse gensidigt forstærkende strategier ved at yde støtte til investeringer og adgang til finansiering. Derudover har Unionen vedtaget Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 ⁽³⁾.
- (4) På EU-plan tjener det europæiske semester for samordning af de økonomiske politikker til at udpege nationale reformprioriteter og følge gennemførelsen heraf. Medlemsstaterne udvikler — i samarbejde med lokale og regionale myndigheder, hvor det er hensigtsmæssigt — deres egne nationale flerårige investeringsstrategier til støtte for disse reformprioriteter. Disse strategier bør fremlægges sammen med de årlige nationale reformprogrammer og bør opridses og samordne de prioriterede investeringsprojekter, som vil blive støttet af medlemsstaten og/eller Unionen. De bør også sikre, at EU-midlerne anvendes på en sammenhængende måde, så der skabes størst mulig merværdi af den finansielle bistand, der ydes af navnlig de europæiske struktur- og investeringsfonde, genopretnings- og resiliens- faciliteten oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 ⁽⁴⁾ og InvestEU-programmet.
- (5) InvestEU-Fonden bør medvirke til at øge Unionens konkurrenceevne og socioøkonomiske konvergens og samhørighed, bl.a. inden for innovation og digitalisering, og bidrage til effektiv ressourceudnyttelse i overensstemmelse med den cirkulære økonomi, til bæredygtighed og inklusion i Unionens økonomiske vækst og til social modstandsdygtighed og integration af Unionens kapitalmarkeder, herunder gennem løsninger, der afhjælper fragmenteringen af Unionens kapitalmarkeder, og som diversificerer finansieringskilderne for virksomheder i Unionen. Med henblik herpå bør den støtte teknisk og økonomisk levedygtige projekter ved at skabe en ramme for anvendelse af gælds-, risikostyrings- og egenkapital- og kvasiegenkapitalinstrumenter, som understøttes af en garanti fra EU-budgettet og finansielle bidrag fra gennemførelsespartnere. InvestEU-Fonden bør være efterspørgselsbaseret, samtidig med at den fokuserer på at skabe strategiske, langsigtede fordele i forbindelse med de af Unionens politiske hovedområder, som ellers ikke ville blive finansieret eller ville blive utilstrækkeligt finansieret, og dermed bidrage til at opfylde Unionens politiske mål. Støtte fra InvestEU-Fonden bør dække en bred vifte af sektorer og regioner, idet overdreven sektoriel og geografisk koncentration bør undgås, og adgangen til finansiering bør lettes for projekter, der omfatter partnerenheder i forskellige regioner i Unionen, herunder projekter, der fremmer udvikling af netværk, klynger og digitale innovationsknudepunkter.
- (6) De kulturelle og kreative sektorer er centrale såvel som hurtigt voksende sektorer i Unionen, der kan spille en vigtig rolle med hensyn til at sikre en bæredygtig genopretning, og de skaber både økonomisk og kulturel værdi fra intellektuel ejendomsret og individuel kreativitet. De restriktioner for socialt samvær, der er indført i løbet af covid-19-krisen, har imidlertid haft en betydelig negativ økonomisk indvirkning på disse sektorer. Den immaterielle karakter af aktiverne i disse sektorer begrænser desuden muligheden for, at SMV'er og organisationer inden for disse sektorer kan få adgang til privat finansiering, som er afgørende for at kunne investere, opskalere og konkurrere på internationalt plan. InvestEU-programmet bør fortsat lette adgangen til finansiering for SMV'er og organisationer fra disse sektorer. De kulturelle og kreative sektorer samt den audiovisuelle sektor og mediesektoren er vigtige for

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12.2.2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17).

ytringsfriheden og for kulturel mangfoldighed og for at opbygge demokratiske og sammenhængende samfund i den digitale tidsalder og er en grundlæggende del af vores suverænitæt og selvstændighed. Investeringer i disse sektorer ville få betydning for deres konkurrenceevne og deres evne til på lang sigt at kunne producere og distribuere indhold af høj kvalitet til et bredt publikum på tværs af nationale grænser.

- (7) InvestEU-Fonden bør støtte investeringer i materielle og immaterielle aktiver, herunder kulturarv, med henblik på at fremme bæredygtig og inklusiv vækst, bæredygtige og inklusive investeringer og bæredygtig og inklusiv beskæftigelse for således at bidrage til øget velfærd, en mere ligelig indkomstfordeling og en højere grad af økonomisk, social og territorial samhørighed i Unionen. InvestEU-finansierede projekter bør opfylde Unionens miljømæssige og sociale standarder, herunder for arbejdstagerrettigheder. Interventioner gennem InvestEU-Fonden bør supplere den EU-støtte, der ydes gennem tilskud.
- (8) Unionen har tilsluttet sig målene i FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling («2030-dagsordenen»), FN's mål for bæredygtig udvikling og Parisaftalen, som blev vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer ⁽⁵⁾ («Parisaftalen»), samt Sendairammen for katastroforebyggelse 2015/2030. For at opfylde disse mål samt de mål, der er fastsat i Unionens miljøpolitikker, er der behov for, at indsatsen for at sikre en bæredygtig udvikling intensiveres betydeligt. Derfor bør principperne for bæredygtig udvikling indtage en fremtrædende plads i udformningen af InvestEU-Fonden.
- (9) InvestEU-programmet bør bidrage til at opbygge et bæredygtigt finansieringssystem i Unionen, som kan hjælpe med at omlægge privat kapital til bæredygtige investeringer i overensstemmelse med målene i Kommissionens meddelelse af 8. marts 2018 med titlen »Handlingsplan for finansiering af bæredygtig vækst«, samt Kommissionens meddelelse af 14. januar 2020 om investeringsplanen for et bæredygtigt Europa.
- (10) For at understrege betydningen af at bekæmpe klimaændringer i overensstemmelse med Unionens forpligtelser til at gennemføre Parisaftalen og til at opfylde FN's mål for bæredygtig udvikling samt målet om klimaneutralitet i EU senest i 2050 og Unionens nye klimamål for 2030 bør tiltagene inden for rammerne af denne forordning bidrage til at nå et mål om, at 30 % af alle FFR-udgifter bruges til at integrere klimamål, og ambitionen om, at 7,5 % af budgettet skal afspejle biodiversitetsudgifter i 2024 og 10 % i 2026 og 2027, samtidig med at de eksisterende overlapninger mellem klima- og biodiversitetsmål tages i betragtning. Tiltagene inden for rammerne af InvestEU-programmet forventes at bidrage med mindst 30 % af InvestEU-programmets samlede finansieringsramme til klimamål.
- (11) InvestEU-Fondens bidrag til opfyldelsen af klimamålene vil blive kortlagt ved hjælp af et EU-system til klimasporing, der skal udvikles af Kommissionen i samarbejde med potentielle gennemførelsespartnere, som på behørig vis anvender de kriterier, der er fastsat i forordning (EU) 2020/852, til bestemmelse af, hvorvidt en økonomisk aktivitet er miljømæssigt bæredygtig. InvestEU-programmet bør også bidrage til gennemførelsen af andre dimensioner af målene for bæredygtig udvikling.
- (12) Ifølge Det Verdensøkonomiske Forums Global Risks Report fra 2018 er fem af de ti største risici, som truer verdensøkonomien, relateret til miljø. Disse risici omfatter forurening af luft, jord, indre vandveje og have, ekstreme vejrforhold, tab af biodiversitet og mislykkede tiltag til modvirkning af og tilpasning til klimaændringer. Miljøprincipperne er dybt forankrede i traktaterne og mange af Unionens politikker. Derfor er det vigtigt at fremme integrationen af miljømål i de foranstaltninger, der gennemføres inden for rammerne af InvestEU-Fonden. Miljøbeskyttelse og den dermed forbundne risikoforebyggelse og -håndtering bør tages i betragtning ved forberedelsen og gennemførelsen af investeringer. Unionen bør også spore sine udgifter relateret til biodiversitet og

⁽⁵⁾ EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4.

bekæmpelse af luftforurening med henblik på at opfylde rapporteringskravene i henhold til konventionen om den biologiske mangfoldighed ⁽⁶⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2284 ⁽⁷⁾. Investeringer, der er øremærkede til at nå målene for miljømæssig bæredygtighed, bør derfor spores ved hjælp af fælles metoder, der stemmer overens med dem, der udvikles under EU-programmer vedrørende forvaltning af klima, biodiversitet og luftforurening, for at gøre det muligt at vurdere investeringernes individuelle og kombinerede indvirkning på de væsentligste elementer af naturkapital, navnlig luft, vand, jord og biodiversitet.

- (13) Investeringsprojekter, der modtager omfattende EU-støtte, særligt inden for infrastruktur, bør screenes af gennemførelsespartneren for at fastslå, om de har miljømæssige, klimarelaterede eller sociale virkninger. Investeringsprojekter med sådanne virkninger bør være underlagt bæredygtighedskontrol i overensstemmelse med retningslinjer, som bør udvikles af Kommissionen i tæt samarbejde med potentielle gennemførelsespartnere inden for rammerne af InvestEU-programmet. I retningslinjerne bør der gøres passende brug af de kriterier, der er fastlagt i forordning (EU) 2020/852 til bestemmelse af, hvorvidt en økonomisk aktivitet er miljømæssigt bæredygtig, herunder følger princippet om ikke at gøre væsentlig skade, opfylder de sociale minimumsgarantier og er i overensstemmelse med den vejledning, der udarbejdes for andre EU-programmer. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet bør disse retningslinjer indeholde passende bestemmelser til at undgå unødige administrative byrder, og projekter under en vis størrelse, som skal fastsættes i vejledningen, bør være undtaget fra bæredygtighedskontrollen. Hvis en gennemførelsespartner konkluderer, at der ikke skal foretages en bæredygtighedskontrol, bør denne begrunde det over for det investeringsudvalg, der er nedsat i forbindelse med InvestEU- Fonden (»investeringsudvalget«). Foranstaltninger, der er uforenelige med opfyldelsen af klimamålene, bør ikke være støtteberettigede i henhold til denne forordning.
- (14) De lave niveauer for investering i infrastruktur i Unionen under den tidligere finanskrise og igen under den nuværende covid-19-krise har undergravet Unionens evne til at fremme bæredygtig vækst, dens bestræbelser på at opnå klimaneutralitet, dens konkurrenceevne og konvergens samt jobskabelsen. Dette skaber også risiko for, at ubalancer og forskelle og uligheder i og mellem medlemsstaterne konsolideres, hvilket påvirker den langsigtede udvikling på EU-plan, nationalt plan eller regionalt plan. Det er afgørende at foretage betydelige investeringer i europæisk infrastruktur, navnlig i forbindelse med sammenkobling og energieffektivitet samt etablering af et fælles europæisk transportområde, for at opfylde Unionens bæredygtighedsmål, herunder Unionens forpligtelser med hensyn til målene for bæredygtig udvikling og klima- og miljømålene for 2030. Derfor bør støtten under InvestEU- Fonden være rettet mod investeringer i transport- og energiinfrastruktur, herunder energieffektivitet, vedvarende energikilder og andre sikre og bæredygtige lavemissionsenergikilder, miljø- og klimainfrastruktur, maritim og digital infrastruktur, herunder hurtige og ultrahurtige bredbåndsforbindelser overalt i Unionen for at fremskynde den digitale omstilling i Unionens økonomi. InvestEU-programmet bør prioritere områder, der ikke modtager tilstrækkelige investeringer, og hvor der er behov for yderligere investeringer. For at sikre, at EU-finansieringsstøtten får størst mulig indvirkning og skaber størst mulig merværdi, bør der arbejdes for en strømlinet investeringsproces, som synliggør projektpipelinen og maksimerer synergiene på tværs af relevante EU-programmer på blandt andet transport- og energiområdet og på det digitale område.

Med tanke på sikkerhedstruslerne bør investeringsprojekter, der modtager EU-støtte, omfatte infrastrukturens modstandsdygtighed, herunder deres vedligeholdelse og sikkerhed, og tage hensyn til principperne om beskyttelse af borgerne i det offentlige rum. Dette bør være et supplement til indsatsen fra andre EU-fonde, som yder støtte til sikkerhedselementerne i forbindelse med investeringer i det offentlige rum, transport, energi og anden kritisk infrastruktur, f.eks. Den Europæiske Fond for Regionaludvikling.

⁽⁶⁾ EFT L 309 af 13.12.1993, s. 3.

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2284 af 14. december 2016 om nedbringelse af nationale emissioner af visse luftforurenende stoffer, om ændring af direktiv 2003/35/EF og om ophævelse af direktiv 2001/81/EF (EUT L 344 af 17.12.2016, s. 1).

- (15) InvestEU-programmet bør, hvor det er hensigtsmæssigt, bidrage til målene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 ⁽⁸⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 ⁽⁹⁾ samt fremme energieffektivitet i forbindelse med investeringsbeslutninger.
- (16) Reel multimodalitet giver mulighed for at skabe et effektivt og miljøvenligt transportnet, som udnytter det maksimale potentiale i alle transportformer og skaber synergi mellem dem. InvestEU-programmet bør støtte investeringer i multimodale transportknudepunkter, som på trods af deres betydelige økonomiske og forretningsmæssige potentiale indebærer en betydelig risiko for private investorer. InvestEU-programmet bør også bidrage til udviklingen og udbredelsen af intelligente transportsystemer (ITS). InvestEU-programmet bør bidrage til en øget indsats for at udforme og anvende teknologier, der er med til at forbedre køretøjers og vejinfrastrukturers sikkerhed.
- (17) InvestEU-programmet bør bidrage til Unionens politikker vedrørende have og oceaner, dels gennem udvikling af projekter og virksomheder inden for den blå økonomi, dels gennem finansieringsprincipperne for en bæredygtig blå økonomi. Dette kan omfatte tiltag inden for maritim iværksætterkultur og den maritime sektor, en innovativ og konkurrencedygtig maritim sektor samt vedvarende havenergi og en cirkulær økonomi.
- (18) Selv om det overordnede investeringsniveau i Unionen var stigende inden covid-19-krisen, blev der stadig ikke foretaget tilstrækkelige investeringer i mere risikobetonede aktiviteter såsom forskning og innovation, og investeringsniveauet på det område ventes nu at være faldet kraftigt som følge af krisen. Forskning og innovation kommer til at spille en afgørende rolle med hensyn til at overvinde krisen, konsolidere Unionens robusthed til at klare fremtidige udfordringer og skabe de teknologier, der er nødvendige for at opfylde Unionens politikker og mål. InvestEU-fonden bør bidrage til at nå det overordnede mål om, at mindst 3 % af Unionens BNP investeres i forskning og innovation. Opfyldelsen af det mål vil kræve, at medlemsstaterne og den private sektor fortsætter med deres egne styrkede investeringstiltag inden for forskning, udvikling og innovation for at undgå underinvestering i forskning og innovation, som skader Unionens industrielle og økonomiske konkurrenceevne og forringer borgernes livskvalitet. InvestEU-Fonden bør tilvejebringe passende finansielle produkter til at dække forskellige stadier af innovationscyklussen og en bredere vifte af interesser, navnlig for at give mulighed for opskalering og kommerciel udbredelse af løsninger i Unionen, så de også kan konkurrere på verdensmarkedet, og fremme Unionens ekspertise inden for bæredygtige teknologier på globalt plan i synergi med Horisont Europa, som oprettes ved en Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Horisont Europa — rammeprogrammet for forskning og innovation og om reglerne for deltagelse og formidling, og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1290/2013 og (EU) nr. 1291/2013 («Horisont Europa-forordningen») herunder Det Europæiske Innovationsråd. I denne henseende bør de indhøstede erfaringer fra de finansielle instrumenter såsom InnovFin — EU-finansiering af innovation, der blev iværksat under Horisont 2020 til at lette og fremskynde adgangen til finansiering til innovative virksomheder, udgøre et stærkt grundlag for at yde denne målrettede støtte.
- (19) Turismesektoren, herunder hotel- og restaurationsbranchen, er et område af stor betydning for Unionens økonomi og lider på nuværende tidspunkt under en usædvanligt alvorlig nedgang som følge af covid-19-pandemien. Denne nedgang er særlig skadelig for SMV'er og familieforetagender og har forårsaget omfattende arbejdsløshed. InvestEU-programmet bør bidrage til at styrke sektorens genopretning, konkurrenceevne på lang sigt og bæredygtighed såvel som dens værdikæder ved at støtte foranstaltninger, der sigter mod at fremme bæredygtig, innovativ og digital turisme, herunder innovative foranstaltninger til at reducere sektorens klima- og miljøaftryk.

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).

- (20) Der er et presserende behov for at investere i og fremme den digitale omstilling og for at udbrede fordelene heraf til alle borgere og virksomheder i Unionen. Den solide politiske ramme for strategien for et digitalt indre marked bør nu følges op med tilsvarende ambitiøse investeringer, bl.a. inden for kunstig intelligens, i overensstemmelse med programmet for et digitalt Europa, som oprettes ved en Europa-Parlamentets og Rådets forordning om programmet for et digitalt Europa og om ophævelse af beslutning (EU) 2015/2240.
- (21) SMV'er udgør over 99 % af virksomhederne i Unionen, og deres økonomiske værdi er både betydelig og afgørende. De har imidlertid vanskeligt ved at få adgang til finansiering på grund af den opfattede større risiko og mangel på sikkerhedsstillelse. Samtidig står SMV'er og socialøkonomiske virksomheder over for yderligere udfordringer, fordi de er nødt til at forblive konkurrencedygtige ved at engagere sig i digitalisering, internationalisering, omdannelse til en cirkulær økonomi, innovation samt opkvalificering af deres medarbejdere. SMV'er er blevet særlig hårdt ramt af covid-19-krisen. Sammenlignet med større virksomheder har SMV'er og socialøkonomiske virksomheder desuden adgang til færre finansieringskilder, idet de typisk ikke udsteder obligationer og kun har beskedent adgang til børser eller store institutionelle investorer. Innovative løsninger som f.eks. medarbejdereovertagelser af eller udstedelse af medarbejderaktier i en virksomhed bliver også stadig mere almindelige blandt SMV'er og socialøkonomiske virksomheder. Vanskelighederne ved at få adgang til finansiering er endnu mere udtalte for de SMV'er, der beskæftiger sig med immaterielle aktiver. SMV'er i Unionen er yderst afhængige af banker og lånefinansiering i form af kassekreditter, banklån eller leasing. Det er nødvendigt at støtte SMV'er, der står over for ovennævnte udfordringer, ved at gøre det nemmere for dem at få adgang til finansiering og ved at tilbyde mere varierede finansieringsmuligheder for at sætte dem bedre i stand til at finansiere deres oprettelse, vækst, innovation og bæredygtige udvikling, sikre deres konkurrenceevne og evne til at modstå økonomiske tilbageslag samt skabe en mere modstandsdygtig økonomi og et robust finansielt system i tilfælde af økonomiske tilbageslag, således at SMV'erne fortsat kan skabe arbejdspladser og social velfærd. Denne forordning komplementerer også de initiativer, der allerede er truffet inden for rammerne af kapitalmarkedsunionen.

InvestEU-Fonden bør derfor bygge på vellykkede EU-programmer såsom programmet for virksomheders konkurrenceevne og SMV'er (COSME); yde støtte til digitale nystartede virksomheder og innovative SMV'er for at sætte dem i stand til at konkurrere bedre og opskalere; tilvejebringe driftskapital og investeringer i hele en virksomheds livscyklus; tilvejebringe finansiering af leasingtransaktioner; og tilvejebringe en mulighed for at fokusere på specifikke og mere målrettede finansielle produkter. Den bør også maksimere offentlig-private fondsinstrumenters slagstyrke, herunder fonden til børsintroduktion af SMV'er, der har til formål at støtte SMV'er ved at kanalisere mere privat og offentlig kapital.

- (22) Som beskrevet i Kommissionens oplæg af 26. april 2017 om Europas sociale dimension, meddelelsen om den europæiske søjle for sociale rettigheder, EU-rammen for FN's konvention om rettigheder for personer med handicap samt meddelelsen af 14. januar 2020 om et stærkt socialt Europa for retfærdig omstilling er opbygningen af en mere inklusiv og retfærdig Union en af Unionens vigtigste prioriteter med henblik på at bekæmpe ulighed og fremme politikker for social inklusion i Europa. Ulige muligheder er navnlig fremherskende, når det drejer sig om adgang til uddannelse, kultur, beskæftigelse, sundhed og sociale tjenester. Investering i de dele af økonomien, der vedrører færdigheder og social og menneskelig kapital, samt i integration af sårbare befolkningsgrupper i samfundet kan øge de økonomiske muligheder, navnlig hvis de koordineres på EU-plan. Covid-19-krisen har vist, at der er et betydeligt behov for investeringer i social infrastruktur. InvestEU-Fonden bør anvendes til at støtte investeringer inden for almen og erhvervsrettet uddannelse, herunder omskoling og opkvalificering af arbejdstagere, bl.a. i regioner, som er afhængige af en kulstofintensiv økonomi, og som er påvirket af den strukturelle omstilling til en lavemissionsøkonomi. Fonden bør anvendes til at støtte projekter, der har positive sociale virkninger og fremmer social inklusion, ved at bidrage til at øge beskæftigelsen i alle regioner, særligt blandt ufaglærte og langtidsledige, og ved at forbedre situationen med hensyn til ligestilling, lige muligheder, ikkeforskelsbehandling, tilgængelighed, solidaritet mellem generationerne, sundheds- og socialsektoren, almennyttige boliger, hjemløshed, digital inklusion, udvikling af lokalsamfundet, de unges rolle og plads i samfundet samt sårbare personer, herunder tredjelandstatsborgere. InvestEU-programmet bør også støtte europæisk kultur og kreativitet med et socialt formål.

- (23) Covid-19-krisen har haft en særlig alvorlig indvirkning på kvinder set fra både et socialt og et økonomisk perspektiv. I lyset af det bør InvestEU-programmet bidrage til fuldførelsen af Unionens politikker om ligestilling mellem kvinder og mænd, bl.a. ved at afhjælpe den digitale kløft mellem dem og ved at bidrage til at fremme kvinders kreativitet og iværksætterpotentiale.
- (24) For at håndtere de negative følger af de omfattende samfundsmæssige forandringer i Unionen og af arbejdsmarkedsudviklingen i de kommende ti år er det nødvendigt at investere i menneskelig kapital, social infrastruktur, mikrofinansiering, finansiering af etiske og sociale virksomheder og nye samfundsøkonomiske forretningsmodeller, herunder investeringer med social indvirkning samt sociale resultatkontrakter. InvestEU-programmet bør understøtte det fremspirende sociale markedsøkosystem med henblik på at forbedre udbuddet af og adgangen til finansiering for mikrovirksomheder, sociale virksomheder og institutioner, der udfører frivilligt samfundsarbejde, med det formål at imødekomme efterspørgslen blandt dem, der har størst behov. I rapporten »Boosting Investment in Social Infrastructure in Europe« (fremme af investeringer i social infrastruktur i Europa), som taskeforcen på højt plan for investering i social infrastruktur i Europa offentliggjorde i januar 2018, peges der på et samlet investeringsunderskud på mindst 1,5 mia. EUR for perioden 2018-2030 inden for social infrastruktur og sociale tjenester, herunder uddannelse, sundhed og bolig. Der er således brug for støtte, også på EU-plan. Derfor bør offentlige, erhvervsrettede og filantropiske midler samt støtte fra velgørende fonde og fra alternative former for finansielle udbydere, herunder etiske, sociale og bæredygtige aktører, samles og udnyttes til støtte for udviklingen af en social værdikæde på markedet og en mere modstandsdygtig Union.
- (25) Under den økonomiske krise forårsaget af covid-19-pandemien fungerer den markedsbaserede ressourceallokering ikke optimalt, og den opfattede risiko skaber betydelige hindringer for private investeringer. Under sådanne omstændigheder er det centrale kendetegn ved InvestEU-Fonden, der går ud på at tiltrække privat finansiering ved at begrænse risiciene forbundet med økonomisk levedygtige projekter, særlig værdifuldt, bl.a. for at afbøde risikoen for, at genopretningen bliver asymmetrisk. InvestEU-programmet bør være i stand til at yde afgørende støtte til virksomheder i genopretningsfasen, herunder kapitalstøtte til SMV'er, som er blevet påvirket negativt af covid-19-krisen, og som ikke allerede var i vanskeligheder i statsstøtemæssig henseende ved udgangen af 2019, og samtidig sikre, at investorerne fokuserer målrettet på Unionens politiske prioriteter på mellemlang og lang sigt, f.eks. den europæiske grønne pagt, investeringsplanen for et bæredygtigt Europa, strategien for Europas digitale fremtid, den nye industristrategi for Europa og et stærkt socialt Europa for retfærdig omstilling, samtidig med at princippet om ikke at gøre væsentlig skade tages i betragtning. Programmet bør i væsentlig grad øge risikotagningskapaciteten i Den Europæiske Investeringsbank-Gruppen (EIB-Gruppen), de nationale erhvervsfremmende banker og institutter samt andre gennemførelsespartnere til støtte for den økonomiske genopretning.
- (26) Det store fald i Unionens BNP som følge af Covid-19-krisen gør negative sociale virkninger uundgåelige. Covid-19-pandemien har vist, at der er behov for at afhjælpe strategiske sårbarheder hurtigt og effektivt, for at EU kan styrke sit katastrofeberedskab og hele økonomiens robusthed og bæredygtighed. Kun en robust, bæredygtig, inklusiv og integreret EU-økonomi kan sikre det indre markeds integritet og de lige konkurrencevilkår, hvilket også er til gavn for de hårdest ramte medlemsstater og regioner.
- (27) InvestEU-Fonden bør operere gennem følgende fire politikområder, som afspejler Unionens vigtigste prioriteter, nemlig bæredygtig infrastruktur; forskning, innovation og digitalisering; SMV'er og sociale investeringer og færdigheder.
- (28) Selv om SMV-politikområdet primært bør fokusere på at tilgodese SMV'er, bør små midcapselskaber også være støtteberettigede inden for dette politikområde. Midcapselskaber bør være støtteberettigede inden for de tre andre politikområder.
- (29) Som foreslået i den europæiske grønne pagt og investeringsplanen for den europæiske grønne pagt bør der oprettes en mekanisme for retfærdig omstilling for at gøre noget ved de sociale, økonomiske og miljømæssige følger af at nå Unionens klimamål for 2030 og dens mål om at opnå klimaneutralitet senest i 2050. Denne mekanisme vil bestå af tre søjler, nemlig en fond for retfærdig omstilling, som oprettes ved en kommende Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Oprettelse Fond for Retfærdig Omstilling (»forordningen om en fond for retfærdig omstilling«) (søjle 1), en særlig ordning for retfærdig omstilling under InvestEU-programmet (søjle 2) og en lånefacilitet for den offentlige sektor, som oprettes ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning om lånefaciliteten for den offentlige sektor under mekanismen for retfærdig omstilling (»forordningen om lånefaciliteten for den offentlige sektor for 2021-2027«) (søjle 3). Denne mekanisme bør fokusere på de regioner, der er mest berørt af den grønne omstilling på grund af deres afhængighed af fossile brændstoffer, herunder kul, tørv og olieskifer eller drivhusgasintensive

industriprocesser, og som har mindre kapacitet til at finansiere de nødvendige investeringer. Ordningen for retfærdig omstilling bør derudover yde støtte til finansiering af investeringer til gavn for områder omfattet af retfærdig omstilling. InvestEU-rådgivningsplatformen bør give de respektive områder mulighed for at drage fordel af teknisk bistand.

- (30) For at gennemføre søjle 2 under mekanismen for retfærdig omstilling bør der oprettes en særlig ordning for retfærdig omstilling under InvestEU-programmet på tværs af alle politikområder, der støtter yderligere investeringer til gavn for de områder, der er udpeget i territoriale planer for retfærdig omstilling, som er oprettet i overensstemmelse med forordningen om en fond for retfærdig omstilling. Denne ordning bør muliggøre investeringer i en bred vifte af projekter i tråd med kriterierne for støtteberettigelse i InvestEU-programmet. Projekter i de områder, der udpeges i planerne for retfærdig omstilling, eller projekter, som gavner disse områders omstilling, endda selv om de ikke gennemføres i selve områderne, kan tilgodeses under ordningen, men kun hvis støtte uden for områder, der skal gennemføre en retfærdig omstilling, er afgørende for omstillingen i disse områder.
- (31) Det bør være muligt at støtte strategiske investeringer, herunder vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse, under alle politikområderne, navnlig med henblik på den grønne og digitale omstilling, øget konkurrenceevne og modstandsdygtighed, fremme af iværksætteri og jobskabelse samt styrkelse af strategiske værdikæder.
- (32) Hvert politikområde bør være opdelt i to segmenter, henholdsvis et EU-segment og et medlemsstatssegment. EU-segmentet bør afhjælpe EU-dækkende eller medlemsstatsspecifikke markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold på en forholdsmæssigt afpasset måde. De støttede foranstaltninger bør have en klar europæisk merværdi. Medlemsstatssegmentet bør give medlemsstaterne og de regionale myndigheder via deres medlemsstat mulighed for at hensætte en del af deres midler i fondene under delt forvaltning til EU-garantien og for at anvende EU-garantien i forbindelse med finansierings- og investeringstransaktioner til afhjælpning af specifikke markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold på deres egne områder, herunder i udsatte og afsidesliggende områder såsom Unionens fjernområder, sådan som det fastsættes i bidragsaftalen, med henblik på at nå målene for fondene under delt forvaltning. Medlemsstatssegmentet bør også give medlemsstaterne mulighed for at bidrage med andre yderligere beløb, herunder dem, der stilles til rådighed i medfør af forordning (EU) 2021/241, til hensættelse til EU-garantien og for at anvende EU-garantien til finansierings- eller investeringstransaktioner til de formål, der er fastsat i bidragsaftalen, som, hvor det er relevant, bør omfatte formålet med foranstaltninger i henhold til en genopretnings- og resiliensplan. Dette kunne bl.a. give mulighed for kapitalstøtte til SMV'er, der er blevet negativt påvirket af covid-19-krisen, og som ikke allerede var i vanskeligheder i statsstøttedmæssig henseende ved udgangen af 2019. Transaktioner, der støttes af InvestEU-Fonden via enten EU- eller medlemsstatssegmentet, bør ikke overlappe eller fortrænge privat finansiering eller forvride konkurrencen på det indre marked.
- (33) Medlemsstatssegmentet bør udformes specifikt således, at fondsmidler under delt forvaltning eller andre yderligere beløb, som medlemsstaterne bidrager med, herunder dem, der stilles til rådighed i medfør af forordning (EU) 2021/241 kan anvendes som hensættelser til en garanti ydet af Unionen. Dette vil gøre det muligt at øge EU-garantiens merværdi, idet støtte ydet under garantien gøres tilgængelig for en bredere vifte af endelige modtagere og projekter, og der anvendes flere forskellige midler til at nå målene for fondene under delt forvaltning eller genopretnings- og resiliensplaner, samtidig med at der sikres en konsekvent risikostyring af eventualforpligtelser ved at anvende EU-garantien under indirekte forvaltning. Unionen bør garantere de finansierings- og investeringstransaktioner, som er fastlagt i de garantiaftaler, der indgås mellem Kommissionen og gennemførelsespartnere inden for medlemsstatssegmentet. Midler under delt forvaltning eller andre yderligere beløb, som medlemsstaterne bidrager med, herunder dem, der stilles til rådighed i medfør af forordning (EU) 2021/241 bør kunne hensættes til garantien med udgangspunkt i en tilførselsplan, der fastsættes af Kommissionen og angives i den bidragsaftale, der indgås med medlemsstaten, afhængigt af transaktionernes art og de deraf følgende forventede tab. Medlemsstaten

vil dække tab ud over de forventede tab ved at udstede en back-to-back-garanti til Unionen, som bør opretholdes, så længe der er udestående finansierings- og investeringstransaktioner inden for det pågældende medlemsstatssegment. Disse ordninger bør fastlægges i en samlet bidragsaftale, der indgås med hver enkelt af de medlemsstater, der vælger at anvende denne mulighed.

Bidragsaftalen bør gælde for en eller flere af de specifikke garantiaftaler, der gennemføres i den berørte medlemsstat, samt enhver regional øremærkning på grundlag af reglerne for InvestEU-Fonden. Muligheden for at fastsætte en tilførselssats i hvert enkelt tilfælde kræver en fravigelse af artikel 211, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046⁽¹⁰⁾ (»finansforordningen«). Denne udformning kræver desuden et fælles regelsæt for budgetgarantier, der støttes med centralt forvaltede midler eller fondsmidler under delt forvaltning, hvilket vil gøre det lettere at kombinere dem. Hensættelser til en EU-garanti vedrørende et medlemsstatssegment, der understøttes af andre yderligere beløb fra medlemsstaterne, herunder dem, der stilles til rådighed i medfør af forordning (EU) 2021/241, bør udgøre eksterne formålsbestemte indtægter.

- (34) Der bør etableres et partnerskab mellem Kommissionen og EIB-Gruppen, som trækker på hver enkelt partners relative styrker med henblik på at sikre den maksimale politiske virkning, gennemførelseseffektivitet, passende budgetkontrol og risikoforvaltningskontrol, hvilket bør understøtte en effektiv og inklusiv direkte adgang til EU-garantien.
- (35) Unionen repræsenteret ved Kommissionen bør kunne deltage i en forhøjelse af Den Europæiske Investeringsfonds (EIF's) kapital, for at EIF fortsat kan støtte den europæiske økonomi og genopretningen af den. Hovedformålet med forhøjelsen vil være at gøre det muligt for EIF at bidrage til gennemførelsen af InvestEU-programmet. Unionen bør kunne fastholde sin samlede andel i EIF's kapital. Der bør afsættes tilstrækkelige bevillinger til dette formål i den flerårige finansielle ramme for 2021-2027. Den 3. december 2020 besluttede EIF's bestyrelse at foreslå andelshaverne en forhøjelse af EIF's autoriserede kapital, som vil resultere i en kontant tilførsel på 1 250 000 000 EUR. Kursen på de nye andele er baseret på den nettoaktivværdiformel, der er aftalt mellem EIF's andelshavere, og består af den indbetalte del og overkursen ved emission. I henhold til artikel 7 i EIF's vedtægter skal der indbetales 20 % af den nominelle værdi for hver tegnet andel.
- (36) Kommissionen bør sammen med EIB-Gruppen indhente synspunkter fra andre potentielle gennemførelsespartnere vedrørende investeringsretningslinjer, systemet til klimasporing, bæredygtighedskontrolvejledninger samt fælles metoder, alt efter hvad der er relevant, med henblik på at sikre inklusion og operationalitet, indtil styringsorganerne er etableret, hvorefter inddragelsen af gennemførelsespartnere bør finde sted inden for rammerne af InvestEU-programmets rådgivende udvalg og styringsråd.
- (37) InvestEU-Fonden bør være åben for bidrag fra tredjelande, der er medlem af Den Europæiske Frihandelssammenslutning, samt tiltrædende lande, kandidatlande og potentielle kandidatlande, lande, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, og andre lande i overensstemmelse med de betingelser, der er aftalt mellem Unionen og disse lande, navnlig i betragtning af den positive effekt af en sådan åbning på medlemsstaternes økonomier. Dette bør gøre det muligt at fortsætte samarbejdet med de relevante lande, hvis det er hensigtsmæssigt, navnlig vedrørende forskning og innovation samt SMV'er.
- (38) Ved denne forordning fastlægges der en finansieringsramme for andre foranstaltninger vedrørende InvestEU-programmet end hensættelser til EU-garantien, som skal udgøre det primære referencebeløb, jf. punkt 18 i den interinstitutionelle aftale af 16. december 2020 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

Europa-Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan hen imod indførelse af nye egne indtægter ⁽¹⁾, for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure.

- (39) For 2 672 292 573 EUR i løbende priser af EU-garantien bør der foretages hensættelser i form af midler fra den yderligere tildeling foretaget i overensstemmelse med artikel 5 i og bilag II til Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093 ⁽¹²⁾ svarende til et beløb på 1 000 000 000 EUR i 2018-priser. Et beløb på 63 800 000 EUR i løbende priser af den samlede tildeling til InvestEU-rådgivningsplatformen på 430 000 000 EUR i løbende priser bør tilvejebringes fra dette beløb.
- (40) EU-garantien på 26 152 310 073 EUR i løbende priser for EU-segmentet ventes at mobilisere mere end 372 000 000 000 EUR i ekstra investeringer i hele Unionen og bør fordeles vejledende mellem politikområderne.
- (41) Den 18. april 2019 erklærede Kommissionen, at »engangsbidrag fra medlemsstaterne — hvad enten de er fra en medlemsstat eller fra nationale erhvervsfremmende banker, der er klassificeret i sektoren for offentlig forvaltning, eller som handler på vegne af en medlemsstat — til tematiske eller tværnationale investeringsplatforme i princippet bør betragtes som engangsforanstaltninger, jf. artikel 5, stk. 1, og artikel 9, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 ⁽¹³⁾ og artikel 3, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 ⁽¹⁴⁾, uden at det berører Rådets beføjelser i forbindelse med gennemførelsen af stabilitets- og vækstpagten. Uden at det berører Rådets beføjelser i forbindelse med gennemførelsen af stabilitets- og vækstpagten, vil Kommissionen desuden overveje, i hvilket omfang den samme behandling som for EFSI i forbindelse med Kommissionens meddelelse om fleksibilitet kan anvendes på InvestEU som det efterfølgende instrument til EFSI med hensyn til engangsbidrag fra medlemsstaterne til at finansiere et yderligere beløb for EU-garantien med henblik på medlemsstatssegmentet.«
- (42) Den EU-garanti, der ligger til grund for InvestEU-Fonden, bør gennemføres indirekte af Kommissionen via gennemførelsespartnere, som kan nå direkte ud til de endelige formidlere, hvis det er relevant, og til de endelige modtagere. Udvælgelsen af gennemførelsespartnere bør være gennemsigtig og fri for interessekonflikter. Der bør mellem Kommissionen og hver eneste gennemførelsespartner indgås en garantiaftale om tildeling af en garanti over InvestEU-Fonden med henblik på at støtte de finansierings- og investeringstransaktioner, som opfylder InvestEU-Fondens mål og kriterier for støtteberettigelse. Risikostyringen i forbindelse med EU-garantien bør ikke hindre gennemførelsespartnernes direkte adgang til EU-garantien. Når EU-garantien ydes til gennemførelsespartnere under EU-segmentet, bør partnerne være fuldt ansvarlige for hele investeringsprocessen og for kontrollen af, at der handles med rettidig omhu i forbindelse med finansierings- og investeringstransaktioner. InvestEU-Fonden bør støtte projekter, der typisk har en højere risikoprofil end de projekter, som støttes af gennemførelsespartnernes normale aktiviteter, og som uden støtte fra InvestEU-Fonden ikke eller ikke i samme omfang kunne have været gennemført af andre offentlige eller private kilder i den periode, hvor EU-garantien kan anvendes.
- (43) InvestEU-Fonden bør styres med en ledelses- og forvaltningsstruktur, hvis funktion bør stå i et rimeligt forhold til det ene formål at sikre en hensigtsmæssig anvendelse af EU-garantien, idet det samtidig sikres, at investeringsbeslutningerne er politisk uafhængige. Denne ledelses- og forvaltningsstruktur bør bestå af et rådgivende udvalg, et styringsråd og et fuldstændigt uafhængigt investeringsudvalg. Ledelses- og forvaltningsstrukturens overordnede sammensætning bør tilstræbe at opnå en ligelig kønsfordeling. Ledelses- og forvaltningsstrukturen bør ikke gribe ind i eller blande sig i EIB-Gruppens eller andre gennemførelsespartnernes beslutningstagning og bør ikke være en erstatning for deres respektive styrende organer.

⁽¹⁾ EUT L 433I af 22.12.2020, s. 28.

⁽¹²⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093 af 17. december 2020 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027 (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 11).

⁽¹³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker (EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 af 7. juli 1997 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (EFT L 209 af 2.8.1997, s. 6).

- (44) Der bør oprettes et rådgivende udvalg bestående af repræsentanter for gennemførelsespartnerne, repræsentanter for medlemsstaterne, en ekspert udpeget af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og en ekspert udpeget af Regionsudvalget, med henblik på at udveksle oplysninger og synspunkter vedrørende anvendelsen af de finansielle produkter, der lanceres inden for rammerne af InvestEU-Fonden, samt drøfte skiftende behov og nye produkter, herunder specifikke territoriale markedssvigt.
- (45) For at kunne oprette det rådgivende udvalg bør Kommissionen til at begynde med udpege repræsentanterne for de potentielle gennemførelsespartnere for en midlertidig periode på et år. Derefter vil de gennemførelsespartnere, der har undertegnet garantiaftaler, overtage dette ansvar.
- (46) Et styringsråd sammensat af repræsentanter for Kommissionen, repræsentanter for gennemførelsespartnerne og en ekspert uden stemmeret, der er udpeget af Europa-Parlamentet, bør fastlægge de strategiske og operationelle retningslinjer for InvestEU-Fonden.
- (47) Kommissionen bør vurdere foreneligheden af de finansierings- og investeringstransaktioner, der foreslås af gennemførelsespartnerne, med al EU-lovgivning og alle EU-politikker. Den endelige beslutning vedrørende finansierings- og investeringstransaktioner bør træffes af en gennemførelsespartner.
- (48) Investeringsudvalget bestående af uafhængige eksperter bør træffe beslutning om, hvorvidt EU-garantien skal ydes til støtte for finansierings- og investeringstransaktioner, der opfylder InvestEU-Fondens kriterier for støtteberettigelse, og vil således bidrage med ekstern ekspertise i forbindelse med investeringsvurderinger af projekter. Investeringsudvalget bør samles i forskellige sammensætninger for på bedste vis at dække forskellige politikområder og sektorer.
- (49) Et uafhængigt sekretariat, som ledes af Kommissionen, og som er ansvarligt over for formanden for Investeringsudvalget, bør bistå Investeringsudvalget.
- (50) Ved udvælgelsen af gennemførelsespartnere til gennemførelse af InvestEU-Fonden bør Kommissionen tage hensyn til deres evne til at opfylde målene for InvestEU-Fonden og til at bidrage med deres egne midler med henblik på at sikre en passende geografisk dækning og spredning såvel som dens evne til at tiltrække private investorer og sikre tilstrækkelig risikospredning og bidrage med nye løsninger til afhjælpning af markedssvigt og suboptimale investeringsforhold. Den Europæiske Investeringsbank (EIB-Gruppen) bør i betragtning af dens rolle i henhold til traktaterne, dens evne til at operere i alle medlemsstater og dens erfaringer med forvaltningen af nuværende finansielle instrumenter og af EFSI forblive en privilegeret gennemførelsespartner under InvestEU-Fondens EU-segment. Foruden EIB-Gruppen bør nationale erhvervsfremmende banker og institutter kunne tilbyde en komplementær række finansielle produkter, eftersom deres erfaring og kapacitet på nationalt og lokalt plan vil kunne hjælpe med at maksimere virkningerne af de offentlige midler på hele Unionens område og sikre en rimelig geografisk balance mellem projekter. InvestEU-programmet bør gennemføres på en sådan måde, at der skabes lige vilkår for mindre og yngre erhvervsfremmende banker og institutter. Det bør desuden være muligt for andre internationale finansielle institutioner at blive gennemførelsespartnere, navnlig når de frembyder en komparativ fordel med hensyn til særlig ekspertise og erfaring i bestemte medlemsstater, og når de udgør en EU-aktiemajoritet. Det bør også være muligt for andre enheder, som opfylder kriterierne i finansforordningen, at blive gennemførelsespartnere.
- (51) For at fremme den geografiske diversificering kan der etableres investeringsplatforme for at kombinere gennemførelsespartnerne indsats og ekspertise med andre nationale erhvervsfremmende banker og institutter med begrænset erfaring i forbindelse med anvendelsen af finansielle instrumenter. Sådanne strukturer bør fremmes, bl.a. i kraft af støtte fra InvestEU-rådgivningsplatformen. Det er hensigtsmæssigt at samle medinvestorer, offentlige myndigheder, eksperter, uddannelses- og forskningsinstitutter, relevante arbejdsmarkedsparter og repræsentanter for civilsamfundet samt andre relevante aktører på EU-plan, nationalt plan og regionalt plan for at fremme anvendelsen af investeringsplatforme i relevante sektorer.

- (52) EU-garantien under medlemsstatssegmentet bør ydes til enhver gennemførelsespartner, der er støtteberettiget i henhold til finansforordningens artikel 62, stk. 1, litra c), herunder nationale eller regionale erhvervsfremmende banker eller institutter, EIB, EIF eller andre internationale finansielle institutioner. Ved udvælgelsen af gennemførelsespartnere under medlemsstatssegmentet bør Kommissionen tage medlemsstaternes forslag i betragtning, således som det afspejles i bidragsaftalen. I overensstemmelse med finansforordningens artikel 154 skal Kommissionen foretage en vurdering af gennemførelsespartnerens regler og procedurer for at forvisse sig om, at Unionens finansielle interesser beskyttes på et niveau, der svarer til Kommissionens beskyttelsesniveau.
- (53) Den endelige beslutning vedrørende finansierings- og investeringstransaktioner bør træffes af gennemførelsespartneren i dennes navn, gennemføres i overensstemmelse med dennes interne regler, politikker og procedurer og opføres i dennes regnskab eller, hvis det er relevant, anføres i noterne til regnskabet. Kommissionen bør derfor udelukkende aflægge regnskab for eventuelle finansielle forpligtelser i forbindelse med EU-garantien og bør offentliggøre det maksimale garantibeløb, herunder alle relevante oplysninger om den ydede garanti.
- (54) InvestEU-Fonden bør, hvor det er hensigtsmæssigt, give mulighed for på let, problemfri og effektiv vis at blande tilskud, finansielle instrumenter eller begge dele, som finansieres over EU-budgettet eller af andre fonde såsom Innovationsfonden under Unionens emissionshandelssystem (ETS), med EU-garantien i de tilfælde, hvor det er nødvendigt for på bedste vis at understøtte investeringer til afhjælpning af særlige markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold.
- (55) Projekter, der indgives af gennemførelsespartnere med henblik på at modtage støtte efter InvestEU-programmet, og som omfatter blanding af støtte, der ydes fra InvestEU-Fonden, med støtte fra andre EU-programmer, bør som helhed stemme overens med de pågældende EU-programmers mål og kriterier for støtteberettigelse. Beslutningen om anvendelse af EU-garantien træffes i henhold til InvestEU-programmet.
- (56) InvestEU-rådgivningsplatformen bør støtte udviklingen af en solid pipeline af investeringsprojekter inden for hvert politikområde gennem rådgivningsinitiativer, som gennemføres af EIB-Gruppen eller andre rådgivningspartnere, eller som gennemføres direkte af Kommissionen. InvestEU-rådgivningsplatformen bør fremme den geografiske spredning med henblik på at bidrage til Unionens mål om økonomisk, social og territorial samhørighed og udligning af regionale forskelle. InvestEU-rådgivningsplatformen bør navnlig fokusere på at samle små projekter i større porteføljer. Kommissionen, EIB-Gruppen og de øvrige rådgivningspartnere bør arbejde tæt sammen med henblik på at sikre effektivitet, synergi og effektiv geografisk dækning af støtte i hele Unionen under hensyntagen til de lokale gennemførelsespartnernes ekspertise og lokale kapacitet samt Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning, der er oprettet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/1017 ⁽¹⁵⁾. Konklusionerne i Den Europæiske Revisionsret særberetning nr. 12/2020 om »Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning — Det blev oprettet for at fremme investeringer i EU, men dets effekt er stadig begrænset« ⁽¹⁶⁾ bør tages op til nøje overvejelse med henblik på at maksimere effektiviteten og effekten af InvestEU-rådgivningsplatformen. InvestEU-rådgivningsplatformen bør udgøre et centralt kontaktpunkt for offentlige myndigheder og projektpromotorer vedrørende bistand til projektudvikling under InvestEU-rådgivningsplatformen.
- (57) InvestEU-rådgivningsplatformen bør oprettes af Kommissionen sammen med EIB-Gruppen som hovedpartner med udgangspunkt i de erfaringer, der er indhøstet gennem Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning. Kommissionen bør være ansvarlig for den politiske styring af InvestEU-rådgivningsplatformen og for forvaltningen af det centrale kontaktpunkt. EIB-Gruppen bør iværksætte rådgivningsinitiativer inden for politikområderne. EIB-Gruppen bør desuden levere operationelle tjenester til Kommissionen, herunder ved at give input til de strategiske og politiske retningslinjer vedrørende rådgivningsinitiativer, kortlægge eksisterende og nye rådgivningsinitiativer, vurdere rådgivningsbehov og rådgive Kommissionen om, hvordan disse behov bedst kan håndteres gennem eksisterende eller nye rådgivningsinitiativer.

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/1017 af 25. juni 2015 om Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer, Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning og Den Europæiske Portal for Investeringsprojekter og om ændring af forordning (EU) nr. 1291/2013 og (EU) nr. 1316/2013 — Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EUT L 169 af 1.7.2015, s. 1).

⁽¹⁶⁾ EUT C 170 af 18.5.2020, s. 22.

- (58) For at sikre at de rådgivende tjenester dækker geografisk bredt i hele Unionen, og for at udnytte den lokale viden om InvestEU-Fonden bedst muligt bør InvestEU-rådgivningsplatformen sikres en lokal tilstedeværelse, hvor det er nødvendigt og under hensyntagen til eksisterende støtteordninger og lokale samarbejdspartnere, med henblik på at tilvejebringe konkret, proaktiv, skræddersyet bistand på stedet. For at gøre det lettere at yde rådgivningsbistand på lokalt plan og sikre effektivitet, synergier og effektiv geografisk dækning af bistanden i hele Unionen bør InvestEU-rådgivningsplatformen samarbejde med nationale erhvervsfremmende banker og institutter og bør drage nytte og gøre brug af deres ekspertise.
- (59) InvestEU-rådgivningsplatformen bør yde rådgivningsbistand til små projekter og projekter for nystartede virksomheder, navnlig når nystartede virksomheder søger at beskytte deres forsknings- og innovationsinvesteringer ved at erhverve rettigheder til immateriel ejendom, f.eks. patenter, idet der tages hensyn til forekomsten af — og søges synergier med — andre tjenester, der kan dække sådanne tiltag.
- (60) I forbindelse med InvestEU-Fonden er der også behov for at yde bistand til projektudvikling og kapacitetsopbygning med henblik på at udvikle den organisatoriske kapacitet og de markedsudviklingsaktiviteter, der er nødvendige for at tilvejebringe projekter af høj kvalitet. Denne bistand bør også være rettet mod finansielle formidlere, som spiller en central rolle med hensyn til at skaffe SMV'er adgang til finansiering og derved realisere deres fulde potentiale. Samtidig har rådgivningsbistanden til formål at skabe de rette betingelser for at udvide det potentielle antal støtteberettigede modtagere i fremspirende markedssegmenter, navnlig i de tilfælde, hvor de individuelle projekter på grund af deres beskudne størrelse medfører betydeligt større transaktionsomkostninger på projektniveau, f.eks. økosystemer for social finansiering, herunder filantropiske organisationer, eller de kulturelle og kreative sektorer. Bistanden til kapacitetsopbygning bør komplementere og supplere tiltag inden for rammerne af andre EU-programmer, som dækker specifikke politikområder. Der bør også gøres en indsats for at støtte kapacitetsopbygningen hos potentielle projektpromotorer, navnlig lokale organisationer og myndigheder.
- (61) InvestEU-portalen bør oprettes med henblik på at udgøre en lettilgængelig og brugervenlig projektdatabase, som kan synliggøre investeringsprojekter, der søger finansiering, med et solidt fokus på at forsyne gennemførelsespartnerne med en eventuel pipeline af investeringsprojekter, som er forenelig med EU's lovgivning og politikker.
- (62) I henhold til Rådets forordning (EU) 2020/2094 ⁽¹⁷⁾ og inden for rammerne af de herved tildelte midler bør genopretnings- og resiliensforanstaltninger under InvestEU-programmet gennemføres med det formål at afbøde covid-19-krisens virkninger, som er af et hidtil uset omfang. Disse yderligere midler bør anvendes på en sådan måde, at fristerne i forordning (EU) 2020/2094 sikres overholdt.
- (63) I henhold til punkt 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽¹⁸⁾ bør InvestEU-programmet evalueres på grundlag af oplysninger indsamlet i overensstemmelse med specifikke overvågningskrav, samtidig med at en administrativ byrde undgås, navnlig for medlemsstaterne, og overregulering undgås. Disse krav bør, hvor det er relevant, omfatte målbare indikatorer som grundlag for evaluering af InvestEU-programmets virkninger praksis.
- (64) Der bør anvendes en pålidelig overvågningsramme, som bygger på output-, resultat- og effektindikatorer, til at følge fremskridtene hen imod Unionens mål. For at sikre ansvarlighed over for Unionens borgere bør Kommissionen årligt rapportere til Europa-Parlamentet og Rådet om InvestEU-programmets fremskridt, virkning og operationer.
- (65) Horisontale finansielle bestemmelser, der vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet med hjemmel i artikel 322 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), finder anvendelse på denne forordning. Disse regler er fastsat i finansforordningen og regulerer navnlig proceduren for opstillingen og gennemførelsen af budgettet ved hjælp af tilskud, udbud, priser og indirekte gennemførelse, og de sikrer kontrol med de finansielle aktørers ansvar. Regler, der vedtages med hjemmel i artikel 322 i TEUF, omfatter også en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget.

⁽¹⁷⁾ Rådets forordning (EU) 2020/2094 af 14. december 2020 om oprettelse af et EU-genopretningsinstrument til støtte for genopretningen efter covid-19-krisen (EUT L 433I af 22.12.2020, s. 23).

⁽¹⁸⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (66) Finansforordningen finder anvendelse på InvestEU-programmet. Den fastsætter regler for gennemførelsen af EU-budgettet, herunder reglerne for budgetgarantier.
- (67) I overensstemmelse med finansforordningen, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ⁽¹⁹⁾, Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 ⁽²⁰⁾, Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 ⁽²¹⁾ og Rådets forordning (EU) 2017/1939 ⁽²²⁾ skal Unionens finansielle interesser beskyttes ved hjælp af forholdsmæssige foranstaltninger, herunder foranstaltninger vedrørende forebyggelse, opdagelse, korrektion og undersøgelse af uregelmæssigheder, herunder svig, vedrørende tilbagesøgning af tabte, uberettiget udbetalte eller ukorrekt anvendte midler og, hvor det er relevant, vedrørende pålæggelse af administrative sanktioner. Navnlig har Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) i overensstemmelse med forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 og (EU, Euratom) nr. 883/2013 beføjelse til at foretage administrative undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, med henblik på at fastslå, om der foreligger svig, korrupsion eller andre ulovlige forhold, der skader Unionens finansielle interesser. Den Europæiske Anklagemyndighed (»EPPÖ«) er i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/1939 beføjet til at efterforske og retsforfølge strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 ⁽²³⁾.

I overensstemmelse med finansforordningen skal enhver person eller enhed, som modtager EU-midler, samarbejde fuldt ud om beskyttelse af Unionens finansielle interesser, give Kommissionen, OLAF, Revisionsretten og for så vidt angår de medlemsstater, der deltager i et forstærket samarbejde i henhold til forordning (EU) 2017/1939, EPPÖ de fornødne rettigheder og den fornødne adgang og sikre, at eventuelle tredjeparter, der er involveret i gennemførelsen af EU-midler, tildeler tilsvarende rettigheder.

- (68) Tredjelande, der er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), kan deltage i EU-programmer inden for rammerne af det samarbejde, der er etableret ved aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ⁽²⁴⁾, som fastsætter, at programmerne kan gennemføres på grundlag af en afgørelse vedtaget i henhold til nævnte aftale. Tredjelande kan også deltage på grundlag af andre retlige instrumenter. Der bør indsættes en særlig bestemmelse i denne forordning med et krav om, at tredjelande skal give den ansvarlige anvisningsberettigede, OLAF og Revisionsretten de fornødne rettigheder og den fornødne adgang, således at de fuldt ud kan udøve deres respektive beføjelser.
- (69) I henhold til Rådets afgørelse 2013/755/EU ⁽²⁵⁾ kan personer og enheder, som er etableret i oversøiske lande eller territorier, modtage finansiering under overholdelse af de regler og målsætninger, der gælder for InvestEU-programmet, og eventuelle ordninger, som finder anvendelse på den medlemsstat, som det pågældende oversøiske land eller territorium hører under.
- (70) Med henblik på at supplere ikkevæsentlige bestemmelser i denne forordning med investeringsretningslinjer og en resultattavle med indikatorer, facilitere en hurtig og fleksibel tilpasning af resultatindikatorer og tilpasse tilførselssatsen bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår udarbejdelsen af investeringsretningslinjer for finansierings- og investeringstransaktionerne under de forskellige politikområder, resultattavlen, ændring af bilag III til denne forordning med henblik på at revidere indikatorerne og tilpasning af tilførselssatsen. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet bør sådanne investeringsretningslinjer indeholde hensigtsmæssige bestemmelser til at undgå unødige administrative

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁰⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

⁽²¹⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

⁽²²⁾ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed (»EPPÖ«) (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

⁽²³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser ved hjælp af straffelovgivningen (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

⁽²⁴⁾ EFT L 1 af 3.1.1994, s. 3.

⁽²⁵⁾ Rådets afgørelse 2013/755/EU af 25. november 2013 om de oversøiske landes og territoriers associering med Den Europæiske Union (»associeringsafgørelse«) (EUT L 344 af 19.12.2013, s. 1).

byrder. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

- (71) Finansierings- og investeringstransaktioner, der er undertegnet eller indgået af en gennemførelsespartner i perioden fra den 1. januar 2021 til undertegnelsen af deres respektive garantiaftaler, bør være berettigede til at blive dækket af EU-garantien, forudsat at disse transaktioner er angivet i garantiaftalen, består politikkontrollen eller modtager en positiv udtalelse inden for rammerne af proceduren i artikel 19 i protokol nr. 5 vedrørende vedtægterne for Den Europæiske Investeringsbank som bilagt Traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og TEUF (EIB's vedtægter) og i begge tilfælde godkendes af investeringsudvalget.
- (72) For at optimere anvendelsen af budgetmidler bør det være muligt at kombinere relevante porteføljer af finansielle instrumenter, der er oprettet under den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 og EU-garantien i henhold til forordning (EU) 2015/1017, med EU-garantien i henhold til nærværende forordning. Den øgede risikokapacitet, der skabes ved en sådan kombination, bør øge EU-garantiens effektivitet i henhold til nærværende forordning og give mulighed for ydelse af mere støtte til endelige modtagere. De nærmere vilkår for kombinationen bør fastlægges i garantiaftalen mellem Kommissionen og EIB eller EIF. Betingelserne for kombinationen bør være i overensstemmelse med aftalen om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab ⁽²⁶⁾.
- (73) Målene for denne forordning, nemlig at afhjælpe EU-dækkende og medlemsstatsspecifikke markedssvigt og suboptimale investeringsforhold samt give mulighed for EU-dækkende markedstestning af innovative finansielle produkter samt systemer til udbredelse heraf med henblik på at afhjælpe nye eller komplekse markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (74) For at sikre kontinuiteten i ydelsen af støtte på det relevante politikområde og muliggøre at påbegynde gennemførelsen fra begyndelsen af den flerårige finansielle ramme 2021-2027 bør denne forordning træde i kraft hurtigst muligt og finde anvendelse med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2021 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

Generelle bestemmelser

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning oprettes InvestEU-Fonden, der stiller en EU-garanti til rådighed med henblik på at støtte finansierings- og investeringstransaktioner, der foretages af gennemførelsespartnere til støtte for Unionens interne politikker.

⁽²⁶⁾ EUT L 29 af 31.1.2020, s. 7.

Ved denne forordning oprettes ligeledes en mekanisme til at yde rådgivningsbistand for at støtte udviklingen af investeringsegne projekter og adgangen til finansiering og den dertil knyttede bistand til kapacitetsopbygning (»InvestEU-rådgivningsplatformen«). Der oprettes desuden en database til at synliggøre projekter, som projektpromotorer søger finansiering til, og som vil indeholde oplysninger til investorer om investeringsmuligheder (»InvestEU-portalen«).

Ved denne forordning fastsættes målene for InvestEU-programmet, dets budget og størrelsen af EU-garantien for perioden 2021-2027, formerne for EU-finansiering samt reglerne for ydelse af denne finansiering.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »InvestEU-programmet«: InvestEU-Fonden, InvestEU-rådgivningsplatformen, InvestEU-portalen og blandingsoperationer samlet set
- 2) »EU-garanti«: en overordnet uigenkaldelig og ubetinget budgetgaranti på anfordring ydet over EU-budgettet, hvorunder budgetgarantier, jf. finansforordningens artikel 219, stk. 1, får virkning gennem ikrafttrædelsen af individuelle garantiaftaler med gennemførelsespartnere
- 3) »politikområde«: et udpeget område, hvortil der kan ydes støtte under EU-garantien som fastsat i artikel 8, stk. 1
- 4) »segment«: en del af EU-garantien, der defineres i henhold til oprindelsen af de midler, der indgår i segmentet
- 5) »blandingsoperation«: en foranstaltning, som støttes over Unionens budget, og som kombinerer ikkertilbagebetalingspligtig støtte, tilbagebetalingspligtig støtte eller begge dele fra Unionens budget med tilbagebetalingspligtig støtte fra udviklingsinstitutioner eller andre offentlige finansieringsinstitutioner eller fra kommercielle finansieringsinstitutioner og investorer; med henblik på denne definition kan andre EU-programmer, som modtager finansiering fra andre kilder end Unionens budget, f.eks. Unionens ETS-Innovationsfond, sidestilles med EU-programmer, der finansieres over Unionens budget
- 6) »EIB-Gruppen«: EIB, dens datterselskaber eller andre enheder, der er oprettet i henhold til artikel 28, stk. 1, i protokol nr. 5 om Den Europæiske Investeringsbanks vedtægter, der er knyttet som bilag til TEU og TEUF (EIB's vedtægter)
- 7) »finansielt bidrag«: et bidrag fra en gennemførelsespartner i form af egen risikotagningskapacitet, som ydes på pari passu-basis med EU-garantien eller i en anden form, der muliggør en effektiv gennemførelse af InvestEU-programmet, samtidig med at der sikres en passende afstemning af interesser
- 8) »bidragsaftale«: et retligt instrument, hvorved Kommissionen og en eller flere medlemsstater angiver betingelserne for EU-garantien under medlemsstatssegmentet som fastsat i artikel 10
- 9) »finansielt produkt«: en finansiel mekanisme eller ordning, i henhold til hvilken gennemførelsespartneren yder direkte eller formidlet finansiering til endelige modtagere gennem en af de i artikel 16 omhandlede finansieringsformer
- 10) »finansierings- og investeringstransaktioner« eller »finansierings- eller investeringstransaktioner«: transaktioner med henblik på at tilvejebringe direkte eller indirekte finansiering til endelige modtagere ved hjælp af finansielle produkter, som gennemføres af en gennemførelsespartner i eget navn, og som tilvejebringes af gennemførelsespartneren i overensstemmelse med dennes interne regler, politikker og procedurer og opføres i gennemførelsespartnerens regnskab eller, hvis det er relevant, anføres i noterne til dette regnskab
- 11) »fonde under delt forvaltning«: fonde, der giver mulighed for at tildele en del af midlerne deri til hensættelser til en budgetgaranti under medlemsstatssegmentet i InvestEU-Fonden, dvs. Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Samhørighedsfonden, der oprettes ved en Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden for årene 2021-2027, Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+), der oprettes ved en Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+) (»ESF +-forordningen for 2021-2027«), Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond (EHFAF), der oprettes ved en

Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om ophævelse af forordning (EU) nr. 508/2014 og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), der oprettes ved en Europa-Parlamentets og Rådets forordning om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik (strategiske planer under den fælles landbrugspolitik) og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 (»forordningen om strategiske planer under den fælles landbrugspolitik«)

- 12) »garantiaftale«: et retligt instrument, hvorved Kommissionen og en gennemførelsespartner præciserer betingelserne for at lade finansierings- og investeringstransaktioner være omfattet af EU-garantien, for at yde EU-garantien i forbindelse med disse transaktioner og for at gennemføre transaktionerne i overensstemmelse med denne forordning
- 13) »gennemførelsespartner«: en støtteberettiget modpart, f.eks. en finansiel institution eller en anden finansiel formidler, som Kommissionen har indgået en garantiaftale med
- 14) »vigtigt projekt af fælleseuropæisk interesse«: et projekt, der opfylder alle kriterierne i Kommissionens meddelelse om kriterier for analysen af, hvorvidt statsstøtte til fremme af gennemførelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse er forenelig med det indre marked, eller en senere revision af nævnte meddelelse
- 15) »rådgivningsaftale«: et retligt instrument, hvorved Kommissionen og rådgivningspartneren fastsætter betingelserne for gennemførelsen af InvestEU-rådgivningsplatformen
- 16) »rådgivningsinitiativ«: teknisk bistand og rådgivningstjenester, der støtter investeringer, herunder kapacitetsopbygningsaktiviteter, som gennemføres af rådgivningspartnere, af eksterne tjenesteydere, som Kommissionen har indgået aftale med, eller af forvaltningsorganer
- 17) »rådgivningspartner«: en støtteberettiget modpart såsom en finansiel institution eller en anden enhed, med hvem Kommissionen har indgået en rådgivningsaftale om gennemførelse af et eller flere andre rådgivningsinitiativer end de rådgivningsinitiativer, der gennemføres via eksterne tjenesteydere, som Kommissionen selv eller gennem forvaltningsorganer har indgået aftale med
- 18) »investeringsplatform«: special purpose vehicle, forvaltet konto, kontraktbaseret samfinansierings- eller risikodelingsordning eller en ordning oprettet på anden måde, som enheder kanalisere finansielle bidrag igennem for at finansiere en række investeringsprojekter, og som kan omfatte:
 - a) en national eller subnational platform, som samler en række investeringsprojekter på en given medlemsstats område
 - b) en grænseoverskridende, tværnational, regional eller makroregional platform, som samler partnere fra en række medlemsstater, regioner eller tredjelande med interesse i investeringsprojekter i et bestemt geografisk område
 - c) en tematisk platform, som samler investeringsprojekter inden for en given sektor
- 19) »mikrofinansiering«: mikrofinansiering som defineret i de relevante bestemmelser i ESF+-forordningen for 2021-2027
- 20) »national erhvervsfremmende bank eller institut«: en retlig enhed, der udøver erhvervmæssig finansiel virksomhed, og som er tillagt beføjelse af en medlemsstat eller en medlemsstats enhed på centralt, regionalt eller lokalt plan til at udøve offentlig udviklingsvirksomhed eller erhvervsfremmende virksomhed
- 21) »små og mellemstore virksomheder« eller »SMV'er«: mikrovirksomheder eller små eller mellemstore virksomheder som defineret i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF ⁽²⁷⁾

⁽²⁷⁾ Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

- 22) »lille midcapselskab«: en enhed, som ikke er en SMV, og som har op til 499 ansatte
- 23) »social virksomhed«: en social virksomhed som defineret i de relevante bestemmelser i ESF+-forordningen for 2021/2027.

Artikel 3

InvestEU-programmets mål

1. InvestEU-programmets generelle målsætning er at støtte Unionens politiske mål gennem finansierings- og investeringstransaktioner, der bidrager til:
 - a) Unionens konkurrenceevne, herunder forskning, innovation og digitalisering
 - b) vækst og beskæftigelse i Unionens økonomi, dens bæredygtighed og dens miljø- og klimadimension, som bidrager til opfyldelsen af målene for bæredygtig udvikling og målene i Parisaftalen og til skabelsen af arbejdspladser af høj kvalitet
 - c) social modstandsdygtighed, inklusion og innovation i Unionen
 - d) fremme af videnskabelige og teknologiske fremskridt samt kultur, almen uddannelse og erhvervsuddannelse
 - e) integration af Unionens kapitalmarkeder og styrkelse af det indre marked, herunder løsninger, der afhjælper fragmenteringen af Unionens kapitalmarkeder, diversificerer finansieringskilderne for virksomheder i Unionen og fremmer bæredygtig finansiering
 - f) fremme af økonomisk, social og territorial samhørighed, eller
 - g) en bæredygtig og inklusiv genopretning af Unionens økonomi efter covid-19-krisen, herunder ved at yde kapitalstøtte til SMV'er, som er blev negativt påvirket af covid-19-krisen, og som ikke allerede var i vanskeligheder i statsstøtemæssig henseende ved udgangen af 2019, opretholde og styrke eksisterende strategiske værdikæder af materielle eller immaterielle aktiver, udvikle nye samt fastholde og øge aktiviteter af strategisk betydning for Unionen, herunder vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse, vedrørende kritisk infrastruktur, både fysisk og virtuel, transformativ teknologi, banebrydende innovationer og input til virksomheder og forbrugere og støtte en bæredygtig omstilling.
2. InvestEU-programmet har følgende specifikke målsætninger:
 - a) at støtte finansierings- og investeringstransaktioner vedrørende bæredygtig infrastruktur på de områder, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra a)
 - b) at støtte finansierings- og investeringstransaktioner vedrørende forskning, innovation og digitalisering, herunder støtte til opskalering af innovative virksomheder og markedsføring af teknologier, inden for de områder, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra b)
 - c) at forbedre adgangen til og tilgængeligheden af finansiering for SMV'er og små midcapselskaber samt forbedre SMV'ernes globale konkurrenceevne
 - d) at forbedre adgangen til og tilgængeligheden af mikrofinansiering og finansiering for sociale virksomheder med henblik på at støtte finansierings- og investeringstransaktioner vedrørende sociale investeringer, kompetencer og færdigheder samt udvikle og konsolidere markederne for sociale investeringer på de områder, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra d).

Artikel 4

Budget og størrelse af EU-garantien

1. Den EU-garanti, der vedrører EU-segmentet, jf. artikel 9, stk. 1, litra a), udgør 26 152 310 073 EUR i løbende priser. Den tilføres midler svarende til en sats på 40 %. Det i artikel 35, stk. 3, første afsnit, litra a), omhandlede beløb anses også som et bidrag til hensættelse som følge af denne tilførselsats.

EU-garantien kan tilføres et yderligere beløb med henblik på medlemsstatssegmentet, jf. denne forordnings artikel 9, stk. 1, litra b), forudsat at medlemsstaterne afsætter de pågældende beløb, i medfør af bestemmelserne om anvendelse af EFRU, ESF +, Samhørighedsfonden og EHFAF via InvestEU-programmet fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visa (»forordningen om fælles bestemmelser for 2021-2027«) og bestemmelserne om anvendelse af ELFUL via InvestEU-programmet fastsat i forordningen om strategiske planer under den fælles landbrugspolitik.

Medlemsstaterne kan også tilføre EU-garantien et yderligere beløb i form af kontanter eller garanti med henblik på medlemsstatssegmentet. Dette beløb i form af kontanter udgør en ekstern formålsbestemt indtægt i overensstemmelse med finansforordningens artikel 21, stk. 5, andet punktum.

Bidrag fra tredjelande, jf. nærværende forordnings artikel 5, øger også den i første afsnit nævnte EU-garanti, idet de udgør et fuldt kontantbidrag i overensstemmelse med finansforordningens artikel 218, stk. 2.

2. Et beløb på 14 825 000 000 EUR i løbende priser af det i nærværende artikels stk. 1, første afsnit, omhandlede beløb afsættes til transaktioner til gennemførelse af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 1 i forordning (EU) 2020/2094 med henblik på at nå målene omhandlet i nærværende forordnings artikel 3, stk. 2.

Et beløb på 11 327 310 073 i løbende priser af det i nærværende artikels stk. 1, første afsnit, omhandlede beløb afsættes til at nå målene omhandlet i artikel 3, stk. 2.

De i nærværende stykkes første afsnit omhandlede beløb stilles først til rådighed fra den dato, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, i forordning (EU) 2020/2094.

Den vejledende fordeling af EU-garantien, der vedrører EU-segmentet, er fastsat i nærværende forordnings bilag I. Kommissionen kan om nødvendigt fravige de beløb, der er omhandlet i bilag I, med op til 15 % for hvert mål, jf. artikel 3, stk. 2, litra a)-d). Kommissionen underretter Europa-Parlamentet og Rådet om enhver fravigelse.

3. Finansieringsrammen for gennemførelsen af foranstaltningerne i kapitel VI og VII er på 430 000 000 EUR i løbende priser.

4. Det i stk. 3 omhandlede beløb kan også anvendes til teknisk og administrativ bistand i forbindelse med gennemførelsen af InvestEU-programmet, eksempelvis forberedelses-, overvågnings-, kontrol-, revisions- og evalueringsaktiviteter, herunder institutionelle IT-systemer.

Artikel 5

Tredjelande, der er associeret til InvestEU-Fonden

EU-segmentet under InvestEU-fonden omhandlet i denne forordnings artikel 9, stk. 1, litra a), og hvert af politikområderne omhandlet i denne forordnings artikel 8, stk. 1, kan modtage bidrag fra følgende tredjelande med henblik på deres deltagelse i visse finansielle produkter i medfør af finansforordningens artikel 218, stk. 2:

- a) medlemmer af Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA), som er medlemmer af EØS, jf. betingelserne i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde
- b) tiltrædende lande, kandidatlande og potentielle kandidatlande i overensstemmelse med de generelle principper og betingelser for disse landes deltagelse i EU-programmer, som er fastsat i de respektive rammeaftaler og associeringsrådets afgørelser, eller i lignende aftaler, og i overensstemmelse med de specifikke betingelser i aftaler mellem Unionen og disse lande

- c) lande i den europæiske naboskabspolitik i overensstemmelse med de generelle principper og betingelser for disse landes deltagelse i EU-programmer, som er fastsat i de respektive rammeaftaler og associeringsrådets afgørelser eller i lignende aftaler og i overensstemmelse med de specifikke betingelser i aftaler mellem EU og disse lande
- d) andre tredjelande i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i en særlig aftale om tredjelandets deltagelse i EU-programmer, forudsat at der i aftalen:
 - i) sikres en rimelig balance for så vidt angår bidrag fra og fordele for det tredjeland, som deltager i EU-programmerne
 - ii) fastsættes betingelser for deltagelse i programmerne, herunder beregningen af finansielle bidrag til de enkelte programmer og deres administrative omkostninger
 - iii) ikke indrømmes tredjelandet nogen beslutningskompetence med hensyn til EU-programmet
 - iv) fastsættes garantier vedrørende Unionens ret til at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning og beskytte sine finansielle interesser.

De i nærværende artikels stk. 1, litra d), nr. ii), omhandlede bidrag udgør eksterne formålsbestemte indtægter i henhold til finansforordningens artikel 21, stk. 5.

Artikel 6

Gennemførelse og former for EU-finansiering

1. EU-garantien gennemføres ved indirekte forvaltning sammen med de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 62, stk. 1, litra c), nr. ii), iii), v) og vi). Andre former for EU-finansiering, der ydes i henhold til denne forordning, gennemføres ved direkte eller indirekte forvaltning i overensstemmelse med finansforordningen, herunder tilskud, der gennemføres i overensstemmelse med finansforordningens afsnit VIII, og blandingsoperationer, der så gnidningsløst som muligt gennemføres i overensstemmelse med denne artikel på en måde, der sikrer effektiv og sammenhængende støtte til Unionens politikker.
2. Finansierings- og investeringstransaktioner, der er dækket af EU-garantien, og som indgår i en blandingsoperation, der kombinerer støtte ydet under denne forordning med støtte ydet under et eller flere andre EU-programmer eller af Unionens ETS-Innovationsfond, skal:
 - a) være i overensstemmelse med de politiske mål og overholde de kriterier for støtteberettigelse, der er fastsat i bestemmelserne for det EU-program, hvorunder støtten ydes
 - b) være i overensstemmelse med denne forordning.
3. Blandingsoperationer, som omfatter et finansielt instrument, der er fuldt finansieret af andre EU-programmer eller af Unionens ETS-Innovationsfond uden anvendelse af EU-garantien i denne forordning, skal være i overensstemmelse med de politiske mål og kriterier for støtteberettigelse, der er fastsat i bestemmelserne for det EU-program, hvorunder støtten ydes.
4. I henhold til denne artikels stk. 2, indrømmes de ikketilbagebetalingspligtige former for støtte og finansielle instrumenter fra EU-budgettet, som indgår i den blandingsoperation, der nævnes i denne artikels stk. 2 og 3, efter reglerne for det relevante EU-program og gennemføres inden for rammerne af blandingsoperationen i overensstemmelse med denne forordning og Afsnit X i finansforordningen.

Rapporteringen i forbindelse med sådanne blandingsoperationer omfatter ligeledes deres overholdelse af de politiske mål og kriterier for støtteberettigelse, der er fastsat i reglerne for det EU-program, hvorunder støtten ydes, samt deres overholdelse af denne forordning.

Artikel 7

Kombination af porteføljer

1. Støtte fra EU-garantien i henhold til denne forordning, EU-støtte, der ydes gennem de finansielle instrumenter, der er oprettet ved programmerne i programmeringsperioden 2014-2020, og EU-støtte fra den EU-garanti, der er oprettet ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1017, kan kombineres i finansielle produkter, der skal gennemføres af EIB eller EIF i henhold til denne forordning.
2. Uanset artikel 19, stk. 2, og artikel 16, stk. 1, andet afsnit, kan EU-garantien i henhold til denne forordning også dække tab som omhandlet i artikel 19, stk. 2, i forbindelse med hele porteføljen af finansierings- og investeringstransaktioner, som støttes af de finansielle produkter, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1.

Uanset målene for de finansielle instrumenter, der er omhandlet i stk. 1, kan hensættelser til dækning af finansielle forpligtelser, der opstår i forbindelse med de finansielle instrumenter, der er omhandlet i stk. 1, anvendes til at dække tab i forbindelse med hele porteføljen af finansierings- og investeringstransaktioner, som støttes af de finansielle produkter, der er omhandlet i stk. 1.

3. Tab, indtægter og tilbagebetalinger fra finansielle produkter, som omhandlet i stk. 1, samt potentielle inddrivelser fordeles forholdsmæssigt mellem de finansielle instrumenter og EU-garantier, som omhandlet i nævnte stykke, der yder den kombinerede EU-støtte til det pågældende finansielle produkt.
4. Vilkårene og betingelserne for de finansielle produkter, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, herunder de respektive forholdsmæssige andele af tab, indtægter, tilbagebetalinger og inddrivelser, fastsættes i den i artikel 17 omhandlede garantiaftale.

KAPITEL II

InvestEU-fonden

Artikel 8

Politikområder

1. InvestEU-fonden opererer gennem følgende fire politikområder, som skal afhjælpe markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold på hvert deres specifikke felt:
 - a) et politikområde for bæredygtig infrastruktur, som omfatter bæredygtige investeringer inden for transport, herunder multimodal transport, trafiksikkerhed, også i overensstemmelse med EU-målet om at nedbringe antallet af trafikulykker med dødelig udgang og alvorlige kvæstelser i 2050, udskiftning og vedligeholdelse af jernbane- og vejinfrastruktur, energi, navnlig vedvarende energi, energieffektivitet i overensstemmelse med energirammen for 2030, bygningsrenoveringsprojekter med fokus på energibesparelser og integrering af bygninger i et forbundet system af energi, lagring, digitalisering og transport, forbedring af sammenkoblingsfaciliteter, digital konnektivitet og adgang i blandt andet landdistrikterne, forsyning og forarbejdning af råvarer, rumfart, oceaner, vand, herunder indre vandveje, affaldshåndtering i overensstemmelse med affaldshierarkiet og den cirkulære økonomi, natur og andre miljøinfra- strukturer, kulturarv, turisme, udstyr, mobile aktiver og udbredelse af innovative teknologier, som bidrager til Unionens mål for miljø- og klimamæssig modstandsdygtighed og for social bæredygtighed og opfylder Unionens miljømæssige standarder eller standarder for social bæredygtighed
 - b) et politikområde for forskning, innovation og digitalisering, som omfatter forsknings-, produktudviklings- og innovationsaktiviteter, overførsel af teknologier og forskningsresultater til markedet for at støtte markeds-katalysatorer og samarbejde mellem virksomheder, demonstration og udbredelse af innovative løsninger og støtte til opskalering af innovative virksomheder samt digitalisering af Unionens industrisektor
 - c) et politikområde for SMV'er, som omfatter adgang til og tilgængelighed af finansiering for primært SMV'er, herunder innovative SMV'er og SMV'er, der er aktive i de kulturelle og kreative sektorer, samt små midcapselskaber

d) et politikområde for sociale investeringer og færdigheder, som omfatter mikrofinansiering, finansiering af sociale virksomheder, den sociale økonomi samt foranstaltninger til fremme af ligestilling mellem kønnene, færdigheder, uddannelse og relaterede tjenester, sociale infrastrukturer, herunder sundheds- og uddannelsesinfrastruktur samt socialt byggeri og studenterboliger, social innovation, sundheds- og langtidspleje, inklusion og tilgængelighed, kulturelle og kreative aktiviteter med et socialt formål samt integration af sårbare personer, herunder tredjelandsstatsborgere.

2. Der oprettes en ordning for retfærdig omstilling horisontalt på tværs af alle politikområder. Denne ordning omfatter investeringer, som er rettet mod de sociale, økonomiske og miljømæssige udfordringer, der følger af omstillingsprocessen hen imod opfyldelsen af Unionens klimamål for 2030 og dens mål om klimaneutralitet senest i 2050, samt er gavnlige for territorier, der er blevet udpeget i en plan for retfærdig omstilling udarbejdet af en medlemsstat i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i forordningen om en fond for retfærdig omstilling.

3. Alle politikområder kan indeholde strategiske investeringer, herunder vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse, støtte for endelige modtagere, hvis aktiviteter er af strategisk betydning for Unionen, navnlig med henblik på den grønne og den digitale omstilling, indsatsen for øget modstandsdygtighed og styrkelsen af strategiske værdikæder.

I forbindelse med strategiske investeringer på forsvars- og rumområderne og inden for cybersikkerhed samt bestemte typer af projekter med reelle og direkte sikkerhedsmæssige konsekvenser i kritiske sektorer fastsætter de investeringsretningslinjer, der er vedtaget efter denne artikels stk. 9 (»investeringsretningslinjerne«), begrænsninger vedrørende endelige modtagere, der kontrolleres af et tredjeland eller af tredjelandsenheder, og endelige modtagere, der har deres ledelse uden for Unionen, med henblik på at værne om Unionens og medlemsstaternes sikkerhed. Disse begrænsninger fastsættes i overensstemmelse med principperne vedrørende støtteberettigede enheder i de relevante bestemmelser i en EuropaParlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Den Europæiske Forsvarsfond og om ophævelse af forordning (EU) 2018/1092 og i de relevante bestemmelser i en Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af Unionens rumprogram og Den Europæiske Unions Agentur for Rumprogrammet og om ophævelse af forordning (EU) nr. 912/2010, (EU) nr. 1285/2013, (EU) nr. 377/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU.

Investeringsretningslinjerne fastlægger alle nødvendige krav vedrørende kontrol over og ledelse af de endelige modtagere for de øvrige områder samt vedrørende kontrol over formidlere i lyset af gældende retsprincipper og sikkerhedshensyn. Under hensyntagen til disse krav, fastlægger styringsrådet nødvendige supplerende krav.

4. Hvis en finansierings- eller investeringstransaktion, der forelægges Investeringsudvalget, hører ind under mere end et politikområde, placeres den inden for det område, som dens primære mål eller de primære mål for størsteparten af dens delprojekter hører ind under, medmindre andet er fastsat i investeringsretningslinjerne.

5. Finansierings- og investeringstransaktioner screenes for at fastslå, om de har en miljømæssig, klimamæssig eller social virkning. Hvis dette er tilfældet, underlægges de prøvning med hensyn til deres klima- og miljømæssige samt sociale bæredygtighed med henblik på at minimere deres skadelige virkning og maksimere fordelene for klimaet, miljøet og den sociale dimension. Projektpromotorer, der anmoder om finansiering, skal med henblik herpå tilvejebringe de fornødne oplysninger med udgangspunkt i de retningslinjer, der er omhandlet i stk. 6. Projekter, der er under en vis størrelse som fastsat i disse retningslinjer, er undtaget fra prøvning. Projekter, der er uforenelige med klimamålene, er ikke støtteberettigede i henhold til denne forordning. I tilfælde af, at gennemførelsespartneren fastslår, at det ikke er nødvendigt at foretage prøvning med hensyn til bæredygtigheden, skal denne forelægge Investeringsudvalget en begrundelse herfor.

6. Kommissionen udarbejder bæredygtighedsretningslinjer, der i overensstemmelse med Unionens miljømæssige og sociale målsætninger og standarder og under behørig hensyntagen til princippet om »ikke at gøre væsentlig skade« giver mulighed for:

- a) med hensyn til tilpasning at sikre resiliens mod klimaforandringerne potentielle negative virkninger ved hjælp af vurderinger af klimasårbarheden og -risici, herunder gennem relevante tilpasningsforanstaltninger, samt med hensyn til afbødning at integrere drivhusgasomkostningerne og de positive virkninger af foranstaltninger til modvirkning af klimaforandringer i cost benefit-analysen
- b) at tage højde for projektets samlede indvirkning med hensyn til de væsentligste elementer af naturkapital, nemlig luft, vand, jord og biodiversitet

- c) at anslå projekternes sociale indvirkning, herunder med hensyn til ligestilling mellem kønnene, den sociale integration i bestemte områder eller befolkningsgrupper og den økonomiske udvikling i områder og sektorer, der er berørt af strukturelle udfordringer såsom nødvendigheden af at dekarbonisere økonomien
 - d) at identificere projekter, der er uforenelige med opfyldelsen af klimamålene
 - e) at forsyne gennemførelsespartnerne med retningslinjer for den i stk. 5 omhandlede screening.
7. Gennemførelsespartnerne tilvejebringer de oplysninger, som er nødvendige for at kunne spore de investeringer, der bidrager til at opfylde Unionens klima- og miljømål, på basis af retningslinjer, der udarbejdes af Kommissionen.
8. Gennemførelsespartnerne tilstræber, at mindst 60 % af investeringerne under politikområdet bæredygtig infrastruktur bidrager til at opfylde Unionens mål vedrørende klima og miljø.

Kommissionen tilstræber sammen med gennemførelsespartnerne at sikre, at den del af EU-garantien, der anvendes under politikområdet bæredygtige investeringer, fordeles med henblik på at skabe balance mellem de forskellige områder, der er omhandlet i stk. 1, litra a).

9. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 34 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte investeringsretningslinjer for hvert politikområde. Investeringsretningslinjerne skal også fastsætte de nærmere bestemmelser for gennemførelsen af ordningen for retfærdig omstilling som omhandlet i nærværende artikels stk. 2. Investeringsretningslinjerne udarbejdes i tæt dialog med EIB-Gruppen og andre potentielle gennemførelsespartnere.
10. Hvad angår strategiske finansierings- og investeringstransaktioner i forsvars- og rumsektorerne samt inden for cybersikkerhed kan der i investeringsretningslinjerne fastsættes begrænsninger vedrørende overførsel og licensudstedelse af IP-retigheder til kritiske teknologier og teknologier, der er nødvendige for at værne om Unionens og medlemsstaternes sikkerhed, samtidig med at medlemsstaternes kompetence inden for eksportkontrol respekteres.
11. Kommissionen stiller oplysningerne om anvendelsen og fortolkningen af investeringsretningslinjerne til rådighed for gennemførelsespartnerne, Investeringsudvalget og rådgivningspartnerne.

Artikel 9

Segmenter

1. Politikområderne, jf. artikel 8, stk. 1, består hver især af et EU-segment og et medlemsstatssegment. Disse segmenter skal afhjælpe markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold:
- a) EU-segmentet vedrører følgende situationer:
 - i) markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold i forbindelse med Unionens politiske prioriteter
 - ii) EU-dækkende eller medlemsstatsspecifikke markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold eller
 - iii) markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold, navnlig nye eller komplekse markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold, som kræver udvikling af innovative finansielle løsninger og markedsstrukturer
 - b) medlemsstatssegmentet vedrører specifikke markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold i én eller flere regioner eller medlemsstater i henseende til opfyldelse af politikmålene for de deltagende fonde under delt forvaltning eller for det yderligere beløb, som medlemsstaten har tilført, jf. artikel 4, stk. 1, tredje afsnit, navnlig til at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i Unionen ved at udligne skævheder mellem dens regioner.
2. De i stk. 1 omhandlede segmenter anvendes, hvor det er relevant, komplementært til støtte for en given finansieringseller investeringstransaktion, f.eks. ved at kombinere støtte fra begge segmenter.

Artikel 10

Særlige bestemmelser vedrørende medlemsstatssegmentet

1. Beløb, der afsættes af en medlemsstat på frivillig basis i medfør af bestemmelserne om anvendelse af EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden og EHFAF via InvestEU-programmet fastsat i forordningen om fælles bestemmelser for 2021-2027 eller i medfør af bestemmelserne om anvendelse af ELFUL via InvestEU-programmet fastsat i forordningen om strategiske planer under den fælles landbrugspolitik, eller beløb i form af kontanter i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 4, stk. 1, tredje afsnit, anvendes som hensættelse til den del af EU-garantien under medlemsstatssegmentet, der dækker finansierings- eller investeringstransaktioner i den berørte medlemsstat, eller som eventuelle bidrag til InvestEU- rådgivningsplatformen. Disse beløb skal bidrage til at nå de politiske mål, der er opstillet i de partnerskabsaftaler, jf. bestemmelserne om forberedelse og indgivelse af partnerskabsaftalen fastsat i forordningen om fælles bestemmelser for 2021-2027, de programmer eller den strategiske plan under den fælles landbrugspolitik, der bidrager til InvestEU- programmet, med henblik på at gennemføre relevante foranstaltninger, der er fastsat i den genopretnings- og resiliensplan, der er oprettet ved forordning (EU) 2021/241, eller i andre tilfælde til de formål, der er fastsat i bidragsaftalen, afhængigt af bidtagsbeløbets oprindelse.

2. Oprettelsen af EU-garantien under medlemsstatssegmentet er betinget af, at medlemsstaten og Kommissionen indgår en bidragsaftale.

Denne artikels stk. 2, fjerde afsnit, og stk. 5, finder ikke anvendelse på det yderligere beløb, som en medlemsstat har tilført i henhold til artikel 4, stk. 1, tredje afsnit.

Bestemmelserne i denne artikel vedrørende beløb, der er afsat i medfør af bestemmelserne om anvendelse af EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden og EHFAF via InvestEU-programmet fastsat i forordningen om fælles bestemmelser for 2021-2027 eller i medfør af bestemmelserne om anvendelse af ELFUL via InvestEU-programmet fastsat i forordningen om strategiske planer under den fælles landbrugspolitik, finder ikke anvendelse på en bidragsaftale vedrørende yderligere beløb, der er tilført af en medlemsstat som omhandlet i nærværende forordnings artikel 4, stk. 1, tredje afsnit.

Medlemsstaten og Kommissionen indgår en bidragsaftale eller vedtager en ændring heraf senest fire måneder efter Kommissionens afgørelse om godkendelse af en partnerskabsaftale i medfør af bestemmelserne om forberedelse og indgivelse af partnerskabsaftalen fastsat i forordningen om fælles bestemmelser for 2021-2027, eller den strategiske plan under den fælles landbrugspolitik i henhold til forordningen om strategiske planer forordningen om strategiske planer under den fælles landbrugspolitik eller samtidig med Kommissionens afgørelse om ændring af et program i overensstemmelse med bestemmelserne om anvendelse af EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden og EHFAF via InvestEU- programmet fastsat i forordningen om fælles bestemmelser for 2021-2027, eller en strategisk plan under den fælles landbrugspolitik i overensstemmelse med bestemmelserne om ændring af den strategiske plan under den fælles landbrugspolitik i forordningen om strategiske planer under den fælles landbrugspolitik.

To eller flere medlemsstater kan indgå en fælles bidragsaftale med Kommissionen.

Uanset finansforordningens artikel 211, stk. 1, fastsættes tilførselssatsen for EU-garantien under medlemsstatssegmentet til 40 %, og den kan ned- eller opjusteres i hver bidragsaftale for at tage hensyn til de risici, der knytter sig til de finansielle produkter, der ventes anvendt.

3. Bidragsaftalen skal som minimum indeholde følgende elementer:

- a) den samlede størrelse af den del af EU-garantien under medlemsstatssegmentet, der vedrører den berørte medlemsstat, tilførselssatsen, størrelsen af bidrag fra fonde under delt forvaltning eller ydet i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, tredje afsnit, fasen for oprettelse af hensættelserne samt størrelsen på de deraf følgende eventualforpligtelser, som skal dækkes af en back-to-back-garanti fra den berørte medlemsstat

- b) medlemsstatens strategi, som omfatter de finansielle produkter og deres minimumsgæringegrad, den geografiske dækning, herunder om nødvendigt den regionale dækning, typerne af projekter, investeringsperioden og, hvor det er relevant, kategorierne af endelige modtagere og kvalificerede formidlere
 - c) den eller de potentielle gennemførelsespartnere, som foreslås i overensstemmelse med artikel 15, stk. 1, fjerde afsnit, og Kommissionens pligt til at underrette den berørte medlemsstat om den eller de udvalgte gennemførelsespartnere
 - d) eventuelle bidrag fra midler under delt forvaltning eller fra beløb ydet i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, tredje afsnit, til InvestEU-rådgivningsplatformen
 - e) årlige rapporteringskrav over for medlemsstaten, herunder rapportering om de relevante indikatorer, som vedrører de politikmål, der er omfattet af partnerskabsaftalen, programmet, den strategiske plan under den fælles landbrugspolitik eller af genopretnings- og resiliensplanerne, og som er omhandlet i bidragsaftalen
 - f) bestemmelser om vederlaget for den del af EU-garantien, der er under medlemsstatssegmentet
 - g) oplysninger om en eventuel kombination med midler under EU-segmentet i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, herunder i en lagdelt struktur med henblik på at opnå en bedre risikodækning.
4. Bidragsaftalerne gennemføres af Kommissionen gennem garantiaftaler, der indgås med gennemførelsespartnere, jf. artikel 17, og rådgivningsaftaler, der indgås med rådgivningspartnere, jf. artikel 25, stk. 1, andet afsnit.

Hvis der senest ni måneder efter undertegnelsen af bidragsaftalen ikke er indgået en garantiaftale, opsiges eller forlænges bidragsaftalen efter gensidig aftale. Hvis der senest ni måneder efter undertegnelsen af bidragsaftalen ikke er disponeret over hele beløbet i en eller flere garantiaftaler, ændres beløbet i overensstemmelse hermed. De uudnyttede hensættelser, der hidrører fra beløb, som medlemsstaterne har afsat i medfør af bestemmelserne om anvendelse af EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden og EHFAF via InvestEU-programmet fastsat i forordningen om fælles bestemmelser for 2021-2027 eller i medfør af bestemmelserne om anvendelse af ELFUL via InvestEU-programmet fastsat i forordningen om strategiske planer under den fælles landbrugspolitik genanvendes i overensstemmelse med nævnte forordninger. De uudnyttede hensættelser, der hidrører fra beløb, som en medlemsstat har afsat i henhold til artikel 4, stk. 1, tredje afsnit, tilbagebetales til medlemsstaten.

Hvis garantiaftalen ikke er blevet behørigt gennemført inden for den frist, der er fastsat i bestemmelserne om anvendelse af EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden og EHFAF via InvestEU-programmet fastsat i forordningen om fælles bestemmelser for 2021-2027 eller i medfør af bestemmelserne om anvendelse af ELFUL via InvestEU-programmet fastsat i forordningen om strategiske planer under den fælles landbrugspolitik, eller i tilfælde af en garantiaftale vedrørende beløb, der ydes i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 4, stk. 1, tredje afsnit, i den relevante bidragsaftale, ændres bidragsaftalen. De uudnyttede hensættelser, der hidrører fra beløb, som medlemsstaterne har tildelt i medfør af bestemmelserne om anvendelse af EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden og EHFAF via InvestEU-programmet fastsat i forordningen om fælles bestemmelser for 2021-2027 eller i medfør af bestemmelserne om anvendelse af ELFUL via InvestEU-programmet fastsat i forordningen om strategiske planer under den fælles landbrugspolitik, genanvendes i overensstemmelse med nævnte forordninger. De uudnyttede hensættelser, der hidrører fra beløb, som en medlemsstat har afsat i henhold til artikel 4, stk. 1, tredje afsnit, tilbagebetales til medlemsstaten.

5. Følgende regler finder anvendelse på hensættelser til den del af EU-garantien inden for medlemsstatssegmentet, der oprettes ved en bidragsaftale:

- a) efter den i denne artikels stk. 3, litra a), omhandlede oprettelsesfase skal alle årlige overskydende hensættelser, som beregnes ved at sammenligne størrelsen af de hensættelser, der kræves ifølge tilførselssatsen som fastsat i bidragsaftalen, med de faktiske hensættelser, genavendes i medfør af bestemmelserne om anvendelse af EFRU, ESF+, Samhørighedsfonden og EHFAF via InvestEU-programmet fastsat i forordningen om fælles bestemmelser for 2021-2027 og i medfør af bestemmelserne om anvendelse af ELFUL via InvestEU-programmet fastsat i forordningen om strategiske planer under den fælles landbrugspolitik

- b) uanset finansforordningens artikel 213, stk. 4, foretages der efter udløbet af den i denne artikels stk. 3, litra a), nævnte oprettelsesfase ikke årlige genopfyldninger af hensættelser i rådgighedsperioden for denne del af EU-garantien inden for medlemsstatssegmentet
 - c) Kommissionen underretter øjeblikkeligt medlemsstaten, hvis niveauet af hensættelser til denne del af EU-garantien falder til under 20 % af de oprindelige hensættelser som følge af træk på denne del af EU-garantien inden for medlemsstatssegmentet
 - d) hvis niveauet af hensættelser til denne del af EU-garantien inden for medlemsstatssegmentet når ned på 10 % af de oprindelige hensættelser, tilfører den berørte medlemsstat på Kommissionens anmodning op til 5 % af den oprindelige hensættelse til den fælles hensættelsesfond, der er omhandlet i finansforordningens artikel 212.
6. For så vidt angår de beløb, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, tredje afsnit, fastsættes forvaltningen af de årlige overskud og genopfyldninger efter oprettelsesfasen i bidragsaftalen.

KAPITEL III

Partnerskab mellem Kommissionen og EIB-Gruppen

Artikel 11

Partnerskabets omfang

1. Kommissionen og EIB-Gruppen indgår et partnerskab inden for rammerne af denne forordning med det formål at støtte gennemførelsen af InvestEU-programmet og fremme konsekvens, inklusivitet, additionalitet og effektivitet i forbindelse med anvendelsen af programmet. I overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning og som yderligere præciseret i de i stk. 3 omhandlede aftaler fastsættes det, at EIB-Gruppen:
- a) gennemfører den del af EU-garantien, der er anført i artikel 13, stk. 4
 - b) understøtter gennemførelsen af EU-segmentet under InvestEU-Fonden og, hvor det er relevant, medlemsstatssegmentet, navnlig ved:
 - i) sammen med potentielle gennemførelsespartnere at bidrage til investeringsretningslinjerne i overensstemmelse med artikel 8, stk. 9, samt at bidrage til udformningen af resultattavlen i overensstemmelse med artikel 22 og til andre dokumenter, der fastlægger de operationelle retningslinjer for InvestEU-Fonden
 - ii) sammen med Kommissionen og potentielle gennemførelsespartnere at fastlægge risikostyringsmetoden og risikokortlægningssystemet for gennemførelsespartnernes finansierings- og investeringstransaktioner for at gøre det muligt at vurdere sådanne transaktioner på en fælles vurderingsskala
 - iii) efter anmodning fra Kommissionen og efter aftale med den berørte potentielle gennemførelsespartner at foretage en vurdering af denne potentielle gennemførelsespartners systemer og yde målrettet teknisk rådgivning om disse systemer, hvis og i det omfang det er nødvendigt ud fra konklusionerne af kontrollen af søjlevurderingen med henblik på gennemførelsen af de finansielle produkter, der påtænkes af den potentielle gennemførelsespartner
 - iv) at afgive en ikkebindende udtalelse om de bankrelaterede aspekter, navnlig om den finansielle risiko og de finansielle vilkår, der knytter sig til den del af EU-garantien, som skal tildeles andre gennemførelsespartnere end EIB-Gruppen, som defineret i de garantiaftaler, der indgås med disse gennemførelsespartnere
 - v) at foretage simuleringer af og udarbejde prognoser for den finansielle risiko og afkastet af den samlede portefølje på grundlag af antagelser, der er aftalt med Kommissionen
 - vi) at foretage finansiell risikomåling og finansiell rapportering af den samlede portefølje og

- vii) at levere omstrukturerings- og inddrivelsestjenester som fastsat i den aftale, der er omhandlet i denne artikels stk. 3, litra b), til Kommissionen efter anmodning fra Kommissionen og efter aftale med gennemførelsespartneren, jf. artikel 17, stk. 2, litra g), hvis gennemførelsespartneren ikke længere er ansvarlig for at gennemføre omstrukturerings- og inddrivelsesaktiviteter i henhold til den relevante garantiaftale
- c) kan tilvejebringe den i artikel 25, stk. 2, litra h), omhandlede kapacitetsopbygning til en national erhvervsfremmende bank eller et nationalt erhvervsfremmende institut og/eller andre tjenester, som knytter sig til gennemførelsen af finansielle produkter, der støttes af EU-garantien, hvis den nationale erhvervsfremmende bank eller det nationale erhvervsfremmende institut anoder herom
- d) i forbindelse med InvestEU-rådgivningsplatformen:
 - i) tildeles et beløb på op til 300 000 000 EUR ud af den finansieringsramme, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, med henblik på de rådgivningsinitiativer, der er omhandlet i artikel 25, og de operationelle opgaver, der er omhandlet i nærværende litras nr. ii)
 - ii) rådgiver Kommissionen og udfører operationelle opgaver som fastsat i den aftale, der er omhandlet i stk. 3, litra c), ved at:
 - bistå Kommissionen med udformningen, oprettelsen og driften af InvestEU-rådgivningsplatformen
 - foretage en vurdering af anmodninger om rådgivningsbistand, der af Kommissionen ikke anses for at høre under eksisterende rådgivningsinitiativer, med henblik på at støtte Kommissionens afgørelse om tildeling i forbindelse med anmodninger om rådgivning, der modtages gennem det centrale kontaktpunkt som defineret i artikel 25, stk. 2, litra a)
 - støtte nationale erhvervsfremmende banker og institutter ved på deres anmodning at tilvejebringe kapacitetsopbygning som omhandlet i artikel 25, stk. 2, litra h), i forbindelse med udviklingen af deres rådgivningskapacitet med henblik på deltagelse i rådgivningsinitiativer
 - efter anmodning fra Kommissionen og en potentiel rådgivningspartner, og forudsat at EIB-Gruppen er indforstået hermed, indgå aftaler med rådgivningspartnere på Kommissionens vegne med henblik på iværksættelse af rådgivningsinitiativer.

EIB-Gruppen sikrer, at dens opgaver som omhandlet i første afsnit, litra d), nr. ii), udføres fuldstændig uafhængigt af dens rolle som rådgivningspartner.

Hvis det er relevant, samarbejder Kommissionen med gennemførelsespartneren på grundlag af konklusionerne af den i første afsnit, litra b), nr. iv), omhandlede udtalelse fra EIB-Gruppen. Kommissionen underretter EIB-Gruppen om resultatet af sin beslutningstagning.

2. De bankrelaterede oplysninger, som Kommissionen fremsender til EIB-Gruppen i henhold til stk. 1, første afsnit, litra b), nr. ii), iv), v) og vi), begrænses til oplysninger, der er strengt nødvendige, for at EIB-gruppen kan opfylde sine forpligtelser i henhold til disse numre. Kommissionen fastlægger i tæt dialog med EIB-Gruppen og potentielle gennemførelsespartnere arten og omfanget af disse bankrelaterede oplysninger under hensyntagen til kravene om forsvarlig økonomisk forvaltning af EU-garantien, gennemførelsespartnerens legitime interesser vedrørende kommercielt følsomme oplysninger og EIB- Gruppens behov med henblik på at opfylde sine forpligtelser i henhold til disse numre.

3. De nærmere vilkår for partnerskabet fastlægges i aftaler, herunder:

- a) for så vidt angår tildelingen og gennemførelsen af den del af EU-garantien, der er anført i artikel 13, stk. 4:
 - i) en garantiaftale mellem Kommissionen og EIB-Gruppen eller
 - ii) særskilte garantiaftaler mellem Kommissionen og EIB og dets datterselskaber eller andre enheder, der er oprettet i henhold til artikel 28, stk. 1, i EIB's vedtægter, alt efter omstændighederne
- b) en aftale mellem Kommissionen og EIB-Gruppen i forbindelse med stk. 1, første afsnit, litra b) og c)
- c) en aftale mellem Kommissionen og EIB-Gruppen i forbindelse med InvestEU-rådgivningsplatformen

d) aftaler om tjenesteydelser mellem EIB-Gruppen og nationale erhvervsfremmende banker og institutter vedrørende kapacitetsopbygning og andre tjenester som fastsat i stk. 1, første afsnit, litra c).

4. Uden at dette berører artikel 18, stk. 3, og artikel 25, stk. 4, skal de omkostninger, der afholdes af EIB-Gruppen ved udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra b) og c), opfylde de betingelser, der er fastlagt i den aftale, som er omhandlet i stk. 3, litra b), og kan dækkes af de tilbagebetalinger eller indtægter, som tilskrives EU-garantien, eller af hensættelserne, i overensstemmelse med finansforordningens artikel 211, stk. 4 og 5, eller kan afholdes over den finansieringsramme, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 4, stk. 3, efter at EIB-Gruppen har fremlagt en begrundelse for disse omkostninger og inden for et samlet loft på 7 000 000 EUR.

5. De omkostninger, som EIB-Gruppen har afholdt ved udførelsen af de operationelle opgaver, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra d), nr. ii), dækkes fuldt ud og betales ved hjælp af det beløb, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra d), nr. i), efter at EIB-Gruppen har fremlagt en begrundelse for disse omkostninger og inden for et samlet loft på 10 000 000 EUR.

Artikel 12

Interessekonflikter

1. EIB-Gruppen træffer inden for rammerne af det i artikel 11 omhandlede partnerskab alle nødvendige foranstaltninger og forholdsregler for at undgå interessekonflikter med andre gennemførelsespartnere, herunder ved at nedsætte en særlig og uafhængig gruppe til at varetage de opgaver, som er omhandlet i artikel 11, stk. 1, første afsnit, litra b), nr. iii)-vi). Denne gruppe er underlagt strenge fortrolighedsregler, der fortsætter med at gælde for ethvert medlem, der forlader gruppen.

2. EIB-Gruppen eller andre gennemførelsespartnere underretter straks Kommissionen om enhver situation, der udgør eller kan forventes at føre til en interessekonflikt. I tvivlstilfælde afgør Kommissionen, om der foreligger en interessekonflikt, og underretter EIB-Gruppen om sin afgørelse. I tilfælde af en interessekonflikt træffer EIB-Gruppen passende foranstaltninger. EIB-Gruppen underretter styringsrådet om de foranstaltninger, der træffes, og om resultaterne heraf.

3. EIB-Gruppen træffer de nødvendige foranstaltninger for at undgå situationer, der kunne lede til interessekonflikter i forbindelse med gennemførelsen af InvestEU-rådgivningsplatformen, navnlig i forbindelse med de operationelle opgaver, der knytter sig til dens rolle med hensyn til at støtte Kommissionen, jf. artikel 11, stk. 1, første afsnit, litra d), nr. ii). I tilfælde af en interessekonflikt træffer EIB-Gruppen passende foranstaltninger.

KAPITEL IV

EU-garantien

Artikel 13

EU-garantien

1. EU-garantien ydes som en uigenkaldelig og ubetinget anfordringsgaranti til gennemførelsespartnere i henhold til finansforordningens artikel 219, stk. 1, og forvaltes i overensstemmelse med Afsnit X i finansforordningen gennem indirekte forvaltning.

2. Vederlaget for EU-garantien knyttes til de finansielle produkters karakteristika og risikoprofil under hensyntagen til arten af de underliggende finansierings- og investeringstransaktioner og opfyldelsen af de politiske mål, som de finansielle produkter forfølger.

Hvor det er behørigt begrundet i arten af de politiske mål, som det finansielle produkt forfølger, og i nødvendigheden af at sikre, at de finansielle produkter er økonomisk tilgængelige for de endelige modtagere, kan de omkostninger, der knytter sig til den ydede finansiering til den endelige modtager, reduceres, eller finansieringsvilkårene kan forbedres ved at reducere vederlaget for EU-garantien, eller ved om nødvendigt at dække de udestående administrative omkostninger, som gennemførelsespartneren har afholdt over EU-budgettet, navnlig:

- a) i situationer, hvor pressede vilkår på finansmarkedet ville gøre det umuligt at gennemføre en finansierings- eller investeringstransaktion til markedsorienteret pris, eller
- b) hvis det er nødvendigt for at katalysere finansierings- og investeringstransaktioner i sektorer eller på områder med et betydeligt markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold og for at lette oprettelsen af investeringsplatforme.

Reduktionen af vederlaget for EU-garantien eller dækningen af de udestående administrationsomkostninger, der afholdes af gennemførelsespartnerne, som omhandlet i andet afsnit, må kun foretages i det omfang, den ikke i væsentlig grad påvirker hensættelserne til EU-garantien.

De endelige modtagere skal have fuld gavn af reduktionen af vederlaget for EU-garantien.

3. Den betingelse, der er fastsat i finansforordningens artikel 219, stk. 4, gælder for hver enkelt gennemførelsespartner på porteføljebasis.

4. 75 % af EU-garantien under det i artikel 4, stk. 1, første afsnit, omhandlede EU-segment, som beløber sig til 19 614 232 554 EUR, ydes til EIB-Gruppen. EIB-Gruppen yder et samlet finansielt beløb på 4 903 558 139 EUR. Dette bidrag ydes på en måde og i en form, der letter gennemførelsen af InvestEU-Fonden og opfyldelsen af de mål, der er fastsat i artikel 15, stk. 2.

5. De resterende 25 % af EU-garantien under EU-segmentet ydes til andre gennemførelsespartnere, som også skal yde et finansielt bidrag, der fastsættes i garantiaftalerne.

6. Det skal på bedste vis tilstræbes at sikre, at der ved udgangen af investeringsperioden er en bred vifte af sektorer og regioner repræsenteret, og overdreven sektoriel eller geografisk koncentration skal undgås. Disse bestræbelser skal omfatte incitament for mindre eller mindre sofistikerede nationale erhvervsfremmende banker og institutter, der har en komparativ fordel som følge af deres lokale tilstedeværelse, viden og investeringskompetencer. Kommissionen udvikler en sammenhængende tilgang til at støtte disse bestræbelser.

7. Støtte under den EU-garanti, der er omhandlet i denne forordnings artikel 4, stk. 2, første afsnit, ydes på de betingelser, der er fastsat i artikel 3, stk. 6, i forordning (EU) 2020/2094. I øvrige tilfælde kan der ydes støtte under EU-garantien til finansierings- og investeringstransaktioner, som er omfattet af denne forordning, for en investeringsperiode, der udløber den 31. december 2027.

Kontrakter mellem gennemførelsespartneren og den endelige modtager eller den finansielle formidler eller den i artikel 16, stk. 1, litra a), omhandlede enhed under den EU-garanti, der er omhandlet i artikel 4, stk. 2, første afsnit, skal være undertegnet af gennemførelsespartneren senest ét år efter godkendelsen af den relevante finansierings- eller investeringstransaktion. I de øvrige tilfælde skal kontrakter mellem gennemførelsespartneren og den endelige modtager eller den finansielle formidler eller den i artikel 16, stk. 1, litra a), omhandlede enhed være undertegnet senest den 31. december 2028.

Artikel 14

Støtteberettigede finansierings- og investeringstransaktioner

1. InvestEU-Fonden støtter udelukkende finansierings- og investeringstransaktioner, der:
 - a) opfylder betingelserne i finansforordningens artikel 209, stk. 2, litra a)-e), særlig betingelserne vedrørende markedssvigt, suboptimale investeringsforhold og additionalitet som fastsat i finansforordningens artikel 209, stk. 2, litra a) og b), og i nærværende forordnings bilag V og, hvor det er relevant, om maksimering af private investeringer i overensstemmelse med finansforordningens artikel 209, stk. 2, litra d)

- b) bidrager til Unionens politiske mål og hører ind under de områder, der kan støttes med finansierings- og investeringstransaktioner under det pågældende politikområde i overensstemmelse med denne forordnings bilag II
 - c) ikke yder finansiel støtte til de udelukkede aktiviteter som defineret i denne forordnings bilag V, afsnit B og
 - d) er i overensstemmelse med investeringsretningslinjerne.
2. Foruden projekter, der gennemføres inden for Unionen, eller i et oversøisk land eller territorium med relation til en medlemsstat som fastsat i bilag II til TEUF, kan InvestEU-Fonden yde støtte til følgende projekter og operationer gennem finansierings- og investeringstransaktioner:
- a) projekter, der omfatter enheder beliggende eller etableret i en eller flere medlemsstater, og som strækker sig til et eller flere tredjelande, herunder tiltrædende lande, kandidatlande og potentielle kandidater, lande, som er omfattet af den europæiske naboskabspolitikks anvendelsesområde, Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde eller Den Europæiske Frihandelssammenslutning, til et oversøisk land eller territorium som fastsat i bilag II til TEUF eller til et associeret tredjeland, uanset om der er en partner i disse tredjelande eller oversøiske lande eller territorier
 - b) finansierings- og investeringstransaktioner i de i artikel 5 omhandlede tredjelande, som har bidraget til et specifikt finansielt produkt.
3. InvestEU-Fonden kan støtte finansierings- og investeringstransaktioner, der tilvejebringer finansiering til endelige modtagere, som er retlige enheder etableret i et af følgende lande eller territorier:
- a) en medlemsstat eller et oversøisk land eller territorium med relation til en medlemsstat som fastsat i bilag II til TEUF
 - b) et tredjeland, der er associeret til InvestEU-programmet, jf. artikel 5
 - c) et tredjeland som omhandlet i stk. 2, litra a), hvor det er relevant
 - d) andre tredjelande, hvor det er nødvendigt for at finansiere et projekt i et af de i litra a), b) eller c), omhandlede lande eller territorier.

Artikel 15

Udvælgelse af andre gennemførelsespartnere end EIB-Gruppen

1. Kommissionen udvælger de andre gennemførelsespartnere end EIB-Gruppen i overensstemmelse med finansforordningens artikel 154.

Gennemførelsespartnerne kan danne en gruppe. En gennemførelsespartner kan være medlem af en eller flere grupper.

Med hensyn til EU-segmentet skal de kvalificerede modparter have udtrykt interesse i den del af EU-garantien, der er omhandlet i artikel 13, stk. 5.

Med hensyn til medlemsstatssegmentet kan den berørte medlemsstat foreslå en eller flere modparter som gennemførelsespartnere blandt de modparter, der har udtrykt interesse. Den berørte medlemsstat kan også foreslå EIB-gruppen som gennemførelsespartner og kan for egen regning indgå aftale med EIB-gruppen om at levere de ydelser, der er anført i artikel 11.

Hvis den berørte medlemsstat ikke foreslår en gennemførelsespartner, foretager Kommissionen i overensstemmelse med dette stykkes tredje afsnit en udvælgelse af gennemførelsespartnere blandt de kvalificerede modparter, der kan dække finansierings- og investeringstransaktioner i de pågældende geografiske områder.

2. Ved udvælgelsen af gennemførelsespartnere sikrer Kommissionen, at porteføljen med finansielle produkter under InvestEU-Fonden opfylder følgende målsætninger:

- a) at sikre størst mulig dækning af de i artikel 3 fastlagte mål
- b) at maksimere EU-garantiens indvirkning gennem de egne midler, der tilføres af gennemførelsespartneren
- c) hvor det er relevant, at maksimere de private investeringer

- d) at fremme innovative finansielle og risikobegrænsende løsninger til at afhjælpe markedssvigt og suboptimale investeringsforhold
 - e) at sikre geografisk spredning via gradvis tildeling af EU-garantien og muliggøre finansiering af mindre projekter
 - f) at sikre tilstrækkelig risikospredning.
3. Ved udvælgelsen af gennemførelsespartnere tager Kommissionen desuden følgende i betragtning:
- a) eventuelle udgifter eller vederlag, som tilfalder Unionens budget
 - b) gennemførelsespartnerens evne til omhyggeligt at opfylde betingelserne i finansforordningens artikel 155, stk. 2 og 3, vedrørende skatteundgåelse, skattesvig, skatteunddragelse, hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme og ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner.
4. Nationale erhvervsfremmende banker og institutter kan udvælges som gennemførelsespartnere, forudsat at de opfylder betingelserne i denne artikel.

Artikel 16

Støtteberettigede former for finansiering

1. EU-garantien kan ydes til risikodækning af følgende former for finansiering, der tilvejebringes af gennemførelsespartnere:
- a) lån, garantier, regarantier, kapitalmarkedsinstrumenter, alle andre former for finansieringsinstrumenter eller kreditfaciliteter, herunder ansvarlig lånekapital, eller egenkapital- eller kvasiegenkapitalinvesteringer, som tilvejebringes direkte eller indirekte gennem finansielle formidlere, fonde, investeringsplatforme eller andre finansieringsformidlere, og som kanaliseres ud til de endelige modtagere
 - b) finansiering eller garantier fra en gennemførelsespartner til en anden finansiell institution, som sætter sidstnævnte i stand til at gennemføre den i litra a) omhandlede finansiering.

For at blive omfattet af EU-garantien skal den finansiering, der er omhandlet i første afsnit, litra a) og b), tildeles, erhverves eller udstedes til de finansierings- og investeringstransaktioner, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, forudsat at finansieringen fra gennemførelsespartneren er ydet i overensstemmelse med en finansieringsaftale eller en transaktion, som gennemførelsespartneren har undertegnet eller indgået efter undertegnelse af garantiaftalen, og som hverken er udløbet eller opsagt.

2. Finansierings- og investeringstransaktioner, som foretages gennem fonde eller andre mellemliggende strukturer, støttes af EU-garantien i overensstemmelse med de bestemmelser, der fastsættes i investeringsretningslinjerne, selv om disse strukturer investerer en meget lille del af deres samlede investeringer uden for Unionen og i tredjelande som omhandlet i artikel 14, stk. 2, eller investerer en meget lille del af deres samlede investeringer i andre aktiver end dem, der kan komme i betragtning efter denne forordning.

Artikel 17

Garantiaftaler

1. Kommissionen indgår en garantiaftale med hver enkelt gennemførelsespartner om ydelse af EU-garantien op til et beløb, der fastsættes af Kommissionen.

Hvis gennemførelsespartnerne danner en gruppe, indgås der én enkelt garantiaftale mellem Kommissionen og hver garantipartner i gruppen eller med én gennemførelsespartner på vegne af hele gruppen.

2. Garantiaftalen skal indeholde:

- a) størrelsen af og vilkårene for det finansielle bidrag, som ydes af gennemførelsespartneren
- b) vilkårene for den finansiering eller de garantier, som gennemførelsespartneren stiller til rådighed for en anden retlig enhed, som deltager i gennemførelsen, når dette er tilfældet

- c) nærmere regler om tilvejebringelse af EU-garantien, jf. artikel 19, herunder dækning af porteføljer af bestemte typer instrumenter og de respektive begivenheder, der udløse mulige træk på EU-garantien
- d) det risikoverdrag, der skal fordeles i forhold til Unionens og gennemførelsespartnerens respektive andel i risikoen, eller som reduceret i behørigt begrundede tilfælde, jf. artikel 13, stk. 2
- e) betalingsbetingelserne
- f) gennemførelsespartnerens pligt til at acceptere Kommissionens og Investeringsudvalgets afgørelser vedrørende anvendelse af EU-garantien til en foreslået finansierings- eller investeringstransaktion, uden at dette berører gennemførelsespartnerens beslutninger vedrørende den foreslåede finansierings- eller investeringstransaktion uden anvendelse af EU-garantien
- g) bestemmelser og procedurer for inddrivelse af fordringer, som gennemførelsespartneren skal varetage
- h) finansielle og operationelle rapporterings- og overvågningsaktiviteter i forbindelse med finansierings- og investeringstransaktioner under EU-garantien
- i) nøgleresultatindikatorer, navnlig for så vidt angår anvendelse af EU-garantien, opfyldelse af de mål og kriterier, der er fastsat i artikel 3, 8 og 14, og mobiliseringen af privat kapital
- j) hvor det er relevant, bestemmelser og procedurer for blandingsoperationer
- k) andre relevante bestemmelser i overensstemmelse med betingelserne i finansforordningens artikel 155, stk. 2, og afsnit X
- l) eksistensen af passende mekanismer til at imødegå private investorers mulige betænkeligheder.

3. En garantiaftale skal desuden fastslå, at vederlag fra finansierings- eller investeringstransaktioner, der er omfattet af denne forordning, og som tilfalder Unionen, skal stilles til rådighed efter fradrag af beløb trukket på EU-garantien.

4. En garantiaftale skal også fastslå, at ethvert skyldigt beløb til gennemførelsespartneren i forbindelse med EU-garantien fradrages det samlede beløb for de vederlag, indtægter og tilbagebetalinger, som gennemførelsespartneren skylder Unionen i forbindelse med finansierings- og investeringstransaktioner, der er omfattet af denne forordning. Hvis dette beløb ikke er tilstrækkeligt til at dække det skyldige beløb til gennemførelsespartneren, jf. artikel 18, stk. 3, hentes det udestående beløb fra hensættelserne til EU-garantien.

5. Hvis garantiaftalen er indgået inden for rammerne af medlemsstatssegmentet, kan den indeholde bestemmelser om, at repræsentanter for den berørte medlemsstat eller de berørte regioner skal deltage i overvågningen af gennemførelsen af garantiaftalen.

Artikel 18

Betingelser for anvendelse af EU-garantien

1. EU-garantien stilles med forbehold af, at garantiaftalen med den relevante gennemførelsespartner er trådt i kraft.
2. EU-garantien dækker udelukkende finansierings- og investeringstransaktioner, der opfylder betingelserne i denne forordning og i de relevante investeringsretningslinjer, og forudsat at Investeringsudvalget har fastslået, at disse transaktioner opfylder betingelserne for modtagelse af EU-garantien. Gennemførelsespartnerne har ansvaret for at sikre, at finansierings- og investeringstransaktionerne er i overensstemmelse med denne forordning og med investeringsretningslinjerne.

3. Kommissionen dækker ingen af gennemførelsespartnerens administrative omkostninger eller gebyrer i forbindelse med gennemførelsen af finansierings- og investeringstransaktioner under EU-garantien, medmindre arten af de politiske mål, som det finansielle produkt tager sigte på, og den økonomiske overkommelighed for de endelige modtagere eller den type finansiering, der ydes, sætter gennemførelsespartneren i stand til behørigt at begrunde over for Kommissionen, at der er behov for en undtagelse. Dækningen af sådanne omkostninger over EU-budgettet skal begrænses til det beløb, der er strengt nødvendigt for at gennemføre de relevante finansierings- og investeringstransaktioner, og ydes alene i det omfang, omkostningerne ikke dækkes af indtægter modtaget af gennemførelsespartnerne i forbindelse med de pågældende finansierings- og investeringsforanstaltninger. Ordningerne vedrørende gebyrer fastsættes i garantiaftalen og skal være i overensstemmelse med denne forordnings artikel 17, stk. 4, samt med finansforordningens artikel 209, stk. 2, litra g).

4. Endvidere kan gennemførelsespartneren anvende EU-garantien til dækning af den relevante andel af eventuelle inddrivelsesomkostninger, jf. artikel 17, stk. 4, medmindre de trækkes fra indtægter fra inddrivelse.

Artikel 19

EU-garantiens dækning og vilkår

1. Risikoverdragelse fordeles mellem Unionen og en gennemførelsespartner i forhold til deres respektive andel af den risiko, der knytter sig til en portefølje af finansierings- eller investeringstransaktioner eller, hvor det er relevant, til individuelle finansierings- og investeringstransaktioner. Vederlaget for EU-garantien kan nedsættes i behørigt begrundede tilfælde som omhandlet i artikel 13, stk. 2.

Gennemførelsespartneren skal have passende eksponering for egen risiko for finansierings- og investeringstransaktioner, som støttes af EU-garantien, medmindre de politiske mål, som tilsigtes med det finansielle produkt, der skal gennemføres, helt exceptionelt er af en sådan art, at gennemførelsespartneren ikke med rimelighed kan bidrage med en egen risikokapacitet.

2. EU-garantien dækker:

a) for så vidt angår de låneinstrumenter, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra a):

- i) hovedstolen og alle renter og beløb, som gennemførelsespartneren har krav på, men som den ikke har modtaget i overensstemmelse med vilkårene for finansieringstransaktionerne, indtil misligholdelsestidspunktet
- ii) tab som følge af rekonstruktion
- iii) tab som følge af udsving i kurser på andre valutaer end euro på markeder, hvor der er begrænsede muligheder for langsigtet kurssikring

b) for så vidt angår de egenkapital- eller kvasiegenkapitalinvesteringer, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra a): de investerede beløb og de hermed forbundne finansieringsomkostninger samt tab på grund af udsving i andre valutaer end euro

c) for så vidt angår finansiering eller garantier fra en gennemførelsespartner til en anden finansiell institution som omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra b): de anvendte beløb og de hermed forbundne finansieringsomkostninger.

I forbindelse med første afsnit, litra a), nr. i), anses en udsættelse, nedsættelse eller tvungen udtræden i forbindelse med ansvarlig lånekapital for at være en misligholdelse.

3. Når Unionen foretager en udbetaling til gennemførelsespartneren efter et træk på EU-garantien, overdrager gennemførelsespartneren alle relevante rettigheder vedrørende dens finansierings- eller investeringstransaktioner omfattet af EU-garantien til Unionen, for så vidt som de stadig findes.

Gennemførelsespartneren skal på Unionens vegne søge fordringer på de udbetalte beløb inddrevet og tilbagebetale inddrevne beløb til unionen.

*KAPITEL V***Ledelse og forvaltning***Artikel 20***Det rådgivende udvalg**

1. Kommissionen og det styringsråd, der er oprettet i medfør af artikel 21, bistås af et rådgivende udvalg (»det rådgivende udvalg«).
2. Det rådgivende udvalg bestræber sig på at sikre en ligelig kønsfordeling og består af:
 - a) en repræsentant for hver gennemførelsespartner
 - b) en repræsentant for hver medlemsstat
 - c) en ekspert udpeget af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg
 - d) en ekspert udpeget af Regionsudvalget.
3. Formandskabet for det rådgivende udvalg varetages af en repræsentant for Kommissionen. EIB-Gruppens repræsentant er næstformand.

Det rådgivende udvalg samles regelmæssigt og mindst to gange om året på anmodning af formanden.

4. Det rådgivende udvalg:
 - a) rådgiver Kommissionen og styringsrådet om udformningen af de finansielle produkter, der skal gennemføres under denne forordning
 - b) rådgiver Kommissionen og styringsrådet om markedsudviklinger, markedsforhold, markedssvigt og suboptimale investeringsforhold
 - c) udveksler synspunkter om markedsudviklinger og bedste praksis.
5. Kommissionen udnævner de første medlemmer af det rådgivende udvalg, som repræsenterer andre gennemførelsespartnere end EIB-Gruppen, efter høring af potentielle gennemførelsespartnere. De udnævnes for en periode på højst et år.
6. Medlemsstaternes repræsentanter samles ligeledes mindst to gange om året i et særskilt format, som ledes af Kommissionen.
7. Det rådgivende udvalg og repræsentanterne for medlemsstaterne kan på deres møder som omhandlet i stk. 6 udstede henstillinger om gennemførelsen af InvestEU-programmet og dets virkemåde, som behandles af styringsrådet.
8. De udtømmende referater fra det rådgivende udvalgs møder offentliggøres hurtigst muligt, efter at de er godkendt af det rådgivende udvalg.

Kommissionen fastlægger det rådgivende udvalgs forretningsorden og leder dets sekretariat. Al relevant dokumentation og alle relevante oplysninger stilles til rådighed for det rådgivende udvalg, så det kan varetage sine opgaver.

9. De nationale erhvervsfremmende banker og institutter, der er repræsenteret i det rådgivende udvalg, vælger blandt egne rækker repræsentanter for andre gennemførelsespartnere end EIB-Gruppen til styringsrådet oprettet i medfør af artikel 21. De nationale erhvervsfremmende banker og institutter skal tilstræbe en ligelig repræsentation i styringsrådet med hensyn til størrelse og geografisk placering. De valgte repræsentanter repræsenterer den fælles holdning hos alle gennemførelsespartnere, bortset fra EIB-Gruppen.

Artikel 21

Styringsrådet

1. Der oprettes et styringsråd for InvestEU-programmet (»styringsrådet«). Det består af fire repræsentanter for Kommissionen, tre repræsentanter for EIB-gruppen og to repræsentanter for andre gennemførelsespartnere end EIB-gruppen samt en ekspert, der udpeges som medlem uden stemmeret af Europa-Parlamentet. Den ekspert, som EuropaParlamentet har udpeget som medlem uden stemmeret, må ikke søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner, -organer, -kontorer eller -agenturer, fra nogen medlemsstats regering eller fra noget andet offentligt eller privat organ og skal handle i fuld uafhængighed. Eksperten skal udføre sine opgaver upartisk og i InvestEU-programmets interesse.

Medlemmerne af styringsrådet udnævnes for en periode på fire år med mulighed for forlængelse én gang, med undtagelse af repræsentanter for andre gennemførelsespartnere end EIB-Gruppen, som udnævnes for en periode på to år.

2. Styringsrådet vælger en formand blandt Kommissionens repræsentanter for en periode på fire år, der kan forlænges én gang. Formanden rapporterer hvert halve år til medlemsstaternes repræsentanter i det rådgivende udvalg om gennemførelsen af InvestEU-programmet og dets virkemåde.

De udtømmende referater af styringsrådets møder offentliggøres, så snart de er godkendt af styringsrådet.

3. Styringsrådet:

- a) fastlægger strategiske og operationelle retningslinjer for gennemførelsespartnere, herunder vejledning om udformningen af finansielle produkter og om andre operationelle politikker og procedurer, der er nødvendige for InvestEU-Fondens virkemåde
- b) anvender den ramme for risikohåndteringsmetoder, som Kommissionen har udviklet i samarbejde med EIB-Gruppen og de øvrige gennemførelsespartnere
- c) fører tilsyn med gennemførelsen af InvestEU-programmet
- d) hører under hensyntagen til alle medlemmernes synspunkter om den endelige liste over kandidater til Investeringsudvalget forud for udvælgelsen i overensstemmelse med artikel 24, stk. 2
- e) vedtager forretningsordenen for det i artikel 24, stk. 4, omhandlede sekretariat for Investeringsudvalget
- f) vedtager regler for transaktioner med investeringsplatforme.

4. Styringsrådet anvender en konsensustilgang i sine drøftelser og tager således størst muligt hensyn til alle medlemmers holdninger. Hvis medlemmernes holdninger ikke kan forenes, træffer Styringsrådet sine afgørelser ved kvalificeret flertal af dets stemmeberettigede medlemmer, som udgør mindst syv stemmer.

Artikel 22

Resultattavlen

1. Der oprettes en resultattavle med indikatorer (»resultattavlen«) for at sikre, at Investeringsudvalget kan foretage en uafhængig, gennemsigtig og harmoniseret vurdering af anmodninger om anvendelse af EU-garantien til en gennemførelsespartners foreslåede finansierings- og investeringstransaktion.

2. Gennemførelsespartnere udfylder resultattavlen for deres foreslåede finansierings- og investeringstransaktioner.

3. Resultattavlen skal dække følgende elementer:

- a) en beskrivelse af den foreslåede finansierings- eller investeringstransaktion
- b) hvordan den foreslåede finansierings- eller investeringstransaktion bidrager til EU's politiske mål
- c) en beskrivelse af additionaliteten
- d) en beskrivelse af markedssvigtet eller det suboptimale investeringsforhold

- e) gennemførelsespartnerens finansielle eller tekniske bidrag
- f) investeringens indvirkning
- g) finansierings- og investeringstransaktionens finansielle profil
- h) supplerende indikatorer.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 34 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastlægge yderligere elementer af resultattavlen, herunder nærmere bestemmelser om den resultattavle, der skal anvendes af gennemførelsespartnerne.

Artikel 23

Politikkontrol

1. Kommissionen foretager kontrol med henblik på at bekræfte, at de finansierings- og investeringsforanstaltninger, der foreslås af andre gennemførelsespartnere end EIB, er i overensstemmelse med EU-retten og Unionens politikker.
2. EIB-finansierings- og investeringstransaktioner, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, dækkes ikke af EU-garantien, hvis Kommissionen afgiver en negativ udtalelse som led i proceduren i artikel 19 i EIB's vedtægter.

Artikel 24

Investeringsudvalget

1. Der nedsættes et fuldt uafhængigt investeringsudvalg for InvestEU-Fonden (»Investeringsudvalget«).
Investeringsudvalget:
 - a) behandler forslag til finansierings- eller investeringstransaktioner, der indgives af gennemførelsespartnerne med henblik på dækning af EU-garantien, og som har undergået den i denne forordnings artikel 23, stk. 1, omhandlede politikkontrol med et positivt udfald eller har modtaget en positiv udtalelse som led i proceduren i artikel 19 i EIB's vedtægter
 - b) kontrollerer, at forslag omhandlet i litra a) er i overensstemmelse med denne forordning og de relevante investeringsretningslinjer, og
 - c) undersøger, om de finansierings- eller investeringstransaktioner, der vil modtage støtte under EU-garantien, opfylder alle de relevante betingelser.

Ved udførelsen af de i nærværende stykkes første afsnit omhandlede opgaver er Investeringsudvalget særligt opmærksom på kravet om additionalitet fastsat i finansforordningens artikel 209, stk. 2, litra b), og i nærværende forordnings bilag V, og kravet om maksimering af private investeringer fastsat i finansforordningens artikel 209, stk. 2, litra d) og

2. Investeringsudvalget samles i fire forskellige sammensætninger svarende til de fire politikområder, jf. artikel 8, stk. 1.

Hver sammensætning af Investeringsudvalget består af seks aflønnede eksterne eksperter. Eksperterne udvælges og udnævnes af Kommissionen efter anbefaling fra styringsrådet. Eksperterne udnævnes for en periode på op til fire år, der kan forlænges én gang. De aflønnes af Unionen. Kommissionen kan efter anbefaling fra styringsrådet beslutte at forny mandatet for et siddende medlem af Investeringsudvalget uden at skulle følge proceduren i dette stykke.

Eksperterne skal besidde omfattende relevant markedserfaring med projektkonfiguration og -finansiering eller finansiering af SMV'er eller større selskaber.

Investeringsudvalgets sammensætning sikrer et bredt kendskab til de sektorer, der er omfattet af de i artikel 8, stk. 1, omhandlede politikområder, et bredt kendskab til de geografiske markeder i Unionen samt en overordnet kønsbalance i Investeringsudvalget.

Fire medlemmer er faste medlemmer af alle fire sammensætninger af Investeringsudvalget. Mindst ét af de faste medlemmer skal besidde særlig ekspertise inden for bæredygtige investeringer. Derudover skal hver af de fire sammensætninger have to eksperter, der har erfaring med investering i de sektorer, der er omfattet af det pågældende politikområde. Styringsrådet udpeger medlemmerne af Investeringsudvalget til den eller de relevante sammensætninger. Investeringsudvalget udnævner en formand blandt de faste medlemmer.

3. Når Investeringsudvalgets medlemmer deltager i udvalgets aktiviteter, skal de udføre deres opgaver upartisk og udelukkende i InvestEU-Fondens interesse. De må hverken søge eller modtage instrukser fra gennemførelsespartnerne, EU-institutionerne, medlemsstaterne eller noget andet offentligt eller privat organ.

CV'er og erklæringer om økonomiske interesser for hvert enkelt medlem af Investeringsudvalget skal offentliggøres og holdes ajourført. Hvert medlem af Investeringsudvalget meddeler straks Kommissionen og styringsrådet alle oplysninger, der er nødvendige for løbende at kontrollere, at der ikke foreligger interessekonflikter.

Styringsrådet kan anbefale Kommissionen at afsætte et medlem fra vedkommendes funktioner, hvis dette medlem ikke opfylder betingelserne i dette stykke eller af andre behørigt begrundede årsager.

4. Når Investeringsudvalget handler i overensstemmelse med denne artikel, bistås det af et sekretariat. Sekretariatet er uafhængigt og ansvarligt over for Investeringsudvalgets formand. Sekretariatet er administrativt placeret i Kommissionen. Sekretariatets forretningsorden sikrer, at udvekslingen af oplysninger og dokumenter mellem gennemførelsespartnerne og de respektive forvaltningsorganer behandles fortroligt. EIB-Gruppen kan forelægge sine forslag til finansierings- og investeringstransaktioner direkte for Investeringsudvalget og skal meddele dem til sekretariatet.

Den dokumentation, der stilles til rådighed af gennemførelsespartnerne, skal omfatte en standardformular, den i artikel 22 omhandlede resultattavle og alle andre dokumenter, som Investeringsudvalget anser for relevante, navnlig en beskrivelse af karakteren af markedssvigtet eller det suboptimale investeringsforhold, og hvordan dette kan afhjælpes gennem finansierings- eller investeringstransaktionen, samt en pålidelig vurdering af finansierings- eller investeringstransaktionen, der påviser dens additionalitet. Sekretariatet kontrollerer, at dokumentationen fra andre gennemførelsespartnere end EIB-Gruppen er fuldstændig. Investeringsudvalget kan indhente nærmere oplysninger om et forslag til en investerings- eller finansieringstransaktion fra den pågældende gennemførelsespartner, herunder ved at anmode om, at en repræsentant for den pågældende gennemførelsespartner skal være direkte til stede under drøftelsen af den ovennævnte transaktion. Projektvurderinger foretaget af en gennemførelsespartner er ikke bindende for Investeringsudvalget for så vidt angår ydelse af EU-garantien til en finansierings- eller investeringstransaktion.

Investeringsudvalget anvender den resultattavle, der er omhandlet i artikel 22, i forbindelse med sin vurdering og kontrol af de foreslåede finansierings- og investeringstransaktioner.

5. Investeringsudvalgets konklusioner vedtages ved simpelt flertal blandt samtlige medlemmer, forudsat at et sådant simpelt flertal omfatter mindst et af de ikkepermanente medlemmer fra sammensætningen for det politikområde, inden for hvilket forslaget er stillet. I tilfælde af stemmelighed har formanden for Investeringsudvalget den afgørende stemme.

Investeringsudvalgets konklusioner om godkendelse af EU-garantiens dækning i forbindelse med en finansierings- eller investeringstransaktion skal være offentligt tilgængelige og skal indeholde en begrundelse for godkendelsen og oplysninger om transaktionen, navnlig en beskrivelse heraf, identiteten af projektpromotorerne eller de finansielle formidlere og målene for transaktionen. Konklusionerne skal desuden henviser til den samlede vurdering, der bygger på resultattavlen.

Den relevante resultattavle skal være offentligt tilgængelig efter indgåelsen af en finansierings- eller investeringstransaktion eller et eventuelt delprojekt.

De oplysninger, der skal gøres offentligt tilgængelige i henhold til andet og tredje afsnit, må ikke indeholde kommercielt fortrolige oplysninger eller personoplysninger, der ikke må videregives i henhold til Unionens regler om databeskyttelse. Kommercielt følsomme dele af Investeringsudvalgets konklusioner fremsendes af Kommissionen til Europa-Parlamentet og til Rådet på anmodning og under overholdelse af strenge krav om fortrolighed.

To gange om året forelægger Investeringsudvalget Europa-Parlamentet og Rådet en liste over alle dets konklusioner fra de foregående seks måneder samt de offentliggjorte resultattavler, der vedrører disse. Denne forelæggelse skal omfatte eventuelle afgørelser om at afvise anvendelsen af EU-garantien. Disse afgørelser underlægges strenge fortrolighedskrav.

Investeringsudvalgets sekretariat stiller rettidigt Investeringsrådets konklusioner til rådighed for den berørte gennemførelsespartner.

Alle oplysninger vedrørende forslag til finansierings- og investeringstransaktioner, der forelægges Investeringsudvalget, og Investeringsudvalgets konklusioner herom registreres i et centralt register af Investeringsudvalgets sekretariat.

6. Hvis Investeringsudvalget anmodes om godkendelse af anvendelsen af EU-garantien i forbindelse med en finansierings- eller investeringstransaktion, som består i en facilitet, et program eller en struktur med underliggende delprojekter, skal godkendelsen omfatte de underliggende delprojekter, medmindre Investeringsudvalget beslutter at bevare retten til at godkende dem separat. Investeringsudvalget har ikke ret til separat at godkende delprojekter af en størrelse på under 3 000 000 EUR.

7. Investeringsudvalget kan, når det skønner det nødvendigt, forelægge Kommissionen eventuelle operationelle problemer vedrørende anvendelsen eller fortolkningen af investeringsretningslinjerne.

KAPITEL VI

InvestEU-rådgivningsplatformen

Artikel 25

InvestEU-rådgivningsplatformen

1. Kommissionen opretter InvestEU-rådgivningsplatformen. InvestEU-rådgivningsplatformen yder rådgivningsbistand til identificering, forberedelse, udvikling, strukturering, udbud og gennemførelse af investeringsprojekter samt til forbedring af projektpromotorers og finansielle formidlers muligheder for at gennemføre finansierings- og investeringstransaktioner. Denne bistand kan ydes på ethvert stadie af et projekts livscyklus eller af finansieringen til en støttemodtagende enhed.

Kommissionen indgår rådgivningsaftaler med EIB-Gruppen og andre potentielle rådgivningspartnere og giver dem til opgave at yde rådgivningsbistand som omhandlet i dette stykkes første afsnit samt de tjenester, der er omhandlet i stk. 2. Kommissionen kan også gennemføre rådgivningsinitiativer, herunder gennem indgåelse af kontrakter med eksterne tjenesteydere. Kommissionen opretter et centralt kontaktpunkt til InvestEU-rådgivningsplatformen og fordeler anmodninger om rådgivningsbistand til det relevante rådgivningsinitiativ. Kommissionen, EIB-Gruppen og de øvrige rådgivningspartnere arbejder tæt sammen med henblik på at sikre effektivitet, synergier og effektiv geografisk dækning af støtte i hele Unionen under behørig hensyntagen til eksisterende strukturer og arbejder.

Rådgivningsinitiativer vil være en tilgængelig komponent inden for hvert politikområde, jf. artikel 8, stk. 1, og dække sektorer inden for disse områder. Der vil også være tilgængelige rådgivningsinitiativer under en tværsektoriel komponent.

2. InvestEU-rådgivningsplatformen skal navnlig:

- a) tilbyde et centralt kontaktpunkt, som Kommissionen forvalter og er vært for, til bistand for projektudvikling under InvestEU-rådgivningsplatformen til offentlige myndigheder og til projektpromotorer
- b) udsende al tilgængelig supplerende information om investeringsretningslinjerne, herunder oplysninger om anvendelsen heraf eller om den fortolkning, som Kommissionen udsteder, til offentlige myndigheder og projektpromotorer

- c) bistå projektpromotorer, hvor det er hensigtsmæssigt, med at udvikle deres projekter, så de opfylder de målsætninger, der er fastsat i artikel 3 og 8, og de støtteberettigelseskrav, der er fastsat i artikel 14, og lette udviklingen af bl.a. vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse samt bundter af små projekter, herunder gennem investeringsplatforme som omhandlet i litra f), forudsat at en sådan bistand ikke foregriber Investeringsudvalgets konklusion om EU-garantiens dækning af sådanne projekter
 - d) støtte tiltag og udnytte den lokale viden til at fremme anvendelsen af støtten under InvestEU-Fonden i hele Unionen og, hvor det er muligt, bidrage aktivt til målet om sektormæssig og geografisk spredning af InvestEU-Fonden ved at hjælpe gennemførelsespartnere med at iværksætte og udvikle potentielle finansierings- og investeringstransaktioner
 - e) facilitere oprettelsen af samarbejdsplatforme for peer-to-peer-udveksling og deling af data, viden og bedste praksis til støtte for udviklingen af en projektpipeline og af diverse sektorer
 - f) yde proaktiv rådgivningsbistand vedrørende oprettelsen af investeringsplatforme, herunder grænseoverskridende og makroregionale investeringsplatforme samt investeringsplatforme, som bundter små og mellemstore projekter i en eller flere medlemsstater efter tema eller region
 - g) støtte brugen af blanding med tilskud eller finansielle instrumenter, som finansieres over EU-budgettet eller af andre kilder, for at styrke synergiene og komplementariteten mellem EU-instrumenterne og optimere InvestEU-programmets indflydelse og effekt
 - h) støtte tiltag til kapacitetsopbygning med henblik på at udvikle organisatorisk kapacitet, færdigheder og processer og hjælpe med hurtigere at gøre organisationer investeringsmodne, så offentlige myndigheder og projektpromotorer kan oprette projektpipelines for investeringer, udvikle finansieringsmekanismer og investeringsplatforme og forvalte projekter, og så finansielle formidlere kan gennemføre finansierings- og investeringstransaktioner til gavn for enheder, der har vanskeligt ved at få adgang til finansiering, bl.a. gennem støtte til udvikling af risikovurderingskapacitet eller sektorspecifik viden
 - i) yde rådgivningsbistand til nystartede virksomheder, navnlig når de søger at beskytte deres forsknings- og innovationsinvesteringer ved at erhverve rettigheder til immateriel ejendom, f.eks. patenter.
3. InvestEU-rådgivningsplatformen skal være tilgængelig for offentlige og private projektpromotorer, herunder SMV'er og nystartede virksomheder, for offentlige myndigheder, for nationale erhvervsfremmende banker og institutter samt for finansielle og andre formidlere.
4. Kommissionen indgår en rådgivningsaftale med hver enkelt rådgivningspartner om gennemførelsen af et eller flere rådgivningsinitiativer. InvestEU-rådgivningsplatformen kan opkræve gebyr for ydelsen af de i stk. 2 omhandlede tjenester til at dække en del af omkostningerne ved at yde disse tjenester, med undtagelse af de tjenester, der ydes til offentlige projektpromotorer og nonprofitinstitutioner, som er gratis, hvor dette er berettiget. Gebyrer, der opkræves fra SMV'er for ydelsen af de i stk. 2 omhandlede tjenester, må højst udgøre en tredjedel af omkostningerne ved at yde disse tjenester.
5. For at udføre de aktiviteter, der er omhandlet i stk. 1, og for at facilitere ydelsen af rådgivningsbistand skal InvestEU-rådgivningsplatformen bygge på Kommissionens, EIB-Gruppens og de øvrige rådgivningspartners ekspertise.
6. Hvert rådgivningsinitiativ skal indeholde en mekanisme for omkostningsdeling mellem Kommissionen og rådgivningspartneren, medmindre Kommissionen i behørigt begrundede tilfælde, hvor de særlige forhold ved rådgivningsinitiativet gør det påkrævet, accepterer at dække alle de omkostninger, der er forbundet med rådgivningsinitiativet, idet der sikres en sammenhængende og retfærdig behandling mellem rådgivningspartnerne.
7. InvestEU-rådgivningsplatformen skal have en lokal tilstedeværelse, hvor det er nødvendigt. Den lokale tilstedeværelse etableres navnlig i medlemsstater eller regioner, der har vanskeligt ved at udvikle projekter under InvestEU-Fonden. InvestEU-rådgivningsplatformen skal bistå med overførsel af viden til regionalt og lokalt plan for at opbygge regional og lokal kapacitet og ekspertise med henblik på ydelse af den i stk. 1 omhandlede bistand, herunder bistand til gennemførelse og imødekomme af små projekter.

8. For at yde den rådgivningsbistand, der er omhandlet i stk. 1, og for at lette ydelsen af denne rådgivningsbistand på lokalt plan samarbejder InvestEU-rådgivningsplatformen, hvor det er muligt, med nationale erhvervsfremmende banker og institutter og udnytter deres ekspertise. Samarbejdsaftaler med nationale erhvervsfremmende banker og institutter indgås i givet fald under InvestEU-rådgivningsplatformen med mindst en national erhvervsfremmende bank eller et nationalt erhvervsfremmende institut pr. medlemsstat.

9. Alt efter omstændighederne foreslår gennemførelsespartnerne projektpromotorer, der ansøger om finansiering, herunder navnlig til små projekter, at anmode InvestEU-rådgivningsplatformen om bistand til deres projekter, hvor det er hensigtsmæssigt, med henblik på at fremme forberedelsen af deres projekter og for at muliggøre en vurdering af muligheden for at bundte projekter.

Gennemførelsespartnerne og rådgivningspartnerne underretter ligeledes projektpromotorer, hvor det er relevant, om muligheden for at opføre deres projekter på den i artikel 26 omhandlede InvestEU-portal.

KAPITEL VII

InvestEU-portalen

Artikel 26

InvestEU-portalen

1. Kommissionen opretter InvestEU-portalen. InvestEU-portalen skal være en lettilgængelig og brugervenlig projektdatabase, der tilvejebringer relevante oplysninger om hvert enkelt projekt.
2. InvestEU-portalen skal fungere som en kanal for projektpromotorer til at synliggøre projekter, som de søger finansiering til. Optagelse af projekter i InvestEU-portalen berører ikke beslutningerne om, hvilke endelige projekter der udvælges til at modtage støtte i henhold til denne forordning eller i henhold til ethvert andet EU-instrument, eller beslutningerne om offentlig finansiering. Kun projekter, der er forenelige med EU's lovgivning og politikker, kan optages på InvestEU-portalen.
3. Kommissionen videreformidler projekter, der opfylder EU-retten og Unionens politikker, til de relevante gennemførelsespartnere. Kommissionen videreformidler ligeledes sådanne projekter til InvestEU-rådgivningsplatformen, hvis det er relevant, og hvis der findes et rådgivningsinitiativ.
4. Gennemførelsespartnerne ser nærmere på projekter, der vedrører deres geografiske og operationelle område.

KAPITEL VIII

Ansvar, overvågning og rapportering, evaluering og kontrol

Artikel 27

Ansvar

1. På Europa-Parlamentets eller Rådets anmodning aflægger styringsrådets formand rapport om InvestEU-Fondens resultater til den anmodende institution, herunder ved at deltage i en høring i Europa-Parlamentet.
2. Styringsrådets formand besvarer mundtligt eller skriftligt de spørgsmål, som Europa-Parlamentet eller Rådet stiller InvestEU-Fonden, senest fem uger efter modtagelsen af et spørgsmål.

Artikel 28

Overvågning og rapportering

1. Indikatorer til rapportering om InvestEU-programmets fremskridt hen imod opnåelsen af de i artikel 3 fastlagte generelle og specifikke målsætninger er fastsat i bilag III.
2. Performancerapporteringssystemet skal sikre, at data til overvågning af gennemførelsen og resultaterne af InvestEU-programmet indsamles effektivt, virkningsfuldt og rettidigt, og at dataene giver mulighed for at foretage en passende risiko- og garantiporteføljeovervågning. Til dette formål pålægges gennemførelsespartnerne, rådgivningspartnerne og andre modtagere af EU-finansiering, alt efter omstændighederne, rimelige rapporteringskrav.
3. Kommissionen foretager rapportering om gennemførelsen af InvestEU-programmet i overensstemmelse med finansforordningens artikel 241 og 250. I henhold til finansforordningens artikel 41, stk. 5, skal årsrapporten indeholde oplysninger om, i hvor høj grad programmet er blevet gennemført set i forhold til dets målsætninger og resultatindikatorer. Med henblik herpå fremlægger hver gennemførelsespartner årligt de oplysninger, der er nødvendige for, at Kommissionen kan opfylde sine rapporteringsforpligtelser, herunder oplysninger om EU-garantiens anvendelse.
4. Hver sjette måned fremlægger hver gennemførelsespartner en rapport for Kommissionen om de finansierings- og investeringstransaktioner, der er omfattet af denne forordning, alt efter omstændighederne opdelt på EU-segmentet og medlemsstatssegmentet. Hver gennemførelsespartner fremsender desuden oplysninger om det medlemsstatssegment, den gennemfører, til den pågældende medlemsstat. Rapporten skal indeholde en vurdering af overholdelsen af betingelserne for anvendelse af EU-garantien og overholdelsen af de nøgleresultatindikatorer, der er fastlagt i denne forordnings bilag III. Rapporten skal endvidere indeholde operationelle, statistiske, finansielle og regnskabsmæssige data om hver finansierings- og investeringstransaktion samt et overslag af forventede cash flows, fordelt på segment-, politikområde- og InvestEU- Fonds-niveau. En gang om året skal rapporten fra EIB-Gruppen og, hvis det er relevant, fra andre gennemførelsespartnere også indeholde oplysninger om de investeringshindringer, der stødes på i forbindelse med finansierings- og investeringstransaktioner, der er omfattet af denne forordning. Rapporterne skal indeholde de oplysninger, som gennemførelsespartnerne skal fremlægge i henhold til finansforordningens artikel 155, stk. 1, litra a).
5. For at sikre en effektiv vurdering af InvestEU-programmets fremskridt hen imod opnåelsen af dets målsætninger tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 34 for at ændre bilag III for om nødvendigt at revidere eller supplere indikatorerne og for at supplere denne forordning med bestemmelser om oprettelse af en overvågnings- og evalueringsramme.

Artikel 29

Evaluering

1. Evalueringer af InvestEU-programmet gennemføres så betids, at resultaterne kan indgå i beslutningsprocessen.
2. Senest den 30. september 2024 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en uafhængig midtvejsevaluering af InvestEU-programmet, navnlig af anvendelsen af EU-garantien, om opfyldelsen af EIB-Gruppens forpligtelser, jf. artikel 11, stk. 1, første afsnit, litra b) og c), om tildelingen af den EU-garanti, der er fastlagt i artikel 13, stk. 4 og 5, om gennemførelsen af InvestEU-rådgivningsplatformen, om de budgetbevillinger, der er fastlagt i artikel 11, stk. 1, første afsnit, litra d), nr. i), og om artikel 8, stk. 8. Det skal navnlig fremgå af evalueringen, hvordan inddragelsen af gennemførelsespartnerne og rådgivningspartnerne i gennemførelsen af InvestEU-programmet har bidraget til opfyldelsen af InvestEU-programmets mål samt EU's politiske mål, navnlig med hensyn til merværdien og den geografiske og sektormæssige balance i de støttede finansierings- og investeringstransaktioner. Evalueringen skal også indeholde en vurdering af anvendelsen af bæredygtighedsvurderingen, jf. artikel 8, stk. 5, og den opmærksomhed omkring SMV'er, der er opnået gennem politikområdet for SMV'er, jf. artikel 8, stk. 1, litra c).

3. Ved afslutningen af InvestEU-programmets gennemførelse og senest 31. december 2031 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en uafhængig endelig evalueringsrapport om InvestEU-programmet, særligt om anvendelsen af EU-garantien.
4. Kommissionen meddeler Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget resultaterne af evalueringerne og sine bemærkninger hertil.
5. Gennemførelsespartnerne og rådgivningspartnerne bidrager hertil og forsyner Kommissionen med de oplysninger, der er nødvendige for at foretage de i stk. 2 og 3 omhandlede evalueringer.
6. I overensstemmelse med finansforordningens artikel 211, stk. 1, skal Kommissionen hvert tredje år i den i finansforordningens artikel 250 nævnte årsrapport medtage en gennemgang af hensigtsmæssigheden af den tilførselssats, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, i nærværende forordning, set i forhold til den faktiske risikoprofil af de finansierings- og investeringstransaktioner, der er dækket af EU-garantien. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 34 for på basis af denne gennemgang at tilpasse den i denne forordnings artikel 4, stk. 1, fastsatte tilførselssats med op til 15 %.

Artikel 30

Revision

Revision af anvendelsen af EU-finansiering, der foretages af personer eller enheder, herunder andre personer eller enheder end dem, som er pålagt denne opgave af EU's institutioner eller organer, udgør grundlaget for den generelle sikkerhed, jf. finansforordningens artikel 127.

Artikel 31

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

Hvor et tredjeland deltager i InvestEU-programmet i kraft af en afgørelse, der er vedtaget i henhold til en international aftale eller på grundlag af ethvert andet retligt instrument, skal tredjelandet give den ansvarlige anvisningsberettigede, OLAF og Revisionsretten de fornødne rettigheder og den fornødne adgang, således at de fuldt ud kan udøve deres respektive beføjelser. Hvad angår OLAF, omfatter sådanne rettigheder retten til at foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, som fastsat i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013.

KAPITEL IX

Gennemsigtighed og synlighed

Artikel 32

Information, kommunikation og offentliggørelse

1. Gennemførelsespartnerne og rådgivningspartnerne skal anerkende EU-midlernes oprindelse og sikre synlighed heraf, navnlig når de promoverer tiltagene deres resultater, ved at give sammenhængende, virkningsfulde og forholdsmæssige målrettede oplysninger til forskellige modtagergrupper, herunder medierne og offentligheden.

I forbindelse med projekter inden for cybersikkerheds-, forsvars- og rumsektorerne gælder betingelserne i første afsnit med forbehold af en eventuel fortrolighedspligt.

2. Gennemførelsespartnerne og rådgivningspartnerne gør de endelige modtagere, herunder SMV'er, opmærksom på støtte under InvestEU-programmet, eller pålægger andre finansielle formidlere at gøre de endelige modtagere opmærksom på støtten ved at gøre disse oplysninger klart synlige i den relevante aftale om ydelse af støtte under InvestEU-programmet, navnlig for så vidt angår SMV'er, for dermed at øge offentlighedens bevidsthed om støtten og gøre den mere synlig.

3. Kommissionen gennemfører informations- og kommunikationstiltag vedrørende InvestEU-programmet, vedrørende tiltag, der iværksættes i henhold til InvestEU-programmet og vedrørende de opnåede resultater. De finansielle midler, der er tildelt InvestEU-programmet, skal også bidrage til den institutionelle formidling af Unionens politiske prioriteter, for så vidt som disse prioriteter vedrører målene omhandlet i artikel 3.

KAPITEL X

Den Europæiske Unions deltagelse i kapitalforøgelsen i Den Europæiske Investeringsfond

Artikel 33

Deltagelse i en kapitalforøgelse i EIF

Ud over sin kapitalandel i EIF den 3. december 2020 tegner Unionen op til 853 andele i EIF, hver med en pålydende værdi på 1 000 000 EUR, således at dens relative andel af kapitalen forbliver på et niveau, der svarer til niveauet den 3. december 2020. Tegning af andele og betaling af op til 375 000 000 EUR for den indbetalte kapitalandel og for overkurs ved emission skal ske på vilkår og betingelser, der godkendes af EIF's generalforsamling inden den 31. december 2021. Den heraf følgende tegnede, men ikke indbetalte, del af de aktier, der er erhvervet i henhold til denne artikel, må ikke overstige 682 400 000 EUR.

KAPITEL XI

Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Artikel 34

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser. Hvis de delegerede retsakter vedrører aktiviteter, der gennemføres af eller involverer EIB-Gruppen og andre gennemførelsespartnere, hører Kommissionen EIB-Gruppen og andre potentielle gennemførelsespartnere, før den udarbejder disse retsakter.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 8, stk. 9, artikel 22, stk. 4, artikel 28, stk. 5 og artikel 29, stk. 6, tillægges Kommissionen indtil den 31. december 2028. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden denne dato. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 8, stk. 9, artikel 22, stk. 4, artikel 28, stk. 5, og artikel 29, stk. 6, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 9, artikel 22, stk. 4, artikel 28, stk. 5, og artikel 29, stk. 6, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 35

Overgangsbestemmelser

1. Uanset finansforordningens artikel 209, stk. 3, første og fjerde afsnit, kan alle indtægter, tilbagebetalinger og inddrivelses i forbindelse med finansielle instrumenter, der er oprettet ved de programmer, der henvises til i nærværende forordnings bilag IV, anvendes til hensættelse til EU-garantien under denne forordning, idet der tages hensyn til de relevante bestemmelser vedrørende budgettet i forordningen om lånefaciliteten for den offentlige sektor for 2021-2027.
2. Uanset finansforordningens artikel 213, stk. 4, litra a), kan alle overskydende hensættelser til den EU-garanti, der er oprettet ved forordning (EU) 2015/1017, anvendes til hensættelser til EU-garantien under nærværende forordning, idet der tages hensyn til de relevante bestemmelser vedrørende budgettet i forordningen om lånefaciliteten for den offentlige sektor for 2021-2027.
3. Det beløb på 6 074 000 000 EUR i løbende priser, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra c), nr. i), i forordning (EU) 2020/2094 anvendes:
 - a) til hensættelse til EU-garantien under nærværende forordning for et beløb på 5 930 000 000 EUR i løbende priser, foruden de midler, der er nævnt i finansforordningens artikel 211, stk. 4, første afsnit
 - b) til gennemførelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i nærværende forordnings kapitel VI og VII, og de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 1, stk. 3, i forordning (EU) 2020/2094, med forbehold af artikel 3, stk. 4 og 8, i nævnte forordning, for et beløb på 142 500 000 EUR i løbende priser.

Dette beløb udgør en eksternt formålsbestemt indtægt i henhold til finansforordningens artikel 21, stk. 5.

4. Uanset nærværende forordnings artikel 16, stk. 1, andet afsnit, kan finansierings- og investeringstransaktioner, der er undertegnet eller indgået af en gennemførelsespartner i perioden fra den 1. januar 2021 til undertegnelsen af deres respektive garantiaftaler, dækkes af EU-garantien, forudsat at disse transaktioner er angivet i garantiaftalen, består den i nærværende forordnings artikel 23, stk. 1, omhandlede politikkontrol eller modtager en positiv udtalelse inden for rammerne af proceduren i artikel 19 i EIB's vedtægter og i begge tilfælde godkendes af investeringsudvalget i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 24.

Artikel 36

Ændring af forordning (EU) 2015/1017

Følgende artikel indsættes i forordning (EU) 2015/1017:

»Artikel 11a

Kombination af EFSI-porteføljen og andre porteføljer

Uanset nærværende forordnings artikel 11, stk. 6, og artikel 10, stk. 2, andet afsnit, kan EU-garantien dække tab som omhandlet i nærværende forordnings artikel 11, stk. 6, i forbindelse med hele porteføljen af finansierings- og investeringstransaktioner, som støttes af de finansielle produkter, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523 (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/523 af 24. marts 2021 om oprettelse af InvestEU-programmet og om ændring af forordning (EU) 2015/1017 (EUT L 107 af 26.3.2021 s. 30).«

*Artikel 37***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2021.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. marts 2021

På Europa-Parlamentets vegne

D.M. SASSOLI

Formand

På Rådets vegne

A.P. ZACARIAS

Formand

*BILAG I***BELØB UNDER EU-GARANTIEN FORDELT PÅ SPECIFIKKE MÅLSÆTNINGER**

Den i artikel 4, stk. 2, fjerde afsnit, omhandlede vejledende fordeling på finansierings- og investeringstransaktioner er som følger:

- a) op til 9 887 682 891 EUR til opfyldelse af de i artikel 3, stk. 2, litra a), omhandlede målsætninger
 - b) op til 6 575 653 460 EUR til opfyldelse af de i artikel 3, stk. 2, litra b), omhandlede målsætninger
 - c) op til 6 906 732 440 EUR til opfyldelse af de i artikel 3, stk. 2, litra c), omhandlede målsætninger
 - d) op til 2 782 241 282 EUR til opfyldelse af de i artikel 3, stk. 2, litra d), omhandlede målsætninger.
-

BILAG 11

OMRÅDER, DER KAN KOMME I BETRAGTNING TIL FINANSIERINGS- OG INVESTERINGSTRANSAKTIONER

Finansierings- og investeringstransaktionerne kan omfatte strategiske investeringer til støtte for endelige modtagere, hvis aktiviteter er af strategisk betydning for Unionen, navnlig med henblik på den grønne og den digitale omstilling, indsatsen for øget modstandsdygtighed og styrkelsen af de strategiske værdikæder. De kan omfatte vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse. Finansierings- og investeringstransaktionerne kan høre ind under et eller flere af følgende områder:

- 1) udvikling af energisektoren i overensstemmelse med prioriteterne for energiunionen, herunder energiforsyningsikkerhed, omstillingen til ren energi samt forpligtelserne i henhold til 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling og Parisaftalen, navnlig via:
 - a) udvidelse af produktionen, forsyningen og anvendelsen af ren og bæredygtig vedvarende energi og andre nulmissions- og lavemissionsenergikilder og -løsninger, der er sikre og bæredygtige
 - b) energieffektivitet og energibesparelser (med fokus på at mindske efterspørgslen gennem styring af efterspørgsel og renoveringer af bygninger)
 - c) udvikling og modernisering af en mere intelligent infrastruktur for bæredygtig energi, navnlig lagringsteknologi, sammenkobling af elektricitet mellem medlemsstaterne og intelligente net, både på transmissions- og distributionsplan
 - d) udvikling af innovative nul- og lavemissionsvarmeforsyningssystemer og kombineret produktion af elektricitet og varme
 - e) produktion og forsyning af bæredygtige syntetiske brændstoffer fra vedvarende/kulstofneutrale kilder og andre sikre og bæredygtige nul- og lavemissionskilder, biobrændstoffer, biomasse og alternative brændstoffer, herunder til alle transportformer, i overensstemmelse med målene i direktiv (EU) 2018/2001
 - f) infrastruktur til opsamling og lagring af CO₂ i industrielle processer, bioenergianlæg og produktionsanlæg i forbindelse med energiomstillingen og
 - g) kritisk infrastruktur, både fysisk og virtuel, herunder infrastrukturelementer, der er udpeget som kritiske, samt den jord og faste ejendom, som er nødvendig for anvendelsen af sådan kritisk infrastruktur, og leveringen af varer og tjenester, der indgår i driften og vedligeholdelsen af den kritiske infrastruktur.
- 2) udvikling af bæredygtige og sikre transportinfrastrukturer og mobilitetsløsninger og udstyr og innovative teknologier i overensstemmelse med Unionens prioriteter på transportområdet og forpligtelserne i henhold til Parisaftalen, navnlig via:
 - a) projekter til støtte for udviklingen af infrastruktur til det transeuropæiske transportnet (TEN-T), herunder vedligeholdelse af infrastruktur og infrastrukturens sikkerhed, TEN-T-byknudepunkter, sø- og indlandshave, lufthavne, multimodale terminaler og deres forbindelse til TEN-T-nettet samt den trafiktelematik, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1315/2013 ⁽¹⁾
 - b) TEN-T-infrastrukturprojekter, der tager sigte på anvendelse af mindst to forskellige transportformer, navnlig multimodale godsterminaler og passagerknudepunkter
 - c) intelligente og bæredygtige projekter vedrørende mobilitet i byer rettet mod lavemissionstransportformer i byer, herunder løsninger for indre vandveje og innovative mobilitetsløsninger, ikkediskriminerende tilgængelighed, mindsket luft- og støjforurening, energiforbrug, netværk af intelligente byer, vedligeholdelse samt øget sikkerhed og færre ulykker, herunder for cyklister og fodgængere
 - d) støtte til fornyelse eller opgradering af mobile transportaktiver med henblik på udbredelsen af lavemissions- og nulmissionsmobilitetsløsninger, herunder brug af alternative brændstoffer i køretøjer inden for alle transportformer

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1315/2013 af 11. december 2013 om Unionens retningslinjer for udvikling af det transeuropæiske transportnet og om ophævelse af afgørelse nr. 661/2010/EU (EUT L 348 af 20.12.2013, s. 1).

- e) jernbaneinfrastruktur, andre jernbaneprojekter, infrastruktur til indre vandveje, projekter inden for kollektiv trafik samt søhavne og motorveje til søs
 - f) infrastruktur til alternative brændstoffer for alle transportformer, herunder opladningsinfrastruktur
 - g) andre intelligente og bæredygtige mobilitetsprojekter, der er rettet mod:
 - i) trafiksikkerhed
 - ii) tilgængelighed
 - iii) reduktion af emissioner eller
 - iv) udvikling og udbredelse af nye transportteknologier og -tjenester, såsom i forbindelse med forbundne og autonome transportformer eller integrerede billetsystemer
 - h) projekter i forbindelse med vedligeholdelse eller opgradering af eksisterende transportinfrastruktur, herunder motorveje i TEN-T, hvor det er nødvendigt at opgradere, vedligeholde eller forbedre trafiksikkerheden, udvikling af intelligente transportsystemtjenester (ITS) eller sikring af infrastrukturintegritet og -standarder, skabelse af sikre parkeringsområder og -anlæg og etablering af genopladnings- og påfyldningsstationer for alternative brændstoffer og
 - i) kritisk infrastruktur, herunder infrastrukturelementer, der er udpeget som kritiske, samt den jord og faste ejendom, som er nødvendig for anvendelsen af sådan kritisk infrastruktur, og leveringen af varer og tjenester, der indgår i driften og vedligeholdelsen af den kritiske infrastruktur.
- 3) miljø og ressourcer, navnlig i forbindelse med:
- a) vand, herunder drikkevandsforsyning og sanitet, og neteffektivitet, reduktion af udsivning, infrastruktur til opsamling og behandling af spildevand, kystinfrastruktur og andre vandrelaterede grønne infrastrukturer
 - b) infrastruktur til affaldshåndtering
 - c) projekter og foretagender inden for forvaltning af miljøressourcer og bæredygtige teknologier
 - d) udvidelse og genopretning af økosystemer og hermed forbundne tjenester, herunder gennem styrkelse af natur og biodiversitet ved hjælp af grønne og blå infrastrukturprojekter
 - e) bæredygtig udvikling af by-, land- og kystområder
 - f) bekæmpelse af klimaændringer, tilpasning til og modvirkning af klimaændringer, herunder risikoreduktion med hensyn til naturkatastrofer
 - g) projekter og foretagender, der gennemfører den cirkulære økonomi ved at integrere aspekter vedrørende ressourceeffektivitet i produktionen og produkternes livcyklus, herunder bæredygtig forsyning med primære og sekundære råstoffer
 - h) dekarbonisering af energiintensive industrier og betydelig reduktion af udledningerne i disse industrier, herunder demonstration af innovative lavemissionsteknologier og udbredelsen heraf
 - i) dekarbonisering af energiproduktionen og -distributionskæden ved at udfase anvendelsen af kul og olie og
 - j) projekter til fremme af bæredygtig kulturarv.
- 4) udvikling af infrastruktur til digital konnektivitet, både fysisk og virtuel, navnlig via projekter til støtte for udbredelsen af digitale netværk med meget høj kapacitet eller 5G-konnektivitet eller som forbedrer den digitale konnektivitet og adgang, navnlig i landdistrikter og randområder.

- 5) forskning, udvikling og innovation, navnlig gennem:
 - a) forsknings- og innovationsprojekter, som bidrager til målene under Horisont Europa, herunder forskningsinfra- struktur og støtte til den akademiske verden
 - b) virksomhedsprojekter, herunder erhvervsuddannelse og fremme af oprettelsen af klynger og virksomhedsnetværk
 - c) demonstrationsprojekter og -programmer samt anvendelse af infrastrukturer, teknologier og processer i forbindelse hermed
 - d) samarbejdsprojekter inden for forskning og innovation, som inddrager forskningsverdenen, forsknings- og innovationsorganisationer og industrien, offentlig-private partnerskaber og civilsamfundsorganisationer
 - e) overførsel af viden og teknologi
 - f) forskning inden for centrale støtteteknologier og deres industrielle anvendelighed, herunder nye og avancerede materialer og
 - g) nye effektive og tilgængelige sundhedsprodukter, herunder forskning, udvikling, innovation og fremstilling i forbindelse med lægemidler, medicinsk udstyr, lægemidler til diagnosticering og avanceret terapi og nye antimikrobielle midler samt innovative udviklingsprocesser, hvor anvendelsen af dyreforsøg undgås.
- 6) udvikling, udbredelse og opskalering af digitale teknologier og tjenester, navnlig digitale teknologier og tjenester, herunder medier, onlinetjenesteplatforme og sikker digital kommunikation, der bidrager til at nå målene for programmet for et digitalt Europa, navnlig gennem:
 - a) kunstig intelligens
 - b) kvanteteknologi
 - c) cybersikkerheds- og netværksbeskyttelsesinfrastrukturer
 - d) tingenes internet
 - e) blockchain og anden distributed ledger-teknologi
 - f) avancerede IT-færdigheder
 - g) robotteknologi og automatisering
 - h) fotonik
 - i) andre højtudviklede digitale teknologier og tjenester, som bidrager til digitaliseringen af Unionens industri og integrationen af digitale teknologier, tjenester og færdigheder i Unionens transportsektor og
 - j) genanvendelses- og produktionsanlæg til produktion af informations- og kommunikationsteknologikomponenter og -udstyr i Unionen.
- 7) finansiel støtte til enheder med op til 499 ansatte, med særligt fokus på SMV'er og små midcapselskaber, navnlig gennem:
 - a) tilvejebringelse af driftskapital og investeringer
 - b) tilvejebringelse af risikovillig finansiering fra iværksætterfasen til ekspansionsfasen for at sikre en teknologisk førerposition inden for innovative og bæredygtige sektorer, herunder en forbedring af deres digitaliserings- og innovationsevne, og for at sikre deres globale konkurrenceevne
 - c) tilvejebringelse af finansiering til ansattes erhvervelse eller ansattes deltagelse i en virksomhed.
- 8) kulturelle og kreative sektorer, kulturarv, mediebranchen, den audiovisuelle sektor, journalistik og presse, navnlig gennem, men ikke begrænset til, udvikling af nye teknologier, anvendelse af digitale teknologier og teknologisk forvaltning af intellektuelle ejendomsrettigheder.

- 9) turisme.
- 10) genopretningen af industriområder (herunder forurenede industrigrunde) og retablering med henblik på bæredygtig udnyttelse.
- 11) bæredygtighed inden for landbrug, skovbrug, fiskeri, akvakultur og andre elementer i den bredere bæredygtige bioøkonomi.
- 12) sociale investeringer, herunder til støtte for gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder, navnlig gennem:
- a) mikrofinansiering, etisk finansiering, finansiering af sociale virksomheder og den sociale økonomi
 - b) efterspørgsel og udbud af færdigheder
 - c) uddannelse og relaterede tjenester, herunder på voksenområdet
 - d) sociale infrastrukturer, navnlig:
 - i) inklusiv uddannelse, herunder førskoleundervisning og børnepasning, og dertil hørende uddannelsesinfrastruktur og -faciliteter, alternativ børnepasning, studenterboliger og digitalt udstyr, som er tilgængeligt for alle
 - ii) økonomisk overkommelige sociale boliger ⁽²⁾
 - iii) sundheds- og langtidspæje, herunder klinikker, hospitaler, primær pleje, hjemmepleje og pleje i nærmiljøet
 - e) social innovation, herunder innovative sociale løsninger og ordninger til fremme af tiltag med social gennemslagskraft og indvirkning på områderne under litra a)-d) og f)-j)
 - f) kulturaktiviteter med et socialt formål
 - g) foranstaltninger til fremme af ligestilling mellem kønnene
 - h) integration af sårbare personer, herunder tredjelandsstatsborgere
 - i) innovative sundhedsløsninger, herunder e-sundhed, sundhedstjenester og nye modeller for sundhedspleje
 - j) inklusion af og bedre tilgængelighed for personer med handicap.
- 13) udviklingen af forsvarsindustrien med henblik på at bidrage til Unionens strategiske autonomi, navnlig gennem støtte til:
- a) Unionens forsvarsforsyningskæde, navnlig gennem finansiel bistand til SMV'er og midcapselskaber
 - b) selskaber, der deltager i disruptive innovationsprojekter i forsvarssektoren og i nært relaterede teknologier med dobbelt anvendelse
 - c) forsvarsforsyningskæden ved deltagelse i fælles forskning på forsvarsområdet og udviklingsprojekter, herunder dem der støttes via Den Europæiske Forsvarsfond
 - d) infrastruktur for forskning og uddannelse på forsvarsområdet.
- 14) rumfart, navnlig med henblik på udvikling af rumsektoren i overensstemmelse med målene for rumstrategien for Europa for at:
- a) maksimere fordelene for Unionens samfund og økonomier
 - b) øge rumsystemernes og -teknologiernes konkurrenceevne, navnlig ved at afhjælpe mangler i forsyningskæden
 - c) understøtte iværksætterier inden for rumfart, herunder downstreamudvikling
 - d) fremme Unionens autonomi med hensyn til sikker adgang til rummet, herunder aspekter vedrørende dobbelt anvendelse.

⁽²⁾ Økonomisk overkommelige sociale boliger skal forstås som værende rettet mod mindrebemidlede eller vanskeligt stillede samfundsgrupper, som af økonomiske grunde lever under meget dårlige boligforhold eller ikke er i stand til at skaffe sig en bolig på markedsvilkår.

- 15) have og oceaner gennem udvikling af projekter og virksomheder inden for den blå økonomi og finansieringsprincipperne inden for den blå økonomi, navnlig gennem maritimt iværksætteri og den maritime sektor, vedvarende havenergi og en cirkulær økonomi.
-

BILAG 111

CENTRALE RESULTAT- OG OVERVÅGNINGSINDIKATORER

1. Omfang af finansiering, der støttes af InvestEU-Fonden (fordelt på politikområder)
 - 1.1. Omfang af undertegnede transaktioner
 - 1.2. Mobiliserede investeringer
 - 1.3. Samlet beløb for mobiliseret privat finansiering
 - 1.4. Opnået løftestangs- og multiplikatoreffekt
2. Geografisk dækning af den finansiering, der støttes af InvestEU-Fonden (fordelt på politikområder, land og region på NUTS 2-niveau (fælles nomenklatur for statistiske regionale enheder))
 - 2.1. Antal lande (medlemsstater og tredjelande) omfattet af transaktionerne
 - 2.2. Antal regioner omfattet af transaktionerne
 - 2.3. Transaktionernes økonomiske omfang pr. land (medlemsstat og tredjeland) og pr. region
3. Virkning af den finansiering, der støttes af InvestEU-Fonden
 - 3.1. Antal skabte eller støttede job
 - 3.2. Investeringer til støtte for klimamål og, hvor det er relevant, opdelt efter politikområde
 - 3.3. Investeringer til støtte for digitalisering
 - 3.4. Investeringer til støtte for industriel omstilling
 - 3.5. Investeringer til støtte for retfærdig omstilling
 - 3.6. Strategiske investeringer
 - Antal og omfang af transaktioner, der bidrager til tilvejebringelse af kritisk infrastruktur
 - Antal og omfang af transaktioner, der bidrager til investeringer i cybersikkerhed, rummet og forsvar
4. Bæredygtig infrastruktur
 - 4.1. Energi: Ekstra installeret nul- eller lavemissionskapacitet til produktion af vedvarende og anden sikker og bæredygtig energi (i megawatt (MW))
 - 4.2. Energi: Antal husstande, antal offentlige og kommercielle bygninger med forbedret energiforbrugsklassifikation
 - 4.3. Energi: Anslåede energibesparelser som følge af projekterne (i kilowatt-time (kWh))
 - 4.4. Energi: Reducerede/undgåede årlige drivhusgasemissioner i ton CO₂-ækvivalent
 - 4.5. Energi: Omfang af investeringer i udvikling og modernisering af en mere intelligent infrastruktur for bæredygtig energi
 - 4.6. Digitalisering: Ekstra husstande, virksomheder eller offentlige bygninger med adgang til bredbånd på mindst 100 Mbps, som kan opgraderes til gigabithastighed, eller antal oprettede wifi-hotspots
 - 4.7. Transport: Mobiliserede investeringer, navnlig i TEN-T
 - Antal projekter for grænseoverskridende forbindelser og manglende forbindelser (herunder projekter vedrørende byknudepunkter, regionale grænseoverskridende jernbaneforbindelser, multimodale platforme, søhavne, indlandshavne, forbindelser til lufthavne og kombiterminaler i TEN-T-hovednettet og det samlede net)
 - Antal projekter, der bidrager til digitaliseringen af transport, navnlig gennem udrulning af European Rail Traffic Management System (ERTMS), River Information System (RIS), intelligent trafikstyring (ITS), trafikovervågnings- og trafikinformationssystem for skibsfarten (VTMIS)/elektroniske søfartstjenester og Single European Sky ATM Research (SESAR)

- Antal opførte eller opgraderede punkter for forsyning med alternative brændstoffer
 - Antal projekter, der bidrager til transportsikkerheden
- 4.8. Miljø: Investeringer, der bidrager til gennemførelsen af planer og programmer, der kræves efter EU-lovgivningen vedrørende luftkvalitet, vand, affald og natur
5. Forskning, innovation og digitalisering
- 5.1. Bidrag til målet om at investere 3 % af Unionens BNP i forskning, udvikling og innovation
 - 5.2. Antal støttede virksomheder fordelt på størrelse, der beskæftiger sig med forsknings- og innovationsprojekter
6. SMV'er
- 6.1. Antal støttede virksomheder fordelt på størrelse (mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder samt små midcapselskaber)
 - 6.2. Antal støttede virksomheder fordelt på udviklingsstadiet (begynderstadiet, vækst/udvidelse)
 - 6.3. Antal virksomheder støttet pr. medlemsstat og region på NUTS 2-niveau
 - 6.4. Antal virksomheder støttet pr. sektor efter den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter i Den Europæiske Union (NACE-kode)
 - 6.5. Andel af investeringsvolumen under SMV-politikområdet, der er gået til SMV'er
7. Sociale investeringer og færdigheder
- 7.1. Sociale infrastrukturen Kapaciteten af og adgangen til den støttede sociale infrastruktur fordelt på sektorer: bolig, uddannelse, sundhed, andet
 - 7.2. Mikrofinansiering og finansiering af sociale virksomheder: Antal modtagere af mikrofinansiering og støttede sociale virksomheder
 - 7.3. Færdigheder: Antal personer, der erhverver nye færdigheder eller får deres færdigheder valideret og certificeret: Formel uddannelse og videreuddannelse
8. InvestEU-rådgivningsplatformen
- 8.1. Antal opgaver for InvestEU-rådgivningsplatformen om at yde rådgivningsstøtte fordelt på sektorer og medlemsstater
-

BILAG IV

INVESTEU-PROGRAMMET — TIDLIGERE INSTRUMENTER

A. Egenkapitalinstrumenter:

- Den europæiske teknologifacilitet (ETF98): Rådets afgørelse nr. 98/347/EF af 19. maj 1998 om finansielle støtteforanstaltninger for innovative og jobskabende små og mellemstore virksomheder (SMV) — Vækst- og beskæftigelsesinitiativet (EFT L 155 af 29.5.1998, s. 43)
- Pilotprojektet for teknologioverførsel (TTP): Kommissionens beslutning om vedtagelse af en supplerende finansieringsafgørelse vedrørende finansiering af foranstaltninger inden for aktiviteten »Det indre marked for varer og sektorpolitik« under Generaldirektoratet for Erhvervs politik for 2007 og om vedtagelse af en rammebeslutning vedrørende finansiering af den forberedende foranstaltning »EU i en globaliseret verden« samt af fire pilotprojekter »Erasmus — unge iværksættere«, »Foranstaltninger til at fremme samarbejde og partnerskaber mellem mikrovirksomheder og SMV'er«, »Teknologioverførsel« og »Fremtrædende Europæiske Turistmål« under Generaldirektoratet for Erhvervs politik for 2007
- Den europæiske teknologifacilitet (ETF01): Rådets beslutning nr. 2000/819/EF af 20. december 2000 om et flerårigt program til fremme af initiativ og iværksætterånd, navnlig for små og mellemstore virksomheder (SMV) (2001/2005) (EFT L 333 af 29.12.2000, s. 84)
- Facilitet for hurtigtvoksende og innovative SMV'er under rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation (CIP GIF): Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1639/2006/EF af 24. oktober 2006 om et rammeprogram for konkurrenceevne og innovation (2007-2013) (EUT L 310 af 9.11.2006, s. 15)
- Connecting Europe-faciliteten (CEF): Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten, om ændring af forordning (EU) nr. 913/2010 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 680/2007 og (EF) nr. 67/2010 (EUT L 348 af 20.12.2013, s. 129) som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/1017 af 25. juni 2015 om Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer, Det Europæiske Centrum for Investeringsrådgivning og Den Europæiske Portal for Investeringsprojekter og om ændring af forordning (EU) nr. 1291/2013 og (EU) nr. 1316/2013 — Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EUT L 169 af 1.7.2015, s. 1)
- Cosmes egenkapitalfacilitet for vækst (Cosme EFG): Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1287/2013 af 11. december 2013 om et program for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (Cosme) (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1639/2006/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 33)
- InnovFin-egenkapital:
 - Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 af 11. december 2013 om Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1982/2006/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 104)
 - Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1290/2013 af 11. december 2013 om reglerne for deltagelse og formidling i »Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020)« og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1906/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 81)
 - Rådets afgørelse 2013/743/EU af 3. december 2013 om særprogrammet til gennemførelse af Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse 2006/971/EF, 2006/972/EF, 2006/973/EF, 2006/974/EF og 2006/975/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 965)
- EaSI — kapacitetsopbyggende investeringer: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1296/2013 af 11. december 2013 om et EU-program for beskæftigelse og social innovation (»EaSI«) og om ændring af afgørelse nr. 283/2010/EU om oprettelse af den europæiske mikrofinansieringsfacilitet Progress til fordel for beskæftigelse og social integration (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 238)

B. Garantiinstrumenter:

- SMV-garantifaciliteten 1998 (SMEG98): Rådets afgørelse nr. 98/347/EF af 19. maj 1998 om finansielle støtteforanstaltninger for innovative og jobskabende små og mellemstore virksomheder (SMV) — Vækst- og beskæftigelsesinitiativet (EFT L 155 af 29.5.1998, s. 43)
- SMV-garantifaciliteten 2001 (SMEG01): Rådets beslutning nr. 2000/819/EF af 20. december 2000 om et flerårigt program til fremme af initiativ og iværksætterånd, navnlig for små og mellemstore virksomheder (SMV) (20012005) (EFT L 333 af 29.12.2000, s. 84)
- SMV-garantifaciliteten 2007 under rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation (CIP SMEG07): Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1639/2006/EF af 24. oktober 2006 om et rammeprogram for konkurrenceevne og innovation (2007-2013) (EUT L 310 af 9.11.2006, s. 15)
- Den europæiske mikrofinansieringsfacilitet Progress — garanti (EPMF-G): Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 283/2010/EU af 25. marts 2010 om oprettelse af den europæiske mikrofinansieringsfacilitet Progress til fordel for beskæftigelse og social integration (EUT L 87 af 7.4.2010, s. 1)
- Risikodelingsinstrumentet Finansieringsfaciliteten for risikodeling (RSI):
 - Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1982/2006/EF af 18. december 2006 om Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) Erklæringer fra Kommissionen (EUT L 412 af 30.12.2006, s. 1)
 - Rådets beslutning 2006/971/EF af 19. december 2006 om særprogrammet Samarbejde til gennemførelse af Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) (EUT L 400 af 30.12.2006, s. 86)
 - Rådets beslutning 2006/974/EF af 19. december 2006 om særprogrammet »Kapacitet« til gennemførelse af Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) (EUT L 400 af 30.12.2006, s. 299)
- EaSI — garantiinstrument: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1296/2013 af 11. december 2013 om et EU-program for beskæftigelse og social innovation (»EaSI«) og om ændring af afgørelse nr. 283/2010/EU om oprettelse af den europæiske mikrofinansieringsfacilitet Progress til fordel for beskæftigelse og social integration (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 238)
- Cosmes lånegarantifacilitet (Cosme LGF): Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1287/2013 af 11. december 2013 om et program for virksomheders konkurrenceevne og små og mellemstore virksomheder (Cosme) (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1639/2006/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 33)
- InnovFin-gæld:
 - Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1290/2013 af 11. december 2013 om reglerne for deltagelse og formidling i »Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020)« og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1906/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 81)
 - Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 af 11. december 2013 om Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1982/2006/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 104)
 - Rådets afgørelse 2013/743/EU af 3. december 2013 om særprogrammet til gennemførelse af Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse 2006/971/EF, 2006/972/EF, 2006/973/EF, 2006/974/EF og 2006/975/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 965)
- Garantifaciliteten for kulturelle og kreative sektorer (CCS GF): Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1295/2013 af 11. december 2013 om fastsættelse af programmet Et Kreativt Europa (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1718/2006/EF, nr. 1855/2006/EF og nr. 1041/2009/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 221)

- Garantiordningen for studielån (SLGF): Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1288/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af «Erasmus+»: EU-programmet for uddannelse, ungdom og idræt og om ophævelse af afgørelse nr. 1719/2006/EF, 1720/2006/EF og 1298/2008/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 50)
- Privatfinansiering af energieffektivitet (PF4EE): Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1293/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af et program for miljø- og klimaindsatsen (Life) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 614/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 185)

C. Risikodelingsinstrumenter

- Finansieringsfaciliteten for risikodeling (RSFF): Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1982/2006/EF af 18. december 2006 om Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) Erklæringer fra Kommissionen (EUT L 412 af 30.12.2006, s. 1)
- InnovFin:
 - Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1291/2013 af 11. december 2013 om Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse nr. 1982/2006/EF (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 104)
 - Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1290/2013 af 11. december 2013 om reglerne for deltagelse og formidling i »Horisont 2020 — rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020)« og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1906/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 81)
- Connecting Europe-facilitetens låneinstrument (CEF DI): Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten, om ændring af forordning (EU) nr. 913/2010 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 680/2007 og (EF) nr. 67/2010 (EUT L 348 af 20.12.2013, s. 129)
- Faciliteten til finansiering af naturkapital (NCFE): Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1293/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af et program for miljø- og klimaindsatsen (Life) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 614/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 185)

D. Særlige investeringsmekanismer:

- Den europæiske mikrofinansieringsfacilitet Progress — fonds commun de placement — fonds d'investissements spécialisés (EPMF FCP-FIS): Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 283/2010/EU af 25. marts 2010 om oprettelse af den europæiske mikrofinansieringsfacilitet Progress til fordel for beskæftigelse og social integration (EUT L 87 af 7.4.2010, s. 1)
- Marguerite:
 - Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 680/2007 af 20. juni 2007 om generelle regler for Fællesskabets finansielle støtte inden for de transeuropæiske transport- og energinet (EUT L 162 af 22.6.2007, s. 1)
 - Kommissionens afgørelse C(2010)0941 af 25. februar 2010 om Den Europæiske Unions deltagelse i Den Europæiske 2020-fond for Energi, Klimaændringer og Infrastruktur (Margueritefonden)
- Den europæiske energieffektiviseringsfond (EEEF): Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1233/2010 af 15. december 2010 om ændring af forordning (EF) nr. 663/2009 om et program til støtte for den økonomiske genopretning i form af fællesskabsstøtte til projekter på energiområdet (EUT L 346 af 30.12.2010, s. 5)

BILAG V

MARKEDSSVIGT, SUBOPTIMALE INVESTERINGSFORHOLD, ADDITIONALITET OG UDELUKKEDE AKTIVITETER

A. Markedssvigt, suboptimale investeringsforhold og additionalitet

I henhold til finansforordningens artikel 209 skal EU-garantien afhjælpe markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold (finansforordningens artikel 209, stk. 2, litra a)) og opnå additionalitet ved at hindre erstatning af potentiel støtte og potentielle investeringer fra andre offentlige eller private kilder (finansforordningens artikel 209, stk. 2, litra b)).

For at overholde finansforordningens artikel 209, stk. 2, litra a) og b), skal de finansierings- og investeringstransaktioner, der er omfattet af EU-garantien, opfylde følgende betingelser, der er fastsat i punkt 1 og 2:

1. Markedssvigt og suboptimale investeringsforhold

For at afhjælpe markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold som omhandlet i finansforordningens artikel 209, stk. 2, litra a), skal de investeringer, som finansierings- og investeringstransaktionerne tager sigte på, omfatte et af følgende elementer:

- a) Have karakter af offentligt gode, som operatøren eller virksomheden ikke kan opnå tilstrækkelige økonomiske fordele til (f.eks. uddannelse og færdigheder, sundhed og tilgængelighed, sikkerhed og forsvar samt infrastruktur, der er til rådighed gratis eller med ubetydelige omkostninger).
- b) Eksterne virkninger, som operatøren eller selskabet ofte ikke kan internalisere, såsom investeringer i forskning og udvikling, energieffektivitet, klima- eller miljøbeskyttelse.
- c) Informationsasymmetrier, navnlig i forbindelse med SMV'er og små midcapselskaber, herunder højere risikoniveauer i forhold til virksomheder i den tidlige udviklingsfase, virksomheder med hovedsagelig immaterielle aktiver eller utilstrækkelig sikkerhedsstillelse eller virksomheder, der fokuserer på aktiviteter med højere risiko.
- d) Grænseoverskridende infrastrukturprojekter og relaterede tjenesteydelser eller fonde, der investerer på tværs af grænserne med henblik på at håndtere opsplitningen i det indre marked og styrke koordineringen inden for det indre marked.
- e) Eksponering for større risici i bestemte sektorer, lande eller regioner ud over et niveau, som private aktører er i stand til eller villige til at acceptere, herunder hvor investeringen ikke ville være blevet gennemført eller ikke ville være blevet gennemført i samme omfang på grund af dens nyskabende karakter eller på grund af den risiko, der knytter sig til innovation eller prøvet teknologi.
- f) Nye eller komplekse markedssvigt eller suboptimale investeringsforhold, jf. artikel 9, stk. 1, litra a), nr. iii), i denne forordning.

2. Additionalitet

Finansierings- og investeringstransaktioner skal opfylde begge aspekter af additionalitet som omhandlet i finansforordningens artikel 209, stk. 2, litra b). Det betyder, at transaktionerne enten ikke ville være blevet gennemført eller ikke ville være blevet gennemført i samme omfang af andre offentlige eller private kilder uden støtte fra InvestEU-Fonden. I denne forordning forstås ved disse transaktioner finansierings- og investeringstransaktioner, der skal opfylde følgende to kriterier:

- 1) For at blive betragtet som et supplement til de private kilder, der er omhandlet i finansforordningens artikel 209, stk. 2, litra b), skal InvestEU-Fonden støtte de finansierings- og investeringstransaktioner, der gennemføres af gennemførelsespartnerne, og som drejer sig om investeringer, som på grund af deres karakteristika (karakter af offentligt gode, eksterne virkninger, informationsasymmetrier, hensynet til den socioøkonomiske samhørighed eller andet) ikke er i stand til at give et tilstrækkeligt finansielt afkast på markedsniveau eller anses for at være for risikable (i forhold til de risikoniveauer, som de pågældende private enheder er villige til at acceptere). Sådanne finansierings- og investeringstransaktioner kan på grund af deres karakteristika derfor ikke få adgang til markedsfinansiering på rimelige vilkår, hvad angår prisfastsættelse, sikkerhedsstillelseskra, finansieringstype, finansieringsvilkår eller andre betingelser, og ville ikke blive gennemført i Unionen eller slet ikke gennemført i samme omfang uden offentlig støtte.

- 2) For at blive betragtet som et supplement til eksisterende støtte fra andre offentlige kilder, jf. finansforordningens artikel 209, stk. 2, litra b), støtter InvestEU-Fonden kun finansierings- og investeringstransaktioner, der opfylder følgende betingelser:
- a) finansierings- og investeringstransaktionerne ville ikke være blevet gennemført eller ville ikke være blevet gennemført i samme omfang af gennemførelsespartneren uden støtte fra InvestEU-Fonden, og
 - b) finansierings- og investeringstransaktionen ville ikke være blevet gennemført eller ville ikke være blevet gennemført i samme omfang i Unionen under andre eksisterende instrumenter, f.eks. finansielle instrumenter under delt forvaltning, der opererer på regionalt eller nationalt plan, selv om den komplementære anvendelse af InvestEU-Fonden og andre offentlige midler skal være mulig, navnlig hvor der kan opnås EU-merværdi, og hvor brugen af offentlige midler til at nå politiske mål på en effektiv måde kan optimeres.

For at påvise, at de finansierings- og investeringstransaktioner, der omfattes af EU-garantien, supplerer det eksisterende marked og anden offentlig støtte, skal gennemførelsespartnerne fremlægge oplysninger, der dokumenterer mindst et af følgende forhold:

- a) støtte gennem efterstillede positioner i forhold til andre offentlige eller private långivere eller inden for finansieringsstrukturen
- b) støt ved hjælp af egenkapital og kvasiegenkapital eller ved hjælp af gæld med lang løbetid, prisfastsættelse, krav om sikkerhedsstillelse eller andre betingelser, der ikke er tilstrækkeligt tilgængelige på markedet eller fra andre offentlige kilder
- c) støtte til transaktioner, der bærer en højere risikoprofil end den risiko, der generelt accepteres i forbindelse med gennemførelsespartnerens egne standardaktiviteter, eller støtte til gennemførelsespartnere under overskridelse af egen kapacitet til at støtte sådanne transaktioner
- d) deltagelse i risikodelingsmekanismer, der er rettet mod politikområder, og som udsætter gennemførelsespartneren for højere risikoniveauer end de niveauer, der generelt accepteres af gennemførelsespartneren, eller som private finansielle aktører er i stand til eller villige til at acceptere
- e) støtte, der katalyserer eller tiltrækker yderligere privat eller offentlig finansiering og supplerer andre private og kommercielle kilder, navnlig fra investorklasser eller institutionelle investorer, der traditionelt ikke ønsker at påtage sig risici, som et resultat af signalvirkningen af den støtten fra InvestEU-Fonden
- f) støtte gennem finansielle produkter, som ikke er til rådighed eller ikke udbydes i tilstrækkeligt omfang i de pågældende lande eller regioner på grund af manglende, underudviklede eller ufuldstændige markeder.

For så vidt angår formidlede finansierings- og investeringstransaktioner, navnlig SMV-støtte, kontrolleres additionaliteten ved mellemløbet i stedet for hos den endelige modtager. Der anses at foreligge additionalitet, når InvestEU-Fonden støtter en finansiell formidler i forbindelse med oprettelsen af en ny portefølje med et højere risikoniveau eller ved at øge omfanget af aktiviteter, der allerede er forbundet med høj risiko i forhold til det risikoniveau, som private og offentlige finansielle aktører i øjeblikket er i stand til eller villige til at acceptere i de pågældende lande eller regioner.

EU-garantien ydes ikke til refinansieringstransaktioner (som f.eks. erstatning af eksisterende låneaftaler eller andre former for finansiell støtte til projekter, der allerede er delvist eller fuldt ud realiserede), undtagen under særlige ekstraordinære og velbegrundede omstændigheder, hvor det kan påvises, at transaktionen under EU-garantien vil gøre det muligt at gennemføre en ny investering i et område, der kan være genstand for finansierings- og investeringstransaktioner efter bilag II, for et beløb i tillæg til det almindelige aktivitetsomfang hos gennemførelsespartneren eller den finansielle formidler, der mindst svarer til omfanget af den transaktion, der opfylder de kriterier for støtteberettigelse, der er fastsat i denne forordning. Sådanne refinansieringstransaktioner skal opfylde betingelserne i dette bilags afsnit A vedrørende markedssvigt, suboptimale investeringsforhold og additionalitet.

B. Aktiviteter, der ikke er omfattet

InvestEU-Fonden yder ikke støtte til følgende:

- 1) aktiviteter, der begrænser individuelle rettigheder og friheder eller krænker menneskerettighederne

- 2) aktiviteter, anvendelse, udvikling eller fremstilling af produkter og teknologier inden for forsvarsområdet, som er forbudte i henhold til gældende folkeret
- 3) tobaksrelaterede produkter og aktiviteter (produktion, distribution, forarbejdning og handel)
- 4) aktiviteter, der er ikke må modtage finansiering i medfør af de relevante bestemmelser i Horisont Europa- forordningen: forskning i kloning af mennesker til reproduktive formål; aktiviteter, der har til formål at ændre menneskers arvmasse på en måde, der gør ændringerne arvelige; samt aktiviteter med henblik på at skabe menneskelige embryoner udelukkende med henblik på forskning eller med henblik på udtagning af stamceller, herunder ved kerneoverførsel mellem kropsceller
- 5) hasardspil (aktiviteter i forbindelse med produktion, etablering, distribution, forarbejdning, handel eller software)
- 6) sexhandel og tilhørende infrastruktur, tjenester og medier
- 7) aktiviteter, der involverer levende dyr til forsøg og videnskabelige formål, for så vidt som det ikke er muligt at sikre overholdelsen af den europæiske konvention om beskyttelse af hvirveldyr, der anvendes til forsøg og andre videnskabelige formål ⁽¹⁾
- 8) udvikling af fast ejendom, f.eks. en aktivitet, der alene har til formål at renovere og omleje eller videresælge eksisterende bygninger og opføre nye projekter; aktiviteter i ejendomssektoren, som vedrører de specifikke målsætninger for InvestEU-programmet, jf. artikel 3, stk. 2, i denne forordning, og de støtteberettigede områder for finansierings- og investeringstransaktioner i henhold til bilag II såsom investeringer i projekter vedrørende energieffektivitet eller socialt boligbyggeri, er dog støtteberettigede
- 9) finansielle aktiviteter som f.eks. køb eller handel med finansielle instrumenter. Navnlig skal interventioner, der tager sigte på buy-out med henblik på selskabstømning, eller en erstatningskapital, der er beregnet til selskabstømning, udelukkes
- 10) aktiviteter, der er forbudt ved gældende national lovgivning
- 11) dekommissionering, drift, tilpasning eller opførelse af atomkraftværker
- 12) investeringer i forbindelse med minedrift eller med udvinding, forarbejdning, distribution, lagring eller forbrænding af faste fossile brændstoffer og olie samt investeringer i forbindelse med udvinding af gas. Denne udelukkelse gælder ikke for:
 - a) projekter, hvor der ikke findes nogen bæredygtig alternativ teknologi
 - b) projekter i forbindelse med forebyggelse og bekæmpelse af forurening
 - c) projekter med anlæg til opsamling og lagring af CO₂ eller opsamling og udnyttelse af CO₂; industri- eller forskningsprojekter, der fører til betydelige reduktioner af drivhusgasemissioner i forhold til de gældende benchmarks for EU-emissionshandelsordningen
- 13) investeringer i faciliteter til bortskaffelse af affald i deponeringsanlæg. Denne udelukkelse gælder ikke for investeringer i:
 - a) deponeringsanlæg på stedet, der er et supplerende element i et industri- eller mineinvesteringsprojekt, og hvor det er påvist, at deponering er den eneste holdbare løsning til behandling af industri- eller mineaffald fra den pågældende aktivitet
 - b) eksisterende faciliteter til deponering af affald for at sikre udnyttelsen af gas fra deponeringsanlæg og fremme landfill mining og oparbejdning af mineaffald
- 14) investeringer i anlæg til mekanisk-biologisk behandling. Denne undtagelse gælder ikke for investeringer, der har til formål at modernisere eksisterende mekanisk-biologiske rensningsanlæg med henblik på energiudnyttelse eller genanvendelse af sorteret affald, såsom kompostering og anaerob nedbrydning
- 15) investeringer i forbrændingsanlæg til behandling af affald. Denne udelukkelse gælder ikke for investeringer i:
 - a) anlæg, der udelukkende er beregnet til behandling af ikke-genanvendeligt farligt affald

⁽¹⁾ EFT L 222 af 24.8.1999, s. 31.

- b) eksisterende anlæg, hvor investeringen tager sigte på at øge energieffektiviteten, registrere udstødningsgasser til oplagring eller anvende eller nyttiggøre materialer fra forbrændingsgasser, forudsat at sådanne investeringer ikke resulterer i en forøgelse af anlæggets kapacitet til affaldsbehandling.

Gennemførelsespartnerne forbliver ansvarlige for at sikre, at finansierings- og investeringstransaktionerne ved undertegnelsen af den relevante aftale er i overensstemmelse med udelukkelseskriterierne i dette bilag, samt for at overvåge sådan overholdelse under gennemførelsen af projektet og for om nødvendigt at træffe passende afbødende foranstaltninger.

Bestilling av publikasjoner

Departementenes sikkerhets- og serviceorganisasjon

www.publikasjoner.dep.no

Telefon: 22 24 00 00

Publikasjonene er også tilgjengelige på

www.regjeringen.no

Trykk: Departementenes sikkerhets- og
serviceorganisasjon – 04/2021

